

וועדת שימור – תמליל

מספר הוועדה : 7

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ב בתמוז תשפ"ד (28.07.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אסנת יעקובוב

שעת תחילת הוועדה : 09:00

שעות סיום הוועדה : 13:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יוחנן וייצמן:

בוקר טוב לכולם, תאריך כ"ב תמוז תשפ"ד. אנחנו פותחים בוועדת שימור מספר 7. נוכחים, סגן ראש העיר הרב חיים כהן, הממונה על המחלקה האדריכלית שרון דינור, אני יוחנן וייצמן יושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה האדריכלית אסנת יעקובוב. נוכחים איתנו האדריכלית אלונה נפתלי. עוד לא, עוד דקה אנחנו מתחילים. והאדריכלית צפי שלף, ועורך דין או אדריכלית?

שרון אבני:

עו"ד שרון אבני.

יוחנן וייצמן:

עורך דין שרון אבני.

דני ליבמן:

עורכת דין.

יוחנן וייצמן:

עורכת דין, שלא לבלבל ולא,

דני ליבמן:

יש גם עורך דין ...

צפי שלף:

נציגות המועצה לשימור.

יוחנן וייצמן:

נציגות המועצה לשימור אתרים.

דני ליבמן:

... הקודמת.

יוחנן וייצמן:

בסדר. לא נמצאים איתנו זה שוויקי ו-, איך קוראים לו, וציפי רון. טוב, התיק הראשון בזכרון טוביה, אני, היה לנו ZOOM על זה. ההחלטה שלנו פעם קודמת היה לראות מה עושה הרישוי בתיק

הזה. טענה בזמנו צנעני בתיק הקודם, ברישוי הייתי מקבלת יותר. אז היה לנו ZOOM, הרישוי אמר
אנחנו נותנים 6.90 פלוס 3.5, זהו. מה שהוא יכול,

שרון דינור:

מה שנכנס בפנים, זה מבחינתם,

יוחנן וייצמן:

מה שנכנס בפנים מבחינתם בסדר. אנחנו כעת בתמ"א ולכן אולי משהו להוסיף על זה אבל, הו,
הצטרפה אלינו ד"ר לורה ורטון, חברת וועדה, לפרוטוקול. עכשיו אני הלכתי לשם בשבת, בשישי
בערב אתם קוראים, בליל שבת, אני יכול להגיד,

לורה ורטון:

סליחה, לאיזה מקום?

יוחנן וייצמן:

לנחלאות.

צפי שלף:

זכרון טוביה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד, זה ממש אווירה קסומה. זה אנשים הולכים כזה רגוע, שבת, זה,

צפי שלף:

זה חלק מהמורשת.

יוחנן וייצמן:

לא יודע, היה ממש כיף להסתובב שמה, אני אהבתי את זה. עכשיו, ראיתי, הסתכלתי, כמובן גם
הסתכלתי לא רק על אנשים, יותר על הבניינים. יש בניינים שכבר נבנו, גם בזכרון טוביה עצמו, גם
ברחובות אחרים ... יותר, יש בניינים שלא. דרך אגב, הבניינים שאני ראיתי שקיבלו היתר יכול
להיות שהם בלי היתר, אני לא יודע, אבל יש בניינים ש-

שרון דינור:

חסכת לי את ההערה כי זה מה שרציתי להגיד.

יוחנן וייצמן:

כן. לא, אני לא, לא רק זה, היות וזה היה שבת אפילו לא רשמתי לעצמי את הכתובות. אבל הלכתי בכוונה בשביל לראות. ואני יכול להגיד, אני מציע לכולם, תלכו לשמה בשעה הזאתי של כניסת השבת,

שרון דינור:

כשהתחלנו לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה ממש מרגש.

שרון דינור:

את הרשימות בנחלאות אז זה אחת מהשכונות, כאילו, אתם רואים, רגע, סליחה שזה, אולי אני אוריד את ה-,

דני ליבמן:

תוריד את החלקות.

שרון דינור:

אני אוריד, לא, לא את החלקות, אני אוריד רגע את ה-, הנה. אז יש לנו כאילו, שלושת אלה שהן סביב חצרות, אהל משה, מזכרת משה וזכרון טוביה, הם כאילו הכי מרכז של נחלאות.

יוחנן וייצמן:

... שלושה גושים.

שרון דינור:

כשמדברים על נחלאות ההיסטורית, כאילו גם, כמוכן יש גם את החלק הזה. החלק המזרחי של נחלאות הוא החלק הכי הכי היסטורי, אפשר גם לראות את זה כי הם מסודרים, רואים את זה במפה שהם מסודרים סביב חצרות וחלקות טוריות צרות וארוכות. אחרי זה גם מאד יפה, אבל טיפה יותר מאוחר. אז אני אומרת, החלקים הכי הכי שמורים שלנו שבהם אנחנו עושים את הרשימות שימור זה באמת החלקים שבין, בוא נקרא לזה, מה זה פה, סוכת שלום ומסילת ישרים, עד ל-, רגע, נסגר לנו פה. עד לרחוב, עד לקצה של זכרון טוביה, לחלק המערבי שלו.

יוחנן וייצמן:

טוב, אחרי השיחה בזום אני לחצתי את גברת צנעני שתגיש תכנית אחרת. היא הגישה תכנית של 7.60 ולא 6.90, אני ביקשתי ממנה שתבוא להציג את זה. זאת אומרת, 70 ס"מ יותר ממה שמבקשים הרישוי. בואו נראה את זה,

שרון דינור:

אז זה לא מה שפתחתי, ... אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל מה שהראית זה בסדר, זאת אומרת, זה שלושת הגושים. לא, זה לא מה שאת בחנת, לא.
היא,

שרון דינור:

אז איפה זה?

יוחנן וייצמן:

היא גוזרת את זה. היא תציג, ביקשתי ממנה שתשלח לי,

שרון דינור:

אבל כל ... היא שלחה ...?

יוחנן וייצמן:

ביקשתי ממנה שתשלח לי, אני הלכתי עם זה גם ליואל.

שרון דינור:

איך אני אציג את זה?

יוחנן וייצמן:

מה? היא תציג את זה.

שרון דינור:

איך אני אקריין את זה, אני שואלת.

יוחנן וייצמן:

היא תקריין את זה.

צפי שלף:

אין בעיה.

דני ליבמן:

מתן, מתן ...

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? אני שולח את זה במייל.

דני ליבמן:

... היא בדרך?

דובר:

היא פה, היא פה.

יוחנן וייצמן:

היא פה, ראיתי אותה כבר בחוץ.

דובר:

היא פה.

דני ליבמן:

אז היא פה, תכניס אותה,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה לי שהיא לא תבוא אבל,

דוד היימן:

היא הגיעה.

יוחנן וייצמן:

היא התחרטה כנראה.

דני ליבמן:

אנחנו נראה את זה, ברור, אם היא הביאה משהו של מצגת אז,

יוחנן וייצמן:

אני שולח לך למייל את,

לורה ורטון:

יש איזה חדש עם ציפי רון?

יוחנן וייצמן:

לא, אין חדש, את היית בישיבת מועצה וראית שאין חדש.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

את היית,

לורה ורטון:

לא,

דני ליבמן:

אין,

לורה ורטון:

אני הייתי בישיבת מועצה ...

דני ליבמן:

יוחנן אמר בהתחלה שאין חדש, הייתה ישיבת מועצה ולא קרה שום דבר בנושא. ישיבת המועצה הבאה זה עוד חודשיים, אז נקווה שבעוד חודשיים יהיה פתרון. אני חשבתי באיזשהו שלב לשלוח מייל, אבל אחרי שאני שומע שזה עולה, כאילו, דנים בזה ולא מתקדמים, אין לי מה לשלוח.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו צריכים להלחץ שיגמרו את הנושא הזה. אני מניח שהסיבה שזה ירד מסדר יום, בגלל לחצים של כל מיני,

דני ליבמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

כל אחד סחב לכיוון שלו.

לורה ורטון:

אני חושבת שאחת הסיבות היא שיש פשוט בלגן, כי דברים שאני העליתי גם לא הגיעו וקיבלתי התנצלויות אבל,

יוחנן וייצמן:

שלחתי לך מייל אז תוכלי גם להעלות את זה על הקיר אם היא לא שלחה מצגת אחרת.

שרון דינור:

אולי היא שלחה ל... או משהו?

אסנת יעקובוב:

... אמורה לשלוח את זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. מה?

שרון דינור:

אה, אני לא מצליחה למדוד,

יוחנן וייצמן:

זה המייל שלי?

שרון דינור:

כן, אבל אני לא מצליחה, זה קובץ,

יוחנן וייצמן:

זה קובץ PDF ואי אפשר ל-, לא, אז אנחנו, לטעמי ננחה אותה במספרים.

אסנת יעקובוב:

אפשר לקרוא להם?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בבקשה, זה, מה שבעת מוקרן על המסך זה המייל ששלחת לי.

מרים לב צנעני:

כן.

יוחנן וייצמן:

אם יש לך את זה, מאחוריך זה המייל ששלחתם לי. אם יותר נוח לך לשבת שמה זה.

מרים לב צנעני:

החתך שאנחנו רואים כאן בעצם משקף, עשה מהפך, בוא נגיד, ביחס למה שהגשנו פעם שעברה.

צפי שלף:

למה שינייתם בעצם?

מרים לב צנעני:

בעקבות פגישות שהיה לנו בזומים ודיבורים עם שחר וכל, כמה שיותר להגיע להסכמות ולתיאומים עם מחלקת שימור. בעצם אנחנו מציגים חתך שמדבר בשני אגפים, אגף אחד מעל שימור ואגף שני בעצם זה תוספת, נקרא לזה סוג של בנייה חדשה או אגף חדש או איך ש-, שיש לזה גם כן התייחסות בכתב. עכשיו, הצד השמאלי בעצם שזה הצד שהוא מעל השימור אנחנו רואים גובה של, בחתך יש לנו חזית לשימור עם קימרון קיים או קומה קיימת, שזה, אין כאן 6.90, אין כאן שום גובה, ואז יש לנו 2.75 תוספת קומה ועוד רעפים, ובצד השני שזה בעצם הכותרת למעלה, בנייה חדשה, זה בעצם ה-6.90 המדובר פלוס 3.5. אז אנחנו הגענו למצב שעשינו באמת מפני הרחוב עד למדלפות הגג חריגה בסך הכל, אתם יודעים כולם שזה תמ"א 38/2. אז בשביל בכל אופן לתת איזשהו קיום לקומת גג הזאת אז חרגנו ב-70 ס"מ.

צפי שלף:

בגלל שהוספתם קומת מרתף,

מרים לב צנעני:

זה 7.60,

צפי שלף:

זה לא בשביל קומת הגג,

יוחנן וייצמן:

גם וגם.

צפי שלף:

זה בגלל קומת מרתף.

מרים לב צנעני:

זה לא,

צפי שלף:

ה-00 שלך,

שרון דינור:

... יש לה דירה נפרדת גם שם וגם שם.

צפי שלף:

כן, אבל ה-00 שלך הוא לא במפלס הרחוב.

מרים לב צנעני:

לא, ה-00 שלי הוא פה הרבה יותר נמוך, ואם הייתי עושה במפלס הרחוב,

צפי שלף:

לא, אני מדברת על זכרון טוביה, ה-00 שלך בזכרון טוביה הוא לא ב-00.

מרים לב צנעני:

נכון.

יוחנן וייצמן:

איפה הוא?

שרון דינור:

לא, הוא גבוה,

מרים לב צנעני:

הוא ב-, רגע, שניה, אני אגדיל שניה.

שרון אבני:

אז המידה הנכונה שתגידי לנו בבקשה, כמה מעל מפלס הרחוב.

מרים לב צנעני:

ממפלס הרחוב זה 7.60.

צפי שלף:

במקום?

מרים לב צנעני:

במקום שש,

יוחנן וייצמן:

6.90.

צפי שלף:

מטר חריגה.

מרים לב צנעני:

לא,

יוחנן וייצמן:

70.

מרים לב צנעני:

זה 70 ס"מ חריגה, כשה-70 ס"מ האלה בעצם גם מכסים את ה-70 ס"מ שביקשתי כאן.

יוחנן וייצמן:

זה אותם 70, זה לא פעמיים 70, שנבין.

מרים לב צנעני:

כן. זה אותם 70, בעצם זה מה שמאפשר לי טיפה, הנה, זה 78 בסך הכל מעל הקרקע, ופה זה 72,

שרון דינור:

... הממ"ד מאד גבוה, למה,

מרים לב צנעני:

מה?

יוחנן וייצמן:

בוא נ-, שניה אחת,

שרון דינור:

למה הממ"ד כל כך גבוה?

יוחנן וייצמן:

תגידי לנו איפה מתחיל השיפוע,

מרים לב צנעני:

שניה, שניה, שניה, שניה,

יוחנן וייצמן:

ממפלס הרחוב.

שרון דינור:

הממ"דים 2.58, סבבה,

מרים לב צנעני:

2.58, זה,

שרון דינור:

הגענו לאחרון הוא מאד מאד מאד גבוה.

מרים לב צנעני:

אין לי בעיה להקטין אותו, זה פשוט,

שרון דינור:

לא, אני מנסה להבין, ואז הגג יחד איתו,

מרים לב צנעני:

הגג לא ירד, אין לי בעיה, זה פשוט בגלל ש-3.5,

יוחנן וייצמן:

לא, היא ביקשה ... מטר.

מרים לב צנעני:

כי התב"ע נתנה 3.5 וזה היה מהחתכים המקוריים, 3.5, שתמיד הראינו את שיא הגג ב-3.5. אין לי שום בעיה להוריד. זה 3.5 עד השיא. אם תיקחי ... זה 2.75.

שרון דינור:

אני ... כאילו מכמה היבטים, אם דירה 6 ו-7 היו דירה אחת, דירה מגניבה כזאתי שיש לה דופלקס והיא איכותית ויקרה וכל מה שאנחנו חושבים שיכול להיות שם, שקורה כבר ב-, אז גם המעלית לא הייתה צריכה להגיע ולייצר כזה מפגע, שזה כבר דיברנו על זה בפעם הקודמת,

מרים לב צנעני:

כן, שזה אמרנו,

שרון דינור:

... סיכמת איתם.

מרים לב צנעני:

נכון, נכון.

שרון דינור:

וגם המפלס הזה היה יורד, לא היינו צריכים להתווכח כי הרחבה של דירה, בסדר, לא נורא, כשיש דירה בודדת אז כל מטר הוא וואו, על הקסקס. אבל כשזה הרחבה של דירה אז זה לא נורא ועדיין יש לך דירה מהממת, כאילו ויוקרתית שמה.

מרים לב צנעני:

אז אני, אז לגבי זה, התב"ע מאפשרת שם, תב"ע עם טבלאות מסודרות של גדלי דירות, והתב"ע שמה מאפשרת דירות פחות מ-35 ודירות יותר מ-35. זאת אומרת שכבר בתב"ע יש את האופציה לעשות דירות קטנות, ולכן,

שרון דינור:

אני יודעת, אני יודעת,

מרים לב צנעני:

ולכן,

שרון דינור:

מה את מציעה. אנחנו מנסים להגיד לך,

מרים לב צנעני:

לא,

שרון דינור:

שגם לצאת עם דירה של דופלקס כדי שלא נחרוג מהמדיניות באחד האזורים הכי שמורים בעיר זה לצאת עם משהו מדהים ביד, וקיבלת,

יוחנן וייצמן:

אבל מה,

שרון דינור:

וקיבלת דירה נוספת.

יוחנן וייצמן:

מה נרוויח מזה?

שרון דינור:

מה נרוויח מזה? את השמירה של ...

יוחנן וייצמן:

את,

שרון דינור:

זה מה שנרוויח.

יוחנן וייצמן:

השמירה הנכונה של הגג?

שרון דינור:

כן, בגלל שפה זה 70 ובבא זה בעוד מטר ואחרי זה יש מטר וחצי. לא, יש שם שכונה שלא חורגים בה.

דוברת:

כן.

שרון דינור:

לא חורגים בה. אין הרבה דברים. בוא נגיד ככה, שכונות שאנחנו לא חורגים בהם, ימין משה די בקונצנזוס, עיר עתיקה די בקונצנזוס. יש לנו את השכונות האלה בנחלאות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

שרון דינור:

מה עוד יש לנו? כאילו,

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור, יש לי שאלה. עשינו את 10038, את כתבת את זה, לא אני. סליחה.

שרון דינור:

נכון, נכון, בסדר,

יוחנן וייצמן:

ו-,

שרון דינור:

לא לבד.

יוחנן וייצמן:

ושמה בפירוש לא, החרגתם את ימין משה, החרגתם את העיר העתיקה,

שרון דינור:

לא, לא החרגנו את ימין משה,

יוחנן וייצמן:

את העיר העתיקה כן.

שרון דינור:

רק את העיר העתיקה, כי העיר העתיקה, אפילו כשבאים אליי, כאילו, כל מתנגדי העולם, כאילו העיר העתיקה ... בקונצנוס.

יוחנן וייצמן:

בסדר, החרגתם את העיר העתיקה.

שרון דינור:

לא החרגנו, אבל נתנו המון המון דגש למדיניות של התכנון.

יוחנן וייצמן:

אבל אין כזה, אתם אמרתם לי ...

שרון דינור:

אז 10038 אפשר להיפרד ממנה ולהגיד, כאילו, לא להיפרד ממנה, סליחה, להיפרד מכל הזה ולהגיד, המדיניות היום של העירייה היא לעשות בהכל את המקסימום, זה גם אפשר לעשות. גם לפי 10038. יש מעט מאוד שכונות שבהם היום המדיניות של העירייה אומרת לא, ופה נתנו משהו אקסטרה, נתנו את דירת, בקומת מרתף,

יוחנן וייצמן:

מינוס.

שרון דינור:

ששמענו ביחד כולנו שברישוי אמרו, אנחנו לא נותנים את זה.

יוחנן וייצמן:

ברישוי לא ייתנו את זה.

שרון דינור:

אז הנה, אז אנחנו כן נותנים משהו, ואני גם אומרת,

מרים לב צנעני:

...

שרון דינור:

נותנים את קומת הגג, אנחנו מתווכחים על המטר הזה. עכשיו זה, על ה-70 ומשהו ס"מ האלה, שזה נראה לא דרמטי, אבל זה הולך להיות תקדים בשכונה, ואנחנו ... תקדימים,

יוחנן וייצמן:

אבל יש את זה ...

מרים לב צנעני:

אז שניה, אז שרון, יש לי ארבע תקדימים שלי רק אישית,

צפי שלף:

וכל אחד ...

מרים לב צנעני:

בתמ"א 38,

צפי שלף:

יותר גרועה מהשני, ולכולם התנגדנו מבחינה מקצועית.

מרים לב צנעני:

לא, לא, לא, ...

יוחנן וייצמן:

לא, זה התחיל ככה, 40, 50, 55, 60,

דוברת:

65, 70,

מרים לב צנעני:

לא, בשילה 39,

יוחנן וייצמן:

אבל זה בסדר.

מרים לב צנעני:

וועדת שימור אישרה את הגובה, בביסס הוועדה אישרה,

צפי שלף:

בניגוד לעמדת הצוות המקצועי.

שרון דינור:

אבל סליחה, ביבס זה מקום, אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא היה בניגוד לעמדת הצוות המקצועי.

שרון דינור:

אני לא יודעת על מה את מדברת. ביבס למשל הוא לא בשכונה הזאתי, הוא ...

מרים לב צנעני:

בסדר, אז שילה 39, אבולעפיה 20,

צפי שלף:

אבולעפיה זה את יודעת טוב מאד מה עמדת המחלקה על אבולעפיה.

שרון דינור:

אני לא יודעת ...

צפי שלף:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

אבולעפיה כן, אבל שילה אישרו.

מרים לב צנעני:

בסופו של דבר הגענו למצב שזה לא ...

צפי שלף:

אנחנו התנגדנו לאבולעפיה בכל,

מרים לב צנעני:

שזה לא יחרוג מגובה,

צפי שלף:

לא, התנגדנו,

מרים לב צנעני:

עכשיו רגע,

צפי שלף:

לאבולעפיה בדיוק מאותם טיעונים שהתנגדנו פה. אז את לא יכולה לנפנף בזה ...

חיים כהן:

סליחה, סליחה,

צפי שלף:

עם עצמך, ולהמשיך להציע, ולהקריס את מורשת העיר. בחייאת.

יוחנן וייצמן:

זה לא מקריס את מורשת העיר.

חיים כהן:

רגע, רגע, שניה, אני רוצה להעיר איזשהו הערה קטנה. כשמדברים בשולחן הזה, אני לא יודע מה קורה אצלכם ... ומביאים תקדימים, אנחנו מביאים החלטות וועדה, לא מביאים עמדת המחלקה. בסופו של דבר מה שקובע זה עמדת הוועדה, לא עמדת המחלקה. אז כשמזכירים תקדימים שאושרו בשולחן הזה פירושו של דבר שזה מה שאושר. אין שום צורך לבוא ולהגיד אבל עמדת המחלקה הייתה נגד, כי זה לא מה שקובע. אני חושב שזה סתם מטעה.

לורה ורטון:

לא, אני חושבת,

חיים כהן:

זה לא, זה מטעה. הייתה כאן החלטה, היה דיון, שמעו את כל הצדדים וקיבלו החלטה. זה מה שקובע.

שרון דינור:

... אני לא מכירה,

חיים כהן:

לא, אז ברגע שבאים ואומרים אבל עמדת המחלקה, עם כל הכבוד, אנחנו מכבדים את עמדת המחלקה, בשביל זה אנחנו נמצאים פה כדי לדון בכל העמדות ולקבל החלטה. אז לא מקובל עליי

שכשמישהו מביא תקדים על החלטה שהיה בוועדה, אומרים לו, אבל עמדת המחלקה. אז מה? אנחנו לא רלוונטיים? אין בעיה.

שרון דינור:

אלף, זה לא,

חיים כהן:

אנחנו מוכנים לסגור את השולחן,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד שזה,

חיים כהן:

ושעמדת המחלקה תנהל את זה.

שרון דינור:

חיים, זה אמרה לא המחלקה, זה אמרה נציגת, היא לא עובדת שלי.

יוחנן וייצמן:

לא, היא אז הייתה במחלקה.

חיים כהן:

לא משנה,

שרון דינור:

לא, בסדר, אני אומרת, אני,

יוחנן וייצמן:

היא זכרה את הדיון, זה בסדר,

חיים כהן:

היא דיברה,

שרון דינור:

... בן אדם עצמאי,

חיים כהן:

היא דיברה ... עמדת המחלקה.

יוחנן וייצמן:

את אבולעפיה אני גם זוכר את הדיון,

שרון דינור:

שתגיד מה שהיא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אבל בשילה לא הייתה התנגדות.

שרון דינור:

לא, מה ש-,

חיים כהן:

... אני רק מבקש,

שרון דינור:

מה ש-,

חיים כהן:

אני מקפיד לכבד את עמדת המחלקה ואת עובדי המחלקה. אני מצפה אותו דבר שיהיה הדדיות,

שרון דינור:

אז זה,

חיים כהן:

לכבד את האנשים שיושבים ...

שרון דינור:

על הנקודה הזאת,

חיים כהן:

זהו.

שרון דינור:

על הנקודה הזאת, חיים, אני חשוב לי להגיד,

לורה ורטון:

שהיא לא מהמחלקה.

שרון דינור:

שצפי היא לא מהעירייה, היא לא עובדת עירייה.

לורה ורטון:

היא לא מהמחלקה.

חיים כהן:

אבל כשהיא באה ואומרת, עמדת המחלקה ספציפית בתיק הזה, כשהיא התכוונה לוועדת שימור היא אמרה וועדת שימור אישרה את, אני לא זוכר אם אמרה אבולעפיה או עוד משהו,

מרים לב צנעני:

אבולעפיה ושילה.

חיים כהן:

אבל עמדת המחלקה לא היה ככה. עם כל הכבוד אני מכבד, אבל מה שקובע זה השולחן הזה, לא עמדת המחלקה.

שרון דינור:

אני רוצה להזכיר בבקשה, שאת הדיון הקודם,

חיים כהן:

גם לפרוטוקול נשמע כאילו שהיה משהו לא בסדר. אנחנו מוקלטים,

שרון דינור:

תראה,

חיים כהן:

יש פרוטוקול, יש תמלול.

שרון דינור:

אנחנו מרגישים לא נעים עם זה שאתם לא מקבלים את העמדות שלנו ב-100%,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן, גם אנחנו מאד מרגישים לא נעים שאתם לא מקבלים את העמדות שלנו.

שרון דינור:

רגע, מה שרציתי להגיד זה שהדיון הקודם הסתיים באמת באמירה שבדקים רק אם זה נכון שאפשר היה, ... אני קיבלתי את ההרגשה שהשתכנעתם בזה שמדובר באחת משכונות הדגל של ירושלים של שימור, שבדקים רק אם ברישוי לא נותנים היתר.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

ישבנו תכנון רישוי ואנחנו יחד איתכם, עם וייצמן ועם מרים צנעני, בכל המחלקות כאחד אמרו עמדה חד משמעית, לא לחרוג בנושא הזה. אז אני, חשוב לי, זה לא רק עמדת המחלקה. זה עמדת כל הצוות המקצועי פה. וגם אם נעשו תקדימים על בסיס משהו שהיה אז נכון, לא יודעת, אין את המקרה הזה פה, אין פה מקרה סוציאלי, יש מקרים מסוימים שאנחנו אומרים וואלה, במקרה הזה מוצדק לחרוג, לא בדקתי כל אחד מהדוגמאות שמרים אמרה. במקרה הזה אנחנו בדקנו, נמצאים פה סבב שלישי כבר עם התיק הזה ואומרים לכם שזה, שאנחנו הגענו ל-70 ס"מ האלה שזה נשמע לא דרמטי, ובשכונות האלה אנחנו לא רוצים לוותר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

זהו, אין לי, לא חושבת שאני יכולה לשכנע יותר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מרים לב צנעני:

שניה, שרון, מה שכן אני רוצה שתסתכלי על זה ביחס לבניינים ליד, נכון שכל הזמן, וזה, לכן שאלתי אם שחר פה כי רציתי להראות לו את זה, הוא כל הזמן דיבר על זה שזה לא, שהוא רוצה שאני אגיע לגובה של הבניין שמימין. עכשיו, הגובה של הבניין מימין, אני יודעת שהם היום בהליך של תמ"א 38, זאת אומרת, הם לא מיצו את כל הזכויות שלהם, אז אני לא יכולה להגיע לגובה של בניין שעוד לא ביקש תוספת של קומה. לעומת זה יש לי שני מבנים משמאל שהם כבר הוציאו היתרים, הם מימשו את הזכויות שלהם, ובעצם בסופו של דבר אני מגיע לגובה שווה של שני הבניינים, אחרי הצמצום שעשיתי עכשיו שבסך הכל מדובר בחריגה של 70 ס"מ אני מתיישרת עם גובה קיים של מבנים באותו טור. אני לא חורגת אפילו לא בסנטימטר.

שרון דינור:

תראי, את מגישה לנו חומר ביום של הוועדה, אני רואה אבל לא בדקתי, אין לי שום יכולת לבדוק את זה. אני חושבת שזה לא, אני אומרת את זה כל פעם, הוא רוצה כבר לעשות לי קיצור למשפט הזה. חומר שאת, בוודאי כשמדברים בסנטימטרים, העין האנושית שלי לפחות לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה לבקשה, אז אני, שניה, זה לא היא אשמה, זה היה לבקשתי, אני ביקשתי ממנה שתגיש תכנית מתוקנת,

שרון דינור:

לא, אני לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

אמרתי לה שלדעתי 70 ס"מ זה חריגה מינורית,

חיים כהן:

ומה ...?

יוחנן וייצמן:

אבל מבחינתי בינתיים אני יודע לתת 70 ס"מ,

חיים כהן:

מה הגובה של הבניין?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להזכיר רק שבמע"ר צפון אנחנו נותנים בתמ"א קומה יותר.

שרון דינור:

במע"ר צפון אנחנו נותנים פי ארבע קומות יותר.

יוחנן וייצמן:

הלוואי, אמן.

שרון דינור:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אבל,

שרון דינור:

אבל פה זה לא אותו דבר, זה לא מע"ר צפון.

חיים כהן:

מה,

יוחנן וייצמן:

70 ס"מ,

חיים כהן:

מה הגובה של הבניין הצמוד?

יוחנן וייצמן:

... זה משווה לגובה,

שרון דינור:

אני לא יודעת ואין לי יכולת ...

חיים כהן:

מה הגובה, מה הגובה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להגיד לה להשוות לגובה של הבניין הצמוד. אין לי בעיה לזה גם.

שרון דינור:

אני לא יודעת מה היה הסיפור של הבניין,

יוחנן וייצמן:

אני גם לא יודע מה,

מרים לב צנעני:

זה לא הבניין הסמוך, לבניינים ברחוב. כי הבניין הסמוך,

שרון אבני:

אולי אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני רוצה רק לומר, ההחלטה לא הייתה שמה שהרישוי יגיד זה מה שנעשה.

מרים לב צנעני:

אני יכולה לצרף את ההיתר.

יוחנן וייצמן:

היא גם אמרה ... ברישוי.

שרון דינור:

אני אמרתי שאני קיבלתי את ההרגשה שאתם,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, אני חייב פה,

שרון דינור:

ש... וועדה קשובה לנושא הזה והיא אומרת, בוא נראה רק שלא מקבלים יותר ברישוי.

יוחנן וייצמן:

לא, רצינו ... , לא, לא, לא, לא,

שרון דינור:

אמרו לכם, מקבלים פחות ברישוי.

יוחנן וייצמן:

לטעמי בהיתר לפי תמ"א אפשר לתת קצת יותר,

שרון דינור:

אנחנו נתנו קצת יותר.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני חייב פה את דני,

שרון דינור:

אנחנו נותנים קצת יותר בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

אני חייב פה את דני כי מצאתי הרגע, חבל, כי עברתי על התמליל של הדיון שלנו מיום חמישי על אגריפס שאומר יואל שבת מילים אחרות ממה שהוא אמר לנו ביום חמישי.

שרון דינור:

מה הוא אמר?

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, אנחנו חשבנו, כמו שאמרתי,

שרון דינור:

רגע, עברת לדיון אחר? למשהו ...?

יוחנן וייצמן:

לא, בתיק הזה, על ה-6.90 פלוס 3.50.

שרון אבני:

אבל אם חייבים את דני אז אולי נחכה?

יוחנן וייצמן:

אז נחכה לדני. כי יואל,

שרון אבני:

אפשר בינתיים משהו אחר לשאול?

חיים כהן:

אבל ...

שרון אבני:

איזה בניין זה, כשאת אומרת הגובה של הבניין הסמוך?

חיים כהן:

בדיוק.

שרון אבני:

את יכולה להסביר לי ...?

מרים לב צנעני:

142.

שרון דינור:

רגע, שניה, יש לי את ה-, אולי, את יכולה ...

מרים לב צנעני:

142. ההיתר שלו?

חיים כהן:

אני רוצה, ברחוב עצמו, מה הגבהים של הבניינים שם?

שרון דינור:

בוא נראה אם יש את זה,

חיים כהן:

זה מה שאני רוצה לדעת. כי היא,

יוחנן וייצמן:

כן, לא כולם עשו עדיין,

חיים כהן:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

מימשו את התב"ע, לא כולם מימשו את ...

חיים כהן:

בסיס הטיעון של שרון, אנחנו מתחילים להתפשר מ-60 ל-70 ואחר כך מגיעים למטר ומטר וחצי. אבל כל זה, אני חושב שאפשר לעמוד על זה כשאנחנו מדברים ברחוב שאנחנו הפורצים ... אבל אם ברחוב, נפרץ ברחוב הזה 1.70 מטר, מטר וחצי, אז למה לעשות איפה ואיפה?

שרון דינור:

מה הגובה שעכשיו בהצעה שלך את מגיעה אליו? כתוב?

יוחנן וייצמן:

70,

שרון דינור:

לא, אני שואלת, שאלתי שאלה.

יוחנן וייצמן:

11.10?

שרון דינור:

לא, לא, גובה אבסולוטי.

מרים לב צנעני:

הנה, הנה, תעלי למעלה,

יוחנן וייצמן:

11.10.

מרים לב צנעני:

למעלה, למעלה.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא אומרת, 70 ס"מ,

שרון דינור:

אני שואלת, אני שואלת כמה זה יוצא כאילו, אבל אני יכולה לעשות,

צפי שלף:

אין שם נקודת גובה.

מרים לב צנעני:

הנה, יש שם נקודה ואז ... 3.5.

שרון אבני:

איפה הנקודה?

יוחנן וייצמן:

אם זה 7.60 פלוס 3.5 זה 11.10, מה, אם היא גונבת במירכאות 70 ס"מ,

שרון דינור:

רגע, את אומרת ככה,

צפי שלף:

פה כתוב,

שרון דינור:

815.9,

צפי שלף:

אין מידות.

מרים לב צנעני:

אני יכולה להוציא,

שרון דינור:

ועוד כמה?

מרים לב צנעני :

... מידות,

צפי שלף :

7.60?

מרים לב צנעני :

אני עשיתי את זה ביום חמישי,

שרון דינור :

רגע,

מרים לב צנעני :

שניה לפני ש...

שרון דינור :

אני לא מצליחה להבין, מה-815 הזה,

מרים לב צנעני :

איזה 815?

שרון דינור :

כאן.

צפי שלף :

לא,

מרים לב צנעני :

אוקי.

שרון דינור :

להוסיף 3.5? כמה להוסיף?

צפי שלף :

זה 760,

מרים לב צנעני:

לא, זה ... הורדתי את הממ"ד.

צפי שלף:

זה מהרחוב, 760 עד לפה, אה, ואז להוריד ממנו 72, ואז להוסיף לו 3.5.

דוברת:

נכון.

יוחנן וייצמן:

זה ההצעה, זה התב"ע.

מרים לב צנעני:

שניה, ... שניה.

יוחנן וייצמן:

זה התב"ע.

צפי שלף:

עכשיו, אני לא יודעת,

מרים לב צנעני:

... את זה עכשיו, שניה.

צפי שלף:

אם ה-3.5 זה פנימי או חיצוני, כי גם,

מרים לב צנעני:

חיצוני, חיצוני.

יוחנן וייצמן:

שיא הגובה, שיא הגובה.

שרון דינור:

לי יוצא בחישוב שלי שעשיתי לפי הנתונים שלך, שאת חורגת במשהו כמו חצי מטר, 40 ס"מ. אוקי?
אז כאילו,

מרים לב צנעני:

40 ס"מ מההיתר?

יוחנן וייצמן:

40 ס"מ ממה שהרישוי היה נותן.

שרון דינור:

... מגובה הגג של השני.

מרים לב צנעני:

של השני?

שרון דינור:

כן.

מרים לב צנעני:

אוקי, אז עד ...

שרון דינור:

את רוצה להוריד 40 ס"מ?

מרים לב צנעני:

רגע, שניה,

שרון דינור:

על ה-30 ס"מ אני לא אתווכח, כאילו די, זה כאילו,

מרים לב צנעני:

אני יכולה גם להוריד את ה-3.5 ב-40 ס"מ.

שרון דינור:

לא, אני מדברת על הגובה. כל הדבר הזה מפה,

מרים לב צנעני :

אז אני אומרת, את ה-3.5 אני יכולה להוריד ל-2.90, ואז אני עומדת בגובה, אין שום בעיה.

שרון דינור :

את צריכה להוריד את כל המדלפות של הגג,

מרים לב צנעני :

אני יודעת, את כל השיא,

שרון דינור :

ושזה לא יהיה גג שטוח, זה צריך להישאר זה, פה,

מרים לב צנעני :

אני אומרת, את כל השיא אני אוריד ב-40 ס"מ, בסדר, אם אי אפשר לחרוג אפילו במילימטר אז אני אוריד,

יוחנן וייצמן :

לא, עד 70 לי לא יהיה אכפת לחרוג.

שרון דינור :

אבל הנה, היא ירדה כבר, ...

יוחנן וייצמן :

אם היא מוכנה לרדת,

אסנת יעקובוב :

בכמה היא ירדה?

יוחנן וייצמן :

אני אמרתי את דעתי.

אסנת יעקובוב :

ב-40?

שרון דינור :

כן, ב-40 ס"מ ביחס להצעה שהוגשה בדיון ולא יכולנו לבדוק אותה, אז כדי,

חיים כהן:

לא, בלי, בלי קשר,

שרון דינור:

כדי להתאים לגג השני.

חיים כהן:

אני יכול לקבל את הנתונים של הרחוב?

שרון דינור:

אם זה ... 30 ס"מ,

חיים כהן:

הנתונים של הרחוב, אני יכול לקבל?

שרון דינור:

אני לא יודעת איזה נתונים אתה רוצה, וכמו שאמרתי, יש לי רק את מה שמרים הגישה,

חיים כהן:

לא, לא, אני מדבר ברחוב עצמו, הבניינים שיש,

שרון דינור:

יש לנו את החתך,

(מדברים ביחד)

מרים לב צנעני:

איך הגעת ל-40 ס"מ?

שרון דינור:

זה. אוקי? זה הרחוב לפי מה שמרים,

מרים לב צנעני:

בסדר, הורדתי משמעותית את הגובה.

שרון דינור:

את חושבת שהורדת משמעותית? את חושבת שהורדת,

חיים כהן:

לא, אבל בלי קשר, אני סתם,

שרון דינור:

זה החתך של הרחוב.

מרים לב צנעני:

לא, איך הגעת ל-40 ס"מ?

שרון דינור:

מה זה?

מרים לב צנעני:

איך הגעת לגובה של 40 ס"מ?

שרון דינור:

לקחתי את מה שעשית במידה שלך, היה כתוב 815 נקודה משהו,

חיים כהן:

אני רוצה לדעת האם ...

שרון דינור:

והוספתי על זה את ה-3.5 שזה היה לפי הסימון שלך ... אם עשית נכון אז אני,

חיים כהן:

אני חושב,

מרים לב צנעני:

לא, והיה לך את הגובה ... של הבניין ליד?

שרון דינור:

היה לי, כן, בחתך של ההרמוניקה שלך. אם עשית נכון זה,

מרים לב צנעני:

כן, כן, כי גם אני הגעתי ...

אלונה:

שרון?

שרון דינור:

כן.

אלונה:

את יכולה לפתוח לי את ה-street view?

שרון דינור:

כן, רגע, שניה. street view אני לא זוכרת אם יש פה, אבל ננסה.

חיים כהן:

זה הרחוב?

שרון דינור:

הנה, זה הבניין.

חיים כהן:

על איזה בניין אנחנו מדברים? זה.

דוברת:

זה, זה.

מרים לב צנעני:

לא, זה שלנו, מה שאני מדברת זה בהמשך הרחוב,

יוחנן וייצמן:

זה בסמטה, זה לא, ה-39 הוא לא,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

הוא לא באמת ...

שרון דינור :

רגע, אז בוא ננסה רגע, אני לא אצליח לקבל עליו,

מרים לב צנעני :

למה? יש שמה גם רחבים.

שרון דינור :

רגע, בוא נראה, שמתי,

מרים לב צנעני :

... השני כאילו.

דוברת :

... ? סליחה רגע.

שרון דינור :

רגע, בוא נעשה, פה? זה ...

מרים לב צנעני :

בסדר, ... זה מהצד השני.

שרון דינור :

לא, אבל אנחנו רוצים לראות את הצד הזה, נכון? את זכרון טוביה.

דוברת :

אולי תעשי בתלת ממד החדש.

שרון דינור :

סליחה, הוא לא, ... ישן, מלפני שנה.

דוברת :

מה, לחדש?

שרון אבני :

מה הכתובת ב-142, אנחנו יודעים?

צפי שלף:

מה, מה?

שרון אבני:

הכתובת בחלקה 142.

שרון דינור:

זה זה. לא?

חיים כהן:

מי ה- ...?

מרים לב צנעני:

143. הנה, זה, שני אלה שמ-,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אבל,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המדובר. הוא לא בדיוק זכרון טוביה.

מרים לב צנעני:

הוא זכרון טוביה,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא בזנב שלו.

שרון דינור:

כן, הוא נותן את הדופן,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

של החצר.

חיים כהן:

ואיפה יש את הבניינים?

יוחנן וייצמן:

הנה, אתה רואה כעת בשמאל, שני הבניינים. אחד נמוך יותר, אחד גבוה יותר.

שרון דינור:

לא בדקתי את ההיתרים שלהם, אבל בדקתי את,

יוחנן וייצמן:

אפשר לנסות לבדוק כעת, אבל מה זה משנה? זה קיים.

שרון דינור:

אבל אם מרים הסכימה, אני אומרת,

חיים כהן:

לא, לא, בסדר, אני רק אומר על התקדים שמה שאת לא רוצה לחרוג בגלל זה, ונאמר כאן בתמליל שהבניין הצמוד, אמרתי, אני רוצה לבדוק את זה. אבל אם מרים הסכימה אז גמרנו, אז מבחינתי אפשר לסגור את הדיון.

יוחנן וייצמן:

בוא רק נסגור,

חיים כהן:

אין לך פה את דני, חיפשת את דני.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה בסדר, אין לי,

חיים כהן:

אין לך ... טוב. אוקי.

יוחנן וייצמן:

בוא ננסה רק לסגור את התיק הזה. איזה החלטות קיבלנו? יש לתקן את מסמכי התכנית.

חיים כהן:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו בהסכמה אז בוא נעשה את זה ביחד. הפוך.

מרים לב צנעני:

היה גם, אני רוצה גם להתייחס לנושא שהיה על ה-20% חצר. נאמר כאן, כן צריך לעמוד ב-20% חצר, לא צריך לעמוד, אז,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברור שלא ...

מרים לב צנעני:

החלטת וועדה ראינו מיום חמישי שהם אמרו שזה משהו ש-,

יוחנן וייצמן:

אפשר גם בהקלה לתת את זה.

מרים לב צנעני:

כן, אפשר ... לא, שלא יצא כהחלטה שצריך לצמצם ל-20 ...

יוחנן וייצמן:

את סעיף 2 להוריד, את סעיף 1,

שרון דינור:

אני לא ...

צפי שלף:

אני אראה, אנחנו נבדוק את התכנית שתוגש ונגיב עליה לפי שיקול דעתנו, בלי קשר למה שיוחלט.

לורה ורטון:

אני, דווקא,

חיים כהן:

לא הבנתי.

לורה ורטון:

התחלנו בזה שהחצרות כל כך חשובים שם,

צפי שלף:

אני מדברת בשם המועצה, לא בשם,

חיים כהן:

אה, אז אני מבקש כשאת אומרת, תדברי בשם. כי הדברים מוקלטים ויש תמלול, ואז זה גורם לבלבול.

צפי שלף:

לא, אז אני מדברת בשם המועצה.

חיים כהן:

אז אני מבקש שתדגישי, בשם המועצה.

יוחנן וייצמן:

בשם, המועצה תחליט מה היא,

חיים כהן:

מה היא רוצה, בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

... שלה, כן.

לורה ורטון:

לגבי,

צפי שלף:

אחרי שנראה את התכנית,

חיים כהן:

אין בעיה.

צפי שלף:

כרגע ...

חיים כהן:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

אז בואו, שניה אחת, יש לתקן את מסמכי התכנית, אני פשוט לא רואה מרחוק, אני אבוא לשם. את סעיף 2 אנחנו נוריד, את סעיף 1,

שרון דינור:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק לראות מספרים.

לורה ורטון:

לא הבנתי למה מורידים את זה. התחלנו את הדיון בזה שדיברנו על חשיבות של החצרות בנחלאות וכמה זה יפה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה החצר הגדולה וזה חצר פנימית, זה לא אותה חצר שאת מדברת.

לורה ורטון:

מה, אתה דיברת על החצרות הפנימיים?

יוחנן וייצמן:

שמה דיברנו על חצר שבין הבניינים, ופה זה חצר שבתוך המגרש.

לורה ורטון:

אז לדעתי זה גם חשוב, וודאי מדובר פה על קומות אבן שלא רוצים לפגוע בהם.

יוחנן וייצמן:

טוב, הוועדה בוחנת אותה כעת ואנחנו מקבלים עליה החלטה, זה לא ...

שרון אבני:

איך אפשר לבחון משהו שאין עליו נייר?

מרים לב צנעני:

אבל יש אותו פה.

שרון אבני:

אבל זה לא הדרך התקינה של דברים ... פה צריך לציין את זה ... מה זה לבחון כאן? אנחנו בוחנים משהו בלי נייר, אין לנו את התכנית.

שרון דינור:

וגם זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, ...

שרון דינור:

זה גם PDF,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אסביר כעת,

שרון דינור:

זה לא מידות.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי הייתה ביום חמישי אליה, ... וועדת רישוי, אחרי זה, מה הם מאשרים, אמרתי ... על הרישוי, לא אכפת לי. אם כעת יורדים מזה זה גם בסדר מצדי.

(מדברים ביחד)

שרון אבני:

חשוב לדייק את ...

מרים לב צנעני :

לא, המדלפות, רגע, המדלפות עדיין ... ל-70 ס"מ,

יוחנן וייצמן :

מה?

מרים לב צנעני :

המדלפות עדיין ... ל-70 ס"מ. שיא הגג יוצא, יוצא ששיא הגג זה רק ב-43.

יוחנן וייצמן :

אז אנחנו, בוא נכתוב את זה ונדייק. אם זה בהסכמה אני רוצה ש... את זה כעת.

שרון דינור :

לא, אני רוצה להגיד, אני, זה לא רק שאתה משנה, אמרנו שכל הגג יורד.

מרים לב צנעני :

כל הגג יורד, אבל המדלפות עדיין, בחלופה שאני הגשתי, המדלפות גבוהות ב-70 ס"מ,

יוחנן וייצמן :

היא מתחילה ב-7.60.

מרים לב צנעני :

אני מתחילה ב-7.60.

שרון דינור :

אמרנו שהכל ירד ...

מרים לב צנעני :

בחלופה הזאתי, רגע,

שרון דינור :

... יורד פה.

מרים לב צנעני :

שניה, בחלופה הזאתי,

שרון דינור:

כדי שהחלון יהיה חלון גג.

מרים לב צנעני:

לא, בסדר, החלון יהיה חלון גג כי הוא לא יכול ...

שרון דינור:

כל הדבר הזה כאילו, כמו שהוא,

מרים לב צנעני:

לא,

שרון דינור:

יורד.

מרים לב צנעני:

לא, אמרתי שאת ה-3.5 אני יכולה להוריד את ה-40 ס"מ,

שרון דינור:

לא,

מרים לב צנעני:

מה שיש לנו ...

שרון אבני:

סליחה, מה קורה כאן?

מרים לב צנעני:

שניה, שרון, ...

שרון אבני:

מה קורה כאן?

מרים לב צנעני:

החתך הזה תואם לשני מלבד 40 ס"מ. במידה ואני מורידה את ה-3.5 רק, זאת אומרת, את שיא הגג,

שרון דינור:

אני מבינה, לא משהו שאף אחד ... וזה לא הייתה הכוונה שלי. וזה, אני מדגישה שהכל ירד, הכל צריך לרדת,

דוברת:

לא, אז ...

מרים לב צנעני:

רגע, רגע,

צפי שלף:

כולל המדלפות.

שרון דינור:

ב-50 ס"מ, ואז את מקבלת את השטח שלך,

צפי שלף:

כולל המדלפות.

שרון דינור:

יש לך שם שטח,

מרים לב צנעני:

פחות מ-70 ס"מ אז אין לי קומת גג. זה כבר ... על מילימטרים,

שרון דינור:

יהיה לך, אז אני לא יודעת,

צפי שלף:

יש לך קומת גג בלי חלון,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בואו,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

טוב, אז תצאו החוצה, נראה אחרי זה בדיון פנימי. אם זה לא בהסכמה,

מרים לב צנעני:

לא, אני לא ... רק חשוב לציין שהחתך הזה מציג חריגה מהרחוב ב-40 ס"מ, ואם אני מורידה את כל הקצה של הגג כולל את שיא הגג כולו ל-40 ס"מ אני מתיישרת ישר עם הגובה של החתך. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להציע את ההצעה שלי. בגדול אנחנו נאשר לה 70 ס"מ מעל ה-6.90 ומשמה שתתחיל את המדלפות.

שרון דינור:

אז אין לי מה זה,

יוחנן וייצמן:

ואני מקבל את, דקה, אני מקבל את ה-,

שרון דינור:

אז אני מורידה את הכל.

יוחנן וייצמן:

דקה. ואם היא קיבלה את ההצעה שלך להוריד את הממ"ד ב-30 ס"מ,

שרון דינור:

אלף אין לזה שום משמעות,

יוחנן וייצמן:

אין לזה משמעות? אז תשאירי את זה ככה.

חיים כהן:

רגע, אבל אני רוצה שתנמק, אני רוצה לנמק.

יוחנן וייצמן:

אז הנימוק הוא שזה משתווה לגובה הבניין ליד,

חיים כהן:

שני, שני הצדדים.

יוחנן וייצמן:

לא, לצד הימני זה לא משתנה.

חיים כהן:

לא, יש שני בניינים שמה.

יוחנן וייצמן:

משתווה לבניין, לא, לצד השמאלי.

שרון אבני:

לא ... הבניין ליד.

שרון דינור:

אני לא יודעת, נכון.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד שזה היה התרשמות שלי בהליכה ברחוב גם.

שרון אבני:

צריך להדגיש משהו. רוצים לקבל פה החלטה על תכנית שלא הוגשה בצורה, ולא נבחנה. היא נכתבה במייל ועכשיו אנחנו ... זה לא דרך לבחון תכנית. רק רגע. כל אדם יכול לטעות. אולי גם גברת צנעני טעתה לגבי גובה הבניין ליד? צריך לבחון את זה בצורה מקצועית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני,

שרון אבני:

עכשיו, רוצים לקבל החלטה שהם משתווים לבניין ליד שלא יודעים מה הגובה שלו ולא בדקו אותו. אז אני חושבת, סליחה, שזה לא כל כך תקין. אני אומרת את זה קצת בהנמכה.

יוחנן וייצמן:

אז אני, אז אני,

שרון אבני:

זה לא תקין.

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר איפה אנחנו עומדים.

שרון אבני:

... איננו יודעים בכלל מה הגובה,

יוחנן וייצמן:

לא, התכנית שהוצגה,

שרון אבני:

של הבניין ליד, כי לא ...

שרון דינור:

תראו,

יוחנן וייצמן:

תכנית שהוצגה לוועדה, אז אני אסביר למה,

שרון דינור:

רגע, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

למה אני חושב אחרת.

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד עוד משפט. זה נכון שאני לא, זה, מדובר פה בסנטימטרים בודדים, אבל אני כל פעם אומרת את זה לוועדה, ואני לא מבינה למה אתה משתף עם זה פעולה. מה הבעיה שאני אסתכל על זה לפני זה? למה? יש לנו עוד ועדה עוד שבועיים, אנחנו, כל שבועיים יש לנו וועדה.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו כעת מצמצמים,

שרון דינור:

אבל, לא, אני רוצה לשאול על זה שאתה התעקשת,

יוחנן וייצמן:

... גם לד,

שרון דינור:

שהיא תגיש לך בפורמט של PDF, הוא לא מדיד, אני לא יכולה למדוד את זה כרגע,

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי שהיא תציג את זה בוועדה הבאה, אבל את ההחלטה אני רוצה לקבל כעת, ואני אסביר.
יש לנו כעת על הקיר, לא, לא, לא,

שרון אבני:

מה המשמעות של להציג אחרי שהחלטנו?

יוחנן וייצמן:

אז דקה, לא אכפת לי שהוועדה תבחן שוב אם יהיה הערות. אני רוצה להסביר את זה די פשוט מה, איפה אנחנו נמצאים. יש לנו כעת, אתם אמרתם, אנחנו לא הצלחנו לבחון את התכנית החדשה. אני אומר, יוק, אין תכנית חדשה. יש את התכנית הישנה הגרועה הרעה. באה הוועדה ואומרת, אנחנו לא מוכנים לקבל את התכנית החדשה ואנחנו אומרים כקו, תרדי לעד 70 ס"מ, מה שהרישוי היה נותן. היא לא הציגה שום תכנית, אני רציתי, ביקשתי, לצורך העניין אני אומר, בוא נחשוב שהיא לא הציגה שום תכנית. אנחנו עושים את זה הרי בלי סוף בדיונים בהתנגדויות. בא מתנגד, אומר משהו, אנחנו לא יכולים לעשות את התכנית החדשה תוך כדי וועדה. אנחנו אומרים לו תנמיק בחצי מטר, את ישבת בוועדת התנגדויות, נכון?

שרון דינור:

אתה שואל אותי או לא?

שרון אבני:

...

יוחנן וייצמן:

לא. מה?

שרון אבני:

עשר שנים.

יוחנן וייצמן:

עשר שנים, ובתיקים יותר כבדים ממה שאני ישבתי. וזה סוג קבלת ההחלטות, כן. אנחנו אומרים, תצמצם לכך, תצמצם לפה, תזיז את קו המגרש הנה. הוועדה כבר לא מבקשת לראות את התכנית המתוקנת.

שרון אבני:

ואיך נקבע, אם אפשר לשאול שאלה, ואיך נקבע שזה 70 ס"מ?

יוחנן וייצמן:

בזה אני מודה שזה סוג,

שרון אבני:

... פעם זה 60, פעם זה 50,

יוחנן וייצמן:

אז על זה אני מודה שזה סוג של פשרה.

שרון אבני:

... יש מדיניות, למה נקבע 70?

יוחנן וייצמן:

זה סוג של פשרה.

שרון אבני:

על סמך מה? על סמך מה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת,

שרון אבני:

כי היא כתבה 70 בתכנית?

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר את האמת, אני בדיון שמה, בזום, אמרתי שמטר מעל התמ"א, מעל היתר רגיל זה לא נורא, והצעתי לה 60. היא אמרה 70, אז אמרתי, על זה אני לא אתווכח איתה.

דוד היימן:

ממילא ייבחן ברישוי ...

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא ייבחן ברישוי, לא, לא, לא, זה לא ייבחן כי זה לא רישויית. אנחנו תמ"א. ההיתר לא מכוח 38,

שרון אבני:

... לפי כוח המיקוח, אם היא הייתה מתחילה אחרת אז היינו אומרים אולי 80 או 90,

שרון דינור:

כן.

שרון אבני:

זה כמו כאילו הנחות בשוק שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב,

שרון אבני:

בסדר, ...

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אני, דרך אגב, אני לא רוצה, לא אנסה להפריך את מה שאת אומרת כי את צודקת.

שרון אבני:

אז זה עצוב.

יוחנן וייצמן:

זה עצוב ולא עצוב. זה גובה הבניין ליד.

שרון אבני:

זה עצוב כי זה אחת השכונות ...

יוחנן וייצמן:

... 70 הוא גובה הבניין ליד,

שרון אבני:

זה אחת השכונות הכי ייחודיות, ... והכי חשובות,

יוחנן וייצמן:

אתם יודעים מה? אתם רוצים לכתוב שהוא לא יעבור את שיא הגובה של הבניין ליד?

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

הסיפור פה היה פה,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן גם את זה לכתוב.

צפי שלף:

לא, שיעמוד בהוראות התב"ע.

שרון דינור:

הסיפור היה גם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אנחנו נגד.

שרון דינור:

הסיפור פה היה עם המדלפות. למה? תראה, אם אני אגיד לה עכשיו מה שאתה רוצה, שתיצמד למדלפות, אני לא חושבת שהיא תרצה, אם היא הייתה נכנסת פה היא לא הייתה מקבלת את זה, כי אתה רואה שהגג הסמוך פה הוא גג שהוא, הוא מתחיל הרבה יותר נמוך. היא רוצה להתחיל את המדלפות שלה הרבה יותר גבוה. הסיפור פה הוא עם המדלפות שהן התחילו נמוך. אז,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל ... את מדברת על הבניין אחד ליד, אם תלכי שתיים ליד זה לא ככה. זה שוב, אני אומר מהראייה שלי ברחוב. האחד ליד הוא באמת כמו שאת אומרת, יש ... ביניהם, האחד ליד והשניים ליד.

שרון דינור:

הנה. אתה רוצה שנגיד שהמדלפות שלה יתחילו פה? זה מה שאנחנו כאילו, זה מה שבעצם, הסיפור הוא המדלפות. זה שהיא תוריד את הגובה של הממ"ד זה לא משנה לי כל כך בזה. כלומר, יכול להיות שזה יעזור לי,

יוחנן וייצמן:

לא, הסיפור של המדלפות זה, תראי, שוב, אם דיברנו על שימור, השימור זה לא רק האבנים, זה גם רוח המקום.

שרון דינור:

זה שיהיה,

יוחנן וייצמן:

... מאד מאד רחבות,

שרון דינור:

גג הרעפים צריך להיות משתלב, בשכונה הזאתי גג הרעפים זה אחד הדברים הכי חשובים.

יוחנן וייצמן:

גג הרעפים יהיה.

שרון אבני:

וייצמן, ... למה חשוב, אני חושבת שזה מה שהתב"ע אומרת, למה חשוב גובה המדלפות ...

שרון דינור:

אז אני, אוקי,

שרון אבני:

בואי תסבירי את זה לפרוטוקול, שנבין.

יוחנן וייצמן:

אה, לא, לא,

שרון אבני:

שניה,

יוחנן וייצמן:

כי זה היה בקשה, כי זה היה בקשה של,

שרון אבני:

לא,

יוחנן וייצמן:

הרישוי אמר,

שרון אבני:

לא קשור לבקשה שלה, למדיניות של התב"ע.

שרון דינור:

אני רוצה להסביר, זה באמת, צודקת שרון שזה נושא חשוב. הרי אנחנו פה אפילו לא ברחביה, שאתה אומר ארבע חמש קומות וזה, המרקמים הנמוכים. אנחנו במרקמים של שתיים,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אחד, שתיים, שלוש, שבהם החוויה של הולך הרגל היא משמעותית. עכשיו, אם המדלפות הן, כמה שאתה מצמצם אותן יותר, מגביה יותר, אתה מאבד את החוויה של גגות הרעפים מהנקודה של הולך הרגל. זה העובדה. כאילו, אז בגלל זה יש,

יוחנן וייצמן:

ה-70 ס"מ האלה יצילו את עם ישראל? דרך אגב, אז בבניין הזה לא, דווקא,

שרון דינור :

... יכול להיות שזה לא חשוב,

יוחנן וייצמן :

אז אם את רוצה דווקא בבניין הזה לא, כמו שאמרת, כי הוא הרי לא בניין על זכרון טוביה באמת,

שרון דינור :

הוא לגמרי על זכרון טוביה.

צפי שלף :

אבל הוא יהיה.

יוחנן וייצמן :

לא, הוא מול ה-, הוא מול החצר.

שרון דינור :

הראיתי לכם שהוא חלק משכונת חצר. אני לא אמרתי שרק מה שפונה לחצר,

יוחנן וייצמן :

הוא,

שרון דינור :

חשוב. אמרתי ש-,

יוחנן וייצמן :

דווקא את הבניין הזה,

שרון דינור :

... חצר.

יוחנן וייצמן :

אם היית עושה אותו עוד שלוש קומות, גם הרעפים שלו היו בולטים לכל מי שהולך ברחוב, בזכרון טוביה. כן.

שרון דינור :

מה פתאום? אם אתה הולך ברחוב אתה לא רואה, רואה את זה פחות, מה אני אגיד לך? ... רואה אותו.

יוחנן וייצמן:

אני הלכתי, סליחה, ממש לא נעים לי.

שרון אבני:

דווקא אתה דיברת על החוויה,

יוחנן וייצמן:

אני בשבת טיילתי ברחוב הזה, זה זכרון טוביה, הלכתי את כולו, הבניין הזה מולי,

שרון דינור:

זכרון טוביה זה לא רחוב, זה חצר, זה חצר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, ...

שרון דינור:

בשכונה,

יוחנן וייצמן:

חצר,

שרון דינור:

עם כל הדברים שמקיפים אותה.

יוחנן וייצמן:

בחצר המדהימה הזאת, סליחה, לא המדהימה, הקסומה, אני לא יודע עוד איזה מילים יפות לומר על החצר הזאתי, כן,

שרון דינור:

... לא ...

יוחנן וייצמן:

אבל כשאתה הולך בזכרון טוביה אז הבניין הזה מולך, ולכן הגובה, זה לא, לא הולכים פה, לא זה הרחוב. זה איזה סמטונת. זה הרחוב, זה החצר.

שרון דינור:

אלף אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

ולכן הבניין הזה, אם,

שרון דינור:

וייצמן, אתה לא,

יוחנן וייצמן:

אם היית עוד אומרת לי על הבניין, הייתי מתחיל לחשוב.

שרון דינור:

נחלאות זה,

יוחנן וייצמן:

על הבניין הזה וודאי שלא.

שרון דינור:

נחלאות זה לא פסדה יש רק חזית אחת שהיא נחוית רק ממקום אחד. היא שכונה של שיטוט. אם אתה שואל אותי מילה של מה הזהות של נחלאות, שיטוט.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

אנשים מתפזרים שם, הולכים לאיבוד שם, זה הקסם שלה. להפוך אותה רק לפסדה שרואים אותה רק מכיוון אחד זה טעות. זה,

יוחנן וייצמן:

לא, מהסמטה הצרה לא יראו בכל מקרה.

שרון אבני:

הקסם שדיברת עליו,

שרון דינור:

יראו אותה מכל מיני מקומות. הדבר הזה הוא נחוה מהבניין ההוא פה, מהבניין ההוא, אפילו מהמגדלים. אוקי? וזה הדברים האלה.

יוחנן וייצמן:

... יראו את הבניין הזה.

שרון דינור:

כן.

שרון אבני:

הקסם ש-,

שרון דינור:

כל המגדלים ש-,

יוחנן וייצמן:

זה משתווה לבניין ליד, אני באמת לא יודע,

שרון אבני:

וייצמן, הקסם שאתה חווית וחווים אותו בקבוצות של מטיילים, איפה המטיילים נהנים? כשהם הולכים בסמטאות הצרות. לכן מה שאמרת שאתה הולך ברחוב וזה מולך,

שרון דינור:

אגב, אני כבר ...

שרון אבני:

זה הפוך, כשאתה נכנס אל הסמטה, זאת בדיוק החוויה,

שרון דינור:

אגב,

שרון אבני:

של השכונה הזאת.

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל זה ... של הסמטה,

שרון אבני:

וזה הקסם שדיברת עליו שחווית אותו, בהתחלה,

יוחנן וייצמן:

לא, הקסם שם זה,

שרון אבני:

אז בוא נעזור,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון אבני:

אז בוא שהוועדה תעזור להשאיר את הקסם ש...

יוחנן וייצמן:

אבל אני חייב לומר לכם,

שרון אבני:

בשבילנו ובשביל מי ש...

יוחנן וייצמן:

את לא באת מעולם האדריכלות, אבל אני חייב לומר את זה יותר לאדריכלים. השימור מדבר מאד, לא רק על השימור של האדריכלות, מדבר על שימור של רוח המקום. אני לא נהניתי רק מהגות, אני נהניתי מהאנשים שהסתובבו, מהשקט שאנשים הסתובבו, ולא בשכונות גדולות,

שרון דינור:

שקט,

יוחנן וייצמן:

לא היה שום מדריך תיירים.

שרון דינור:

אם שקט אז צריך להוריד את ...

יוחנן וייצמן:

לא היה מדריך תיירים אחד. אנשים הסתובבו שמה, הלכו לתפילה, חזרו מהתפילה. אני אתן דוגמה, באחד מהבתים בזכרון טוביה יש חצר, היה מניין קרליבך, בחצר היה איזה 100 בנות שהתפללו, ואני בטוח שאם מחר נבוא לפה להכשיר את הפרגולה הזאת אז תתנגדו ובצדק. ואני אומר, אם שימור רוח המקום, זה השימור של רוח המקום. יש שמה בית כנסת,

שרון דינור:

מה,

יוחנן וייצמן:

קרליבך,

שרון דינור:

אבל מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

את יודעת, כזה לא מיינסטרים, דתי,

שרון דינור:

מה זה קשור לעניין שלנו פה?

שרון אבני:

הכל, הכל ...

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, ... עם שימור ...

שרון דינור:

אגב, כשאני אמרתי, אני לא היה לי זמן להתייחס פה בדיון,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ולבדוק את זה. כשאני התייחסתי ל-819, גג סמוך, התייחסתי למה שראיתי מחתך מהכיוון השני, מרחוב רמה. פשוט לא, אני מקווה שזה אותו גובה בצד השני, אני לא יודעת.

צפי שלף:

סביר להניח שהוא יותר נמוך.

שרון דינור:

לא, אני לא יודעת, כי באמת אני לא יודעת,

צפי שלף:

לא, סביר להניח שהוא פחות,

שרון דינור:

כי,

צפי שלף:

מרחוב ...

שרון אבני:

איפה ... , ברמה?

שרון דינור:

לא, הנה, אני רוצה להגיד שה-819, לא, הם נראים אותו דבר, כאילו פה. אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אין לי בעיה שיגיע לשיא הגובה מ-, 819, 800 זה,

שרון דינור:

אז אמרתי, ...

יוחנן וייצמן:

אז יגיע, זה לא,

שרון דינור:

הסיפור של מדלפות הגג פה הוא, אז בגלל זה אמרתי לה שמה שחשוב לי זה שירד ביחד. עכשיו, אני לא, באמת אני לא, יש פה, אפשר, היא עושה חלון בגג, זה בסדר, אפילו שזה פוגע,

יוחנן וייצמן:

אז היא תוריד את החלון באבן, תשאיר את החלון כמו קוקייה או לא כמו קוקייה,

שרון דינור:

מה, להוריד את,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה בתיאום איתכם,

שרון דינור:

להוריד את החלון הזה ולהשאיר רק את החלון העליון? לא יודעת, באמת אני,

יוחנן וייצמן:

זה כן. החלון הזה היא תוריד. לטעמי, אני איתך, החלון הזה לטעמי אמור לרדת.

שרון דינור:

מה זה?

שרון אבני:

אז אתה, מה ששרון אומרת, להוריד את כל הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר, לא, להשאיר פה קיר, ולא ל-, לא לתת פה חלון, לא לתת ... את האווירה להולך שיש פה איזה משהו, שתעשה את החלונות בתוך הרעפים.

דוד היימן:

היא עשתה.

שרון דינור:

רגע, אני, זה הזה שלה.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוד היימן:

היא עשתה.

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא מציגה,

דוד היימן:

כן, כן, הנה, כן.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הזה? ... מורידה, בסדר.

שרון דינור:

אני לא, הוא לא תואם כמובן לשום דבר.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא תואם לכלום. אנחנו כעת נותנים הנחיות,

שרון דינור:

לא, אז אני אומרת, לא, אבל, כי פה יש חלון,

יוחנן וייצמן:

איך אנחנו רוצים לראות את,

שרון דינור:

כאן יש חלון קטן, אבל אחרי זה בזה,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז בואי, אני רוצה לתת הנחיות, אני אומר את זה לתמליל, בוא נכתוב את זה, אני פשוט, בשלב זה את כותבת את ההחלטות, אין לי בעיה. אז,

שרון דינור:

בשלב זה? איזה שלב אני לא כותבת את ההחלטות?

יוחנן וייצמן:

לא, פעם אני הייתי כותב. אולי אני רוצה לחזור לזה, אבל בינתיים לא.

שרון דינור:

טוב, לאשר הגבהה של 70 ס"מ מתקרה אחרונה. זהו, זה מה שכתבתי.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אבל אני רוצה שיהיה כתוב,

יוחנן וייצמן:

70 ס"מ בלבד,

חיים כהן:

שיהיה כתוב,

יוחנן וייצמן:

ושלא יחרוג בגובה,

חיים כהן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מהבניין ליד.

חיים כהן:

בתנאי שזה הגובה שליד.

יוחנן וייצמן:

בתנאי שהגובה מפני הים של הבניין ליד.

חיים כהן:

כדי שזה לא יהיה, זה בעצם הנימוק, אם לא אז זה,

יוחנן וייצמן:

כן.

דוד היימן:

... לבדוק בשנייה אחת כמה הבניין ליד.

דני ליבמן:

זה ברור,

שרון דינור:

בסדר?

דני ליבמן:

זה ברור על איזה תקרה אנחנו, אחרונה, אנחנו מדברים?

לורה ורטון:

על איזה בניין ליד?

שרון אבני:

...

לורה ורטון:

על איזה בניין ליד?

דני ליבמן:

שתכנית של תב"ע ...

שרון אבני:

איזה בניין צמוד?

שרון דינור:

כן,

שרון אבני:

מאיזה צד?

שרון דינור:

בניין אחד עשה הגבהה,

צפי שלף:

אז בוא נכתוב איזה,

שרון אבני:

לא, בסדר, תכתבי איזה ... זה הבניין הסמוך.

שרון דינור:

בסדר, רגע, חלקה,

יוחנן וייצמן:

זה לא המבנה הסמוך אלא שני בניינים בסמוך.

שרון דינור:

לא, אחד עוד לא עשה אז בגלל זה, אתם רואים? 147 לא עשה.

יוחנן וייצמן:

לא, במה שעשו, אני ראיתי בניין ...

שרון דינור:

מה שבנוי,

צפי שלף:

140 ו-?

שרון דינור:

זה 140 ו-,

יוחנן וייצמן:

זה מה ש...?

שרון דינור:

145.

יוחנן וייצמן:

רגע, אנחנו פה, אז אני חושב שזה היה הבניין הזה.

שרון דינור:

זה לא נכון הסימון פה של הכחול, אנחנו ב-144, ו-145 זה זה שעשה את ההגבהה הזאת, אם אני מבינה נכון.

צפי שלף:

אז 145.

שרון דינור:

בוא נראה רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו פה,

שרון דינור:

... רגע, אני מסתכלת בשרטוט, זה 145. כן. 145.

לורה ורטון:

ושזה לא גבוה יותר,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, ככה שנהיה ברורים, אני רוצה, רגע, תני לי לראות, תראי לי על מה דיברת.

שרון דינור:

אמרתי שהבניין, כאן יש לנו,

יוחנן וייצמן:

זה החלקה שלנו?

שרון דינור:

רגע, שניה, שניה, שניה.

שרון אבני:

איפה החלקה שלנו?

שרון דינור:

פה, פה, פה,

צפי שלף:

הנמוכצייק.

שרון דינור:

הנמוכה הזאתי.

יוחנן וייצמן:

אז שלא יחרוג מזה.

שרון דינור:

הסיפור היה על זה, זה חלקה 145.

יוחנן וייצמן:

ואני ביקשתי שלא יחרוג משיא הגובה הזה.

שרון דינור:

כי פה אתם רואים, הוא עוד לא עשה ...

יוחנן וייצמן:

הוא לא עשה,

שרון דינור:

... מתייחסת אליו.

דני ליבמן:

הוא כן עשה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. אני אומר, שלא יחרוג מהגובה שלו. מהבנין ליד.

שרון אבני:

איזה חלקה היא זאתי?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, החלקה הקיצונית.

שרון אבני:

זה לא ... שאת אמרת.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

... החלקה הקיצונית.

שרון דינור:

זה 145.

אסנת יעקובוב:

על זה הוא מדבר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר על זה.

שרון דינור:

אבל למה, לאן לקחת? אפילו היא לא לקחה לשם. היא לא הראתה את זה, היא הראתה את הסמוך.
כל הזמן היא,

יוחנן וייצמן:

לא, היא הראתה, תעלי את התשריט שהיא הראתה, היא כן הראתה. הנה.

שרון דינור:

הנה, 145,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

145, היא כל הזמן מראה אותו. אתה רואה את זה.

יוחנן וייצמן:

שלא תחרוג, מה?

לורה ורטון:

מ-145.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, מפה, אה, פה אנחנו נותנים הפוך?

שרון דינור:

האמת היא שסליחה,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש שאני מתבלבל.

שרון אבני:

... יש לה שם שתי חלקות, שרון.

יוחנן וייצמן:

אני מתבלבל, לכן אני ... שמשהו,

שרון דינור:

רגע, אני חוזרת.

שרון אבני:

142 ו-145.

שרון דינור:

זה, בוא נסתכל רגע על הזה. יש 144 שזה שלה, אוקי? 145 ו-143 ו-142,

שרון אבני:

... שמאלה.

שרון דינור:

145 אני חושבת,

אסנת יעקובוב:

זה נראה לי לא נכון.

שרון דינור:

אני חשבתי, אה, אולי אני טעיתי,

צפי שלף:

אה, יש שתי חלקות.

שרון דינור:

142 זה זה שעשה את ה-,

שרון אבני:

יש שם שתיים, יש 142,

שרון דינור:

רגע, שניה, שניה,

שרון אבני:

ו-145.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

שרון אבני:

משמאלה ומימינה.

שרון דינור:

שניה רגע,

יוחנן וייצמן:

לא צילמתי.

שרון דינור:

אני יכולה לבדוק את זה, הנה.

יוחנן וייצמן:

לא, איפה גם זכרון טוביה? תמקמי אותו,

שרון דינור:

הנה, זה ההיסטורי, נכון? זה החלק ההיסטורי, זה רחוב רמה.

יוחנן וייצמן:

זה החזית ברמה?

שרון דינור:

נכון. ואז,

יוחנן וייצמן:

אז הבניין בצד ימין.

שרון דינור:

ואז 145, יש כאן משהו, שניה,

יוחנן וייצמן:

819.06?

שרון דינור:

בניין ... חלקה 145, ואחר כך בצד השני של רחוב זכרון טוביה, 145 הוא מופיע רק ברקע שמה, אתם רואים?

יוחנן וייצמן:

818.92.

שרון דינור:

נכון.

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלא יחרוג מהגבהים האלה.

לורה ורטון:

מהגובה של 145.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

זה מה שאמרת, זה ... בהחלטה.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הקיצוני?

לורה ורטון:

מה?

דוד היימן:

... 880.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הקיצוני?

שרון דינור:

מה קיצוני?

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הקיצוני בשורה? אני לא מצליח,

שרון דינור:

אין קיצוני פה, קיצוני בשורה זה 147 ו-141. הבניין שלנו הוא 144, הוא הכי מרכזי, הוא באמצע.
מצדדיו יש 145, 143. 143 זה מגרש ריק. 142 לדעתי זה מה שראינו עם, הנה, 142 זה זה שראינו עם
...

יוחנן וייצמן:

אבל אני, את רואה את הבניין הכי שמאלי ... עם דודי השמש?

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

שלא יעבור את הגובה שלו.

שרון דינור:

אבל זה, זה מה שאני אומרת, אפילו בשרטוטים שלה היא לא מגיעה עד אליו. למה אני צריכה להתייחס אליו עכשיו?

יוחנן וייצמן:

שלא תעבור, זה מה שאני רוצה. הלאה לא מעניין אותי.

שרון דינור:

לא, אבל עכשיו הוא כבר לא ...

יוחנן וייצמן:

אז לא צריך ל-, אז בוא נוריד את הסעיף הזה. אז כתבנו 70 ושלוש.

לורה ורטון:

לא, לא, לא, בוא נכתוב 145.

יוחנן וייצמן:

אז קבענו 70 ושלוש.

דני ליבמן:

כן, רק שרון, התקרה האחרונה, תוסיפי קצת על איזה תקרה מדובר, תקרה לפי מה.

שרון דינור:

רגע.

דני ליבמן:

תקרה של.

שרון דינור:

... תקרה אחרונה,

שרון אבני:

את יכולה להגיד ...

שרון דינור:

רגע, אני מסתכלת על מה שהיא עשתה.

דני ליבמן:

של מה, של ...

יוחנן וייצמן:

וכמובן החלון יבוטל.

שרון דינור:

רגע, שניה, שניה, שניה. 70 מתקרה אחרונה, 819.9.

יוחנן וייצמן:

ולאיפה, 819.9, זה הרצפה או זה סוף,

שרון דינור:

לא, זה לא הרצפה,

יוחנן וייצמן:

או תחילת השיפוע?

שרון דינור:

זה הרצפה של התקרה, כאילו, החלק הכי גבוה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל מאיפה מתחיל המדלפות, 70 ס"מ מעל זה?

שרון דינור:

רגע, אני רק,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שההחלטה תהיה חדה, לכן אני, אני באמת לא רוצה,

שרון דינור:

800 מפה, הנה, אתה רואה פה את ה-,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הולך לראות.

שרון דינור:

הנה, אני מגדילה, אתה לא צריך, מפה, מ-815.

יוחנן וייצמן:

מפה היא עולה עוד 70 ס"מ, זה עוד 3.5 וזהו.

דני ליבמן:

,815

יוחנן וייצמן:

,816

דוד היימן:

887.90, בקיצור, נו.

שרון דינור:

מה 87? הגעת ל-,

דוד היימן:

לא, זה הקיר, לא יותר מזה.

שרון אבני:

מה 87?

שרון דינור:

מה 87?

צפי שלף:

לא, יש,

שרון אבני :
אנחנו ב-815.

דוד היימן :
סליחה,

דני ליבמן :
אתה מתכוון,

דוד היימן :
כן, כן, סליחה, סליחה, סליחה.

שרון דינור :
בסדר, אני חושבת שזה,

דוד היימן :
16,

שרון דינור :
מה שהיא רצתה, מה,

יוחנן וייצמן :
בואו נשאיר את זה הכי פשוט,

שרון דינור :
זה מה שהיא רצתה, אני לא מצליחה להבין אותכם. מה עוד יותר?

יוחנן וייצמן :
בסדר, זה הכל. תחזירי, בוא נראה.

שרון דינור :
רצית להגיד על החלון.

יוחנן וייצמן :

כן. החלון ... במדלפות יבוטל.

לורה ורטון:

רגע, אז נוריד את זה.

דני ליבמן:

...

יוחנן וייצמן:

יבוטל,

שרון דינור:

מעלית, מעלית,

יוחנן וייצמן:

ויותר חלונות רעפים בלבד. לי.

דני ליבמן:

יבוטל.

שרון דינור:

בסדר, מה אתם כולכם תופסים עליי?

דני ליבמן:

אנחנו רוצים ש-,

שרון דינור:

יותר חלון במישור הגג,

דני ליבמן:

... קלדנית טובה, שיוחנן לא ירצה להחליף אותך.

שרון דינור:

מעלית לא תגיע עד לקומה אחרונה המייצרת מפגע בנראות גגות השכונה, היא הסכימה לזה פה, כולנו שמענו אותה.

יוחנן וייצמן:

לא תבלוט מהגובה.

שרון דינור:

לא, אמרנו שהיא תבטל אותה, כי היום היא,

יוחנן וייצמן:

לא, היא עושה תת קרקעי, לא אכפת לי. העיקר שלא תבלוט.

שרון דינור:

אבל היא מאד בולטת.

יוחנן וייצמן:

אז שלא תבלוט. שלא תבלוט, תכתבי את זה הכי פשוט. יש פתרונות תת קרקעיים היום. לא תבלוט מעל, לא תבלוט, את יכולה לעשות, בסדר.

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן, מצוין.

שרון דינור:

רציתם את זה לבטל?

יוחנן וייצמן:

... להוריד. מצוין.

שרון דינור:

עברנו הלאה. יש עוד הערות? זהו, סיימנו.

דני ליבמן:

כולם מקבלים את זה?

שרון דינור:

אני, אני,

דני ליבמן:

לא צריך הצבעות?

שרון דינור:

לא, אני מתנגדת.

דני ליבמן:

אז צריך לעשות הצבעה.

יוחנן וייצמן:

אז להצביע על זה? בסדר.

דני ליבמן:

לכן שאלתי. אם לא כולם מסכימים אז צריך הצבעה.

יוחנן וייצמן:

אתה בעד ההצעה הזאת?

לורה ורטון:

רגע, אני, סליחה, לפני שנצביע,

יוחנן וייצמן:

רק רוצה,

לורה ורטון:

אני רציתי לשאול לגבי ה-, ... החומה.

יוחנן וייצמן:

איזה חומה?

לורה ורטון:

כתוב שם העניין של החצר, אז אני מבינה שזה לא חצר פנימית כמו שדיברנו, אבל ממה שראיתי עכשיו בתמונה, לא ראיתי אם יש שם חומת אבן, אבל אני חושבת שבאמת צריכים לשמור אותה.

יוחנן וייצמן:

יש חומת אבן לשימור פה בתיק, במקום הזה, בבניין הזה?

לורה ורטון:

כי מזכירים את זה, לא ראיתי בתמונה.

שרון דינור:

אני לא חושבת.

לורה ורטון:

אבל אם יש, כי כתוב, באופן שאף חומת האבן המקורית,

שרון דינור:

רגע, הנה, יכול להיות שאני,

לורה ורטון:

לא תיהרס.

שרון דינור:

יכול להיות שאני, חכה רגע, דקה, בסדר? נסתכל על זה.

לורה ורטון:

כתוב, על פי התכנון המוצע לא נשמרת חצר כלל.

שרון דינור:

יש, תעשי, כן,

לורה ורטון:

כמתחייב על פי תכנית המתאר.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

זה מה ש-,

יוחנן וייצמן:

זה אפשר לקבל גם בהקלה, זה לא הוראה שימורית, זה לא ... שמקבלים בהקלות.

שרון דינור:

בסדר, כל תמ"א 38,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, זה מקבלים בהקלה גם בלי,

שרון דינור:

בלי מה?

יוחנן וייצמן:

בלי תמ"א.

שרון דינור:

בלי תמ"א, נכון,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

הם מקבלים את זה, מבקשים בהקלה, לא,

יוחנן וייצמן:

מבקשים בהקלה והוועדה,

שרון דינור:

זה החלק ההיסטורי, יש פה,

יוחנן וייצמן:

והוא שומר?

שרון דינור:

חצר היסטורית.

יוחנן וייצמן:

את הגדר,

שרון דינור:

אבל כל זה, כל זה מעל זה כמובן, הפחים ו... זה,

יוחנן וייצמן:

זה הולכים הביתה.

לורה ורטון:

כתוב על פי תכנית,

שרון דינור:

לא, היא הורסת,

לורה ורטון:

חומת האבן ...

שרון דינור:

ההצעה הנוכחית היא,

לורה ורטון:

חלק מהאלמנטים ... לשימור.

שרון דינור:

הורסת את זה לחלוטין. אנחנו, אם אתם זוכרים, בדיונים הקודמים, אולי יש לי את זה,

יוחנן וייצמן:

גם יכול להיות שזה לא מקורי.

שרון דינור:

מה שאנחנו רצינו לייצר פה זה מין גינה קטנה, הנה, אתם רואים? חלופות של שחר שהוא מראה אותם. הנה, כזאתי, שמשמשת בגדר, ומייצרת איזשהו,

דוברת:

נסיגה.

שרון דינור:

נסיגה כדי שיהיה את החצר והיסמין והבוגנוויליה ,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

שאנחנו מכירים מזה.

לורה ורטון:

אז אני חושבת שאנחנו צריכים,

שרון דינור:

כאילו, אני פשוט, אני פשוט ריאלית ואם לא הסכימו את ה-70 ס"מ אז לעשות כזה שינוי מהותי בבניין אני מבינה שלא נצליח ...

לורה ורטון:

אז לפחות את החומה, זה באמת חלק מ-, אני במקרה גם הייתי בשישי שם.

יוחנן וייצמן:

החומה תשומר בתיאום המחלקה, אין פה מה לעשות. החומה תשומר לא כחומה, כמו חומת שנלך שבנו עליה והיא לא חומה באמת. רואים שם את החומה. אותו דבר יהיה פה.

לורה ורטון:

אבל שוב, זה חלק, משהו ש-,

שרון דינור:

אני אגיד לך מה אני אכתוב פה, לבחון שימוש חוזר באבנים. לבחון שימוש חוזר,

לורה ורטון:

שמירת החומה. אני חושבת ש-, זאת אומרת, אני במקרה גם הייתי בשישי,

שרון דינור:

... אבל אני לא מסוגלת,

לורה ורטון:

וזה מאד יפה.

שרון דינור:

... אז לבחון שימוש חוזר באבנים,

לורה ורטון:

שמירה על החומה.

שרון דינור:

כלפי חזית הרחוב, כדי לא לאבד,

לורה ורטון:

כתוב, החומה המקורית.

דוד היימן:

יוחנן,

(מדברים ביחד)

דוד היימן:

זה לא, זה נשמע כמו בבניין שצריך שימוש חוזר. בחומה.

שרון דינור:

השימוש חוזר אומר, יש לנו עכשיו כל מיני ניסיונות שאנחנו עושים את זה, זה אומר שמפרקים לחלוטין את החומה פה, ואת האבנים ששווה לשמור עליהן,

דוד היימן:

בחומה, לא בקיר, לא בבניין.

שרון דינור:

בחומה, בחומה.

יוחנן וייצמן:

תרשמי, בתיאום אדריכל שימור ...

שרון דינור:

לא, כי יש לה גם, יש לה קיר פנימי שהיא הורסת אותו, שהוא היסטורי גם. אוקי?

יוחנן וייצמן:

יש לה אבנים.

שרון דינור:

עכשיו, אבנים זה דבר נורא יקר. למה שלא תשתמש, אתם רואים את האבנים, כל האבנים שהיא מפרקת פה, למה שהיא לא תשתמש בהם בחלק,

יוחנן וייצמן:

תרשמי בתיאום אדריכל שימור, בסדר?

שרון דינור:

כתבתי לבחון שימוש חוזר באבנים, בתיאום אדריכל שימור.

דוד היימן:

איפה האבנים, ישתמשו בהם.

לורה ורטון:

אבנים, אבנים של החומה,

שרון דינור:

אני חושבת כלפי מה שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

כמה שיותר נראה.

שרון דינור:

בחזית הרחוב.

דוד היימן:

לא, שלא יגידו שהבניין,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

דוד היימן:

שצריך ללכת לשחזר את הבניין.

שרון דינור:

אוקי. חזית הרחוב. זהו.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. יאללה, סיימנו את התיק הזה?

שרון אבני:

לא, עוד לא הייתה הצבעה.

אסנת יעקובוב:

רגע, הצבעה.

יוחנן וייצמן:

אה. נצביע, שניים בעד ההצעה של הקיר, שניים בעד הצעת המחלקה,

דני ליבמן:

מי נגד?

אסנת יעקובוב:

מי נגד?

יוחנן וייצמן:

אה? מי נגד, אה, מי נגד ההצעה הזאת שעל הקיר?

לורה ורטון:

אני מפרידה. אני בעד שמירת הקיר, אני לא חושבת שצריכים,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, בואו, אפשר לעשות הצבעה אחת, אין סיבה. אנחנו, בסדר, בואי,

שרון אבני:

לא חושבת שצריך מה?

לורה ורטון:

אני אומרת שאני חושבת שצריך, זאת אומרת, אני בעד מה שהכנסנו לגבי השימוש חוזר של האבנים, אני לא בעד ההגבהה של,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא נעשה ככה, מי בעד הצעת המחלקה עם הסעיף של התוספת אבן? ומי בעד ההצעה, זה שתיים. בעד ההצעה הזאתי שנמצאת כעת על הקיר, זה גם שתיים. אז אני משתמש בקול כפול.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

יאללה.

שרון דינור:

אוקי. שני הפרויקטים הבאים הם פרויקטים של אותו אדריכל, אני מציעה שהוא יציג,

יוחנן וייצמן:

שהוא יציג.

שרון דינור:

שיציג אותם ביחד. אני רק אומר ששניהם בתחום העיר ההיסטורית בבית הכרם,

דוברת:

כן.

שרון דינור:

אבל הבניינים עצמם הם לא היסטוריים. הם חמודים, הם נאים, חצרות יפות, וזה באמת הסיבה שנתנו את הדגש לנושא של הצמחייה והמפגש עם הרחוב בהמלצות שלנו. אני כן אגיד שהתלבטתי, התלבטנו יותר נכון, אחד מהמבנים, תיכף אני אראה לכם אותו, הציפוי שלו הוא משנות ה-50 שהוא, זה קורה בבית הכרם בכל מיני מקומות, הוא דמוי אבן. שזה נשמע כמו משהו זול אבל זה לא, זה היה באמת פתרון זול, הוא מספר סיפור של תקופה והוא גם עשוי בביצוע מאד מאד יפה. אז אם, ברשותכם אני רק אראה לכם את זה. ביאליק מה?

אסנת יעקובוב:

7.

שרון דינור:

7.

לורה ורטון:

יש 12.

שרון דינור:

לא, הם שניהם אחד מול השני אז,

אסנת יעקובוב:

אה, הראשון זה 12, נכון, את צודקת.

שרון דינור:

הנה, הנה, הנה. הבניין 7 זה זה שאמרתי לכם על החיפוי אבן, אז בוא נסתכל עליו רגע ביחד. זה, כי אנחנו, הוא התלכלך במהלך השנים אבל זה ממש רק מים מורידים את זה, אפילו לא צריך יותר מזה. והחיפוי הזה הוא אחד הדברים הכי מאפיינים את התקופה הזאתי. יש לנו גם כמה יצירות פאר שאתה מכיר, וייצמן, מהשיבה העגולה הזאתי שהיה לנו דיון עליה לפני שנה בערך,

צפי שלף:

...

שרון דינור:

... נכון. קיצור, תסתכלו איזה, אנחנו עכשיו הולכים לכיוון אחר כי,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

הוא מחפה אותו, הוא עושה חיזוק חיצוני, הבניין עצמו לא לשימור. התלבטנו אם לתת דגש פה, בסוף החלטנו שלא להקשות ולעבור לתכנון החדש.

שרון אבני:

אז הם אחד מול השני, 7 ו-12?

שרון דינור:

כן, השני הוא זה. זה הבניין השני שהוא, אין לו את הסיפור הזה של ה-,

צפי שלף:

לפחות הם סמוכים.

שרון דינור:

כן. אבל כן אתם רואים שיש גינות וגדרות נמוכות, זה משהו שממש בית הכרם צריך להקפיד עליו. טוב, זהו, בוא נקרא להם. אני אנסה בינתיים לפתוח את ה-,

אסנת יעקובוב:

שלחתי לך במייל את ה-,

שרון דינור:

מצגת?

אסנת יעקובוב:

זה לא מצגת, זה התלת ממד, פשוט אי אפשר לשמור אותו ...

שרון דינור:

את שלחת לי עכשיו או,

אסנת יעקובוב:

כן, כן, הבוקר, הבוקר.

לורה ורטון:

רגע, אבל אני מבינה, זאת אומרת, באזור הזה המבנים הם שתיים עד ארבע קומות.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל 16000,

לורה ורטון:

... הם רוצים שש?

יוחנן וייצמן:

נתנה שמה,

לורה ורטון:

כן, אבל 16000 לא, לא אושרה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו צריכים להיצמד למדיניות.

לורה ורטון:

אז אם אנחנו רוצים לשמור על הרחוב הזה, אז לא שש.

שרון דינור:

את שלחת לי הבוקר?

אסנת יעקובוב:

הבוקר, הבוקר.

צפי שלף:

הנה יעקובוב.

יוחנן וייצמן:

16000 אושרה כמדיניות כן.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

16000 אושרה כמדיניות. זה לא ש-16000 לא אושרה. עכשיו אנחנו צריכים, דרך אגב אני מסכים איתך שזה לא תקין שתב"ע שנופלת מאשרים אותה בתור מדיניות, אבל בית משפט חשב אחרת.

לורה ורטון:

בית משפט קבע,

יוחנן וייצמן:

חשב אחרת ממני.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

לדעתי זה עוול שתב"ע ברגע שהיא נופלת, אומרת הוועדה, טוב, זה לא תב"ע,

לורה ורטון:

אז זה מדיניות.

יוחנן וייצמן:

נקרא לה מדיניות.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה טעם לפגם.

לורה ורטון:

אני מסכימה.

יוחנן וייצמן:

אם היא לא אושרה בגלל התנגדויות, לא היינו צריכים לעשות את זה, אבל עשינו את זה, ובית משפט, לטעמי,

לורה ורטון:

בית משפט קבע ...?

יוחנן וייצמן:

בית משפט אישר את זה כמדיניות, כן.

לורה ורטון:

אבל מדיניות זה, שוב, זה עדיין לא תב"ע. בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהשופט לא צדק, אבל הוא בסוף מחליט, לא אני.

לורה ורטון:

טוב, נדבר על זה בהמשך.

דני ליבמן:

זה נראה לי יותר מעניין מ ...

לורה ורטון:

מה?

דני ליבמן:

זה נראה לי יותר מעניין.

שרון דינור:

רצית להתחיל עם זה? מה זה? זה לא משנה לך,

אסנת יעקובוב:

לא, זה 12.

שרון דינור:

שניהם אחד אחרי השני,

פרי חמם:

כן.

שרון דינור:

זה לא משנה.

פרי חמם:

הם אפילו מבגנים אז,

שרון דינור:

אני לא הסברתי לוועדה, אבל שני הבניינים מוגשים כמבנק לפי 10038,

יוחנן וייצמן:

אה.

שרון דינור:

שזה אומר שהם יכולים לבקש בעיר ההיסטורית חצי קומה יותר, תוספת של שתי קומות במקום תוספת של קומה וחצי, כי שניהם ביחד מגיעים למינימום של 20 ...

דוברת:

של?

שרון דינור:

הם סמוכים ונבנו באותה תקופה ובאותם מאפיינים, זה התנאים.

יוחנן וייצמן:

הם עונים על ההגדרות של מבן.

שרון דינור:

פרי, אתה רוצה את הזה או שאני אפתח את ... השני רגע,

פרי חמם:

רגע, אני רק אגיד בהשלמה למה ששרון אמרה, שלמרות שהם מבן וזכאים לחצי קומה כל אחד, בגלל הרגישות של הבניינים האלה בעיר ההיסטורית והגובה שלהם בפועל לא ניצלנו את זה. זאת אומרת, בביאליק 12, הוא היה קומה חצי והוא משלים לשתי קומות מלאות, ובביאליק 7 לא הוספנו. רק ביאליק 12 בעצם הרוויח שטחים, חצי קומה.

אסנת יעקובוב:

מהקישור ששלחתי לך האחרון.

שרון דינור:

אני לא ...

פרי חמם:

בוא נתחיל עם ביאליק 12, זה ביאליק 7, נכון? בטח הלינק הישן שדיברנו שהוא,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני מנסה לחזור אליו. למה? זה זה. איזה לינק?

פרי חמם:

לא, לא, יש שם לינק, שלחתי,

שרון דינור:

אה, זה, אוקי.

פרי חמם:

שלחתי בינתיים 12, ...

שרון דינור:

הנה, עכשיו שניהם פתוחים.

דוברת:

איזה אתה רוצה?

שרון דינור:

זה. זה?

פרי חמם:

זה.

יוחנן וייצמן:

אתם עוברים על התיק הראשון כעת?

אסנת יעקובוב:

כן, 12.

שרון דינור:

אתה רוצה, אתה רוצה את העכבר?

פרי חמם:

אפשר, כן.

שרון דינור:

זה שלי?

אסנת יעקובוב:

כן.

דני ליבמן:

יוחנן, מה ש-, המילים שאמרה הוועדה המחוזית זה תכנית אב מנחה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

כן. ...

יוחנן וייצמן:

זה,

דני ליבמן:

תכנית חדשה שצריך להחיל,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה לא לגיטימי. השופט חשב אחרת ממני. זה פשוט הזוי.

דני ליבמן:

הייתה תכנית אב ב-2011.

לורה ורטון:

מה זה הכחול,

דני ליבמן:

שהייתה בסיס ל-16000.

פרי חמם:

כחול זה עצים ש...

דני ליבמן:

תכנית האב שאושרה ב-... היא תכנית אב מנחה.

פרי חמם:

... סימן אותם, אבל לפי התקנות של האגרונומיה,

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

שהם לא היו צריכים מה?

פרי חמם:

להימדד.

דוברת:

כי בגלל הקוטר, מתחת לקוטר מסוים או גודל מסוים,

פרי חמם:

קוטר או גודל,

דוברת:

מתחת מטר וחצי או משהו לא צריכים לשמור אותם.

פרי חמם:

נדמה לי שמטר.

דוברת:

משהו כזה.

פרי חמם:

ההגדרה הבוטנית בין עץ לשיח זה מטר, ברגע שמשהו עובר ... מטר אז זה הופך משיח לעץ.

צפי שלף:

קוטר הגזע,

פרי חמם:

וגם קוטר הגזע.

צפי שלף:

1.30 מטר.

דוברת:

כן.

לורה ורטון:

1.30 מטר? חשבתי ...

פרי חמם:

טוב, אז,

לורה ורטון:

אז רגע, אז העצים האלה נשמרים?

צפי שלף:

10 ס"מ ...

פרי חמם:

כן, לא,

לורה ורטון:

אתה יכול להסביר? כי זה לא, הצבעים, לא מבינים.

פרי חמם:

... אני לא מתייחס אליהם, אני מתייחס, בעיקר עכשיו מתייחס לאדומים ולצהובים, שזה ה-,

לורה ורטון:

האדומים הם אלה ששומרים.

פרי חמם:

ששומרים.

לורה ורטון:

כן.

פרי חמם:

וניתנה הערה לגבי העץ הזה, זה.

לורה ורטון:

איזה? הצהוב.

פרי חמם:

הזה שפה,

שרון דינור:

9, 12 ו-13, לא?

פרי חמם:

ופה. העץ הזה אין לי מה לעשות, זה עץ שבעצם בשטח שעיריית ירושלים הפקיעה,

שרון דינור:

איזה עץ? סליחה.

שרון אבני:

איזה מספר הוא?

יוחנן וייצמן:

... חיוני?

שרון דינור:

12.

פרי חמם:

12.

שרון אבני:

אוקי.

שרון דינור:

כן.

שרון דינור:

זה עץ, זה שטח שעיריית ירושלים הפקיעה ורואים את השטח שהיה פה במקור. אנחנו נדרשים להיכנס פה פנימה. בפועל ההפקעה הזאתי כבר בוצעה, זה לא רק ייעוד, רק ש-, זאת אומרת, היא בוצעה, איך לקרוא לזה? זה אפילו לא סטטוטורית,

שרון דינור:

היא בוצעה על הנייר,

שרון אבני:

היא בוצעה במובן,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

ולא בוצעה בשטח.

יוחנן וייצמן:

היא בוצעה בשטח ולא בוצעה על הנייר.

פרי חמם:

לא, לא במובן של בוצעה, בפועל בטאבו כבר השטח הזה רשום בבעלות עיריית ירושלים.

יוחנן וייצמן:

אה, הפוך.

שרון אבני:

במובן רישומי.

פרי חמם:

כן. מבחינה רישומית. אז ... אנחנו תמיד מסתכלים לפי ייעודי קרקע, שזה נעשה רק בתב"ע. אז עוד לא נעשתה בעצם ההפקעה בפועל, ופה השטח כבר עבר לבעלות עיריית ירושלים.

לורה ורטון:

זה לגבי 12?

פרי חמם:

על הנייר אבל לא, כן.

לורה ורטון:

אז הוא,

פרי חמם:

אז,

לורה ורטון:

לא נשמר, אני מבינה.

פרי חמם:

אז,

שרון דינור:

רגע, שניה, בוא נקשיב לו עד הסוף.

לורה ורטון:

סליחה.

פרי חמם:

ועכשיו אנחנו במסגרת ההיתר צריכים גם להזיז את קו החלקה כי אתם רואים, הגדר עדיין נמצאת פה,

שרון דינור:

כן, כן.

פרי חמם:

ועכשיו היא צריכה להידחף פנימה. אז אין לי מה לעשות.

שרון דינור:

למה? אי אפשר לעשות,

צפי שלף:

תעשה ככה.

שרון דינור:

מסביבו,

שרון אבני:

מה זה, כשאתה אומר אין לי מה לעשות, השאלה מה המובן של מה שאתה אומר. זה בעצם אין בסמכותך.

שרון דינור:

אין פה את ציפי רון אבל היא ברוחה ...

שרון אבני:

אתה לא צריך להרוס אותו.

צפי שלף:

... יכול לעשות ככה.

פרי חמס:

מה?

שרון אבני:

אתה לא צריך לגעת בעץ,

צפי שלף:

אפשר להקיף,

שרון אבני:

הוא לא בשטח שלך. אתה לא צריך לגעת בעץ.

שרון דינור:

קיצור,

פרי חמס:

הוא בדיוק, הוא במקום של הגדר החדשה, יש פה גם שינוי של מפלסים בין הגדר.

שרון דינור:

בוא נסתכל, בוא נסתכל רגע עליו, רק שנבין על מה אנחנו מדברים. תעזור לנו להבין.

יוחנן וייצמן:

בתמונות את תראי לנו?

שרון דינור:

כן, כן, בתמונה רגע, ש-, מה זה?

אסנת יעקובוב:

יש לך גם את הסקר עצים ...

שרון דינור:

לא, הסקר עצים, הבנו, הסקר עצים אמר שיש לו, איזה עץ זה? זה?

פרי חמם:

זה חרוב, זה ה-,

שרון דינור:

נו באמת,

פרי חמם:

זה הכבד.

שרון דינור:

אבל למה שנוריד חרוב כזה יפה?

שרון אבני:

למה אתה צריך להוריד אותו אם הוא בשטח העירייה? איך זה מותר לך לעשות את זה?

פרי חמם:

אני אסביר.

שרון דינור:

הוא יכול לבקש מה שהוא רוצה, מה זאת אומרת?

לורה ורטון:

כן, אוקי, אז תסביר.

שרון אבני:

בשטח העירייה?

לורה ורטון:

רגע, בוא נשמע אותו באמת.

פרי חמם:

הוא בדיוק על קו התפר, קשה להגיד בדיוק,

צפי שלף:

אפשר להקיף אותו בעיגול ולשמור אותו.

פרי חמם:

כן, אבל יש פה גם שינויי מפלסים של הקרקע. מה שהעירייה רוצה לעשות זה להרחיב את המדרכה, הבניין יושב,

שרון דינור:

אם זה תלוי בנו,

פרי חמם:

בצורה משמעותית,

שרון דינור:

אם זה יושב אצלנו אז אנחנו נעשה את הבדיקות אצלנו, כאילו,

פרי חמם:

בבקשה.

שרון דינור:

לגבי השמירה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אפשר ל... כעת, זה לא,

פרי חמם:

מה, שנצא, שנצא החוצה ונעשה איזה ... זה לא שטח שלי, אני לא יכול לקבל החלטה כזאתי.

יוחנן וייצמן:

את צריכה לתאם את זה עם שפי"ע, ... לא רק עם שפי"ע.

פרי חמם:

אתם צריכים אחר כך, אתם יכולים להגיד, להיות פה עם מלא כוונות טובות, אחר כך נגיע למחלקת נכסים והם,

צפי שלף:

והם גם ירצו,

פרי חמם:

הם יכולים לתקוע את הפרויקט בצורה מאד כואבת. כי יש פה הבדל מפלסים,

שרון דינור:

לא, לצערי עוד לא ראיתי אף עץ שתקע שום דבר בצורה כואבת.

פרי חמם:

יש פה הבדל מפלסים,

שרון דינור:

גם אלה שמסומנים לשימור מוחלט סטטוטורית.

לורה ורטון:

כן, בואו,

צפי שלף:

כן, ומה העצים האחרים?

לורה ורטון:

בוא נשמע, סליחה.

פרי חמם:

יש פה הבדל מפלסים. זאת אומרת, זה לא רק העניין של החלקה. זאת אומרת, יש פה עץ שהוא היום נמצא בגובה מסוים, אני לא יכול להוריד לו את האדמה,

שרון דינור:

נכון,

פרי חמם:

נגיד אני עושה פה איזה ...

שרון דינור:

אולי אתה יכול לעשות אדנית גבוהה.

פרי חמם:

מה?

שרון דינור:

אולי אפשר לעשות,

פרי חמם:

אני יכול לעשות את האדנית גבוהה, אבל אז המשמעות היא שאני חודר לתוך השטח של ה-,

שרון דינור:

בסדר,

פרי חמם:

העירייה.

שרון דינור:

אז אנחנו נטפל בזה.

צפי שלף:

או הפוך. אתה יכול גם לסגת ...

שרון דינור:

אוקי, מה עוד? יש לנו עוד,

פרי חמם:

את העצים שפה,

שרון אבני:

אפשר רק לתת להם שמות כדי שהפרוטוקול גם ידע.

אסנת יעקובוב:

עץ 9.

פרי חמם:

עץ מספר 9.

שרון אבני:

כן.

צפי שלף:

מה הסוג שלו?

פרי חמם:

לא יודע, צריך להסתכל בסקר.

שרון דינור:

9, אני יכולה להראות לכם אבל איך הוא נראה. איפה היינו? אוקי, 9 זה זה. נכון? זה.

לורה ורטון:

גם עץ יפה.

פרי חמם:

אזדרכת.

לורה ורטון:

מה?

פרי חמם:

זה עץ אזדרכת. נכון?

שרון דינור:

אמרת את זה כאילו אם זה אזדרכת זה לא טוב. אזדרכת, כן.

צפי שלף:

עץ בוגר, מרשים, נפלא.

שרון דינור:

אפשר לפתוח את הסקר עצים אבל,

שרון אבני:

אז בוא נפתח.

לורה ורטון:

לא, יש עוד אחד שצהוב שם.

צפי שלף:

13.

פרי חמם:

זה 9, לא?

צפי שלף:

זה 9,

לורה ורטון:

ויש גם ...

פרי חמם:

9 אני אומר כבר זה חרוב, זה חרוב ...

שרון דינור:

אזדרכת, סך הערכיות שלו הוא 10.

שרון אבני:

איפה, איפה ...?

שרון דינור:

אגב, זה שרצית לכרות מקודם זה זה? הערכיות הכי גבוהה,

פרי חמם:

כן.

שרון דינור:

כאילו שיש.

אסנת יעקובוב:

בינוני. גבוה, סליחה.

שרון אבני:

איפה את רואה את עץ 9? מספר עץ,

שרון דינור:

זה 12.

שרון אבני:

לא, אבל,

לורה ורטון:

12,

שרון אבני:

... עץ 13.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי מביא לפה את ריטה, אני הייתי רוצה להבין אבל איך מטפלים בעץ הזה.

פרי חמם:

12 זה מה שדיברנו על קו החלקה. מה זה היה השני?

שרון אבני:

9 ו-13.

פרי חמם:

9,

לורה ורטון:

היה 9, 12 ו-13.

שרון אבני:

עץ 9 הוא ...

שרון דינור:

... גם בעיניי מוזר. יש פה איזה טעות, כי הרחוב כבר הוצע לכריתה והוא מספר 12 אצלך ו-13,

פרי חמם:

לא, הוא 13,

שרון דינור:

הוא 13 פה, אבל ראינו,

אסנת יעקובוב:

בתכנית הוא מוצג כ-12.

שרון דינור:

כתוב 12.

פרי חמם:

לא, לא,

שרון דינור:

אה.

פרי חמם:

החרוב עוד לא הגענו אליו, זה ההוא שם בצד. הוא באמת ה-,

שרון דינור:

זה שעל הדרך זה 12. אז הוא אזדרכת? לא הבנתי, ראינו את זה. איפה הוא?

שרון אבני:

זה חרוב, חד משמעי,

פרי חמם:

... כן, ברור. הנה, הנה, כנראה שזה גם אזדרכת.

שרון דינור:

לא, אני אומרת, זה החרוב,

פרי חמם:

זה החרוב, כן, זה נדבר בסוף,

שרון דינור:

זה השני.

פרי חמם:

זה המועמד הכי משמעותי.

שרון דינור:

אני, יש משהו בסימון שהוא מוזר. משהו לא, כאילו, איפה 13?

פרי חמם:

13 הוא פה.

שרון דינור:

זה.

פרי חמם:

פשוט,

שרון דינור:

אה, אוקי, אני הסתכלתי לא נכון. אוקי, אז מה שראינו מקודם,

לורה ורטון:

זה 9, 12 ו-13, הם כולם,

שרון דינור:

אני הסתכלתי על התמונה לא נכון, הטעיתי אותכם. החרוב פונה לביאליק, הוא פה, הממ"ד עליו.

פרי חמם:

כן.

שרון דינור:

אם אולי נזיז את כל הגוש הזה, נדחוף אותו בצורה כזאתי שלצערנו תחסום חלק מהחלונות,

פרי חמם:

שניה רגע, נשאיר את זה לסוף, כי, נסגור את זה כי,

שרון דינור:

אוקי. האזדרכת היא פה, זה זה, אמרנו שנבדוק את זה אצלנו.

פרי חמם:

כן.

שרון דינור:

אוקי, אז אני כותבת לעצמי אזדרכת. ועוד אחד זה 9, 9 הוא, רגע, בוא נסתכל עליו, שניה.

פרי חמם:

אני אגיד, לגבי העץ הזה,

לורה ורטון:

?9

שרון דינור:

איזה עץ?

פרי חמם:

... פלפלון.

שרון דינור:

זה האזדרכת, והפלפלוך זה, זה פלפלוך.

פרי חמם:

זה, כן.

שרון דינור:

אז מה אומרים?

פרי חמם:

... להקטין כדי שנראה את כל התכנית?

שרון דינור:

כן.

חיים כהן:

זה קריטי ...

שרון דינור:

מה? עצים בשכונת בית הכרם?

יוחנן וייצמן:

למה? ... לא,

חיים כהן:

העץ הספציפי הזה,

לורה ורטון:

כי אין הרבה,

שרון דינור:

הכי, הכי ...

יוחנן וייצמן:

כן ...

אסנת יעקובוב:

זה מעלה,

שרון דינור:

זה מעלה את הערך.

לורה ורטון:

... יפים.

שרון דינור:

זה עצים מהממים שפונים לשכונה, פשוט חבל כאילו, אנחנו מנסים, אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה איך עושים את זה סטטוטורית.

שרון דינור:

אז קודם כל, הראשון היה נשמע שהוא פתיר.

יוחנן וייצמן:

הראשון וודאי פתיר, רק,

שרון דינור:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא יכול לפתור את זה, ומה שאנחנו צריכים להיות כן ערבים מולו, סליחה, זה שזה לא תוקע
לו את ההיתר בסוף.

שרון אבני:

לא שמענו ...

יוחנן וייצמן:

הוא אמר את זה.

שרון אבני:

אני לא שמעתי.

לורה ורטון:

לא, אם אתם אומרים, יש איזה סדרה של, שורה של עצים וכמה מהם מורידים,

שרון דינור:

לא, השאלה לגבי העץ הזה, אני לא בטוחה.

פרי חמם:

עכשיו, לגבי העץ הזה, אם אתם שואלים אותי, הבעיה היא יותר מהעץ זה ...

לורה ורטון:

המה?

פרי חמם:

אם זה העמדה של מיקי מאוס, שמפצלים עמודה לפה, עמודה לפה, במקום ששתי העמודות יהיו ביחד.

שרון דינור:

ואתה לא יכול לשים את זה ביחד? יש פה איזה עץ אחר, 8, שהוא לא,

פרי חמם:

עכשיו, יש פה שתי, יש פה שתי בעיות. אם אני לוקח את העמודה הזאת וממלא אותה פה,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

הם לא מקבלים את סך הכל השטח שהם יכלו לקבל והייתה, היה על זה,

שרון דינור:

בגלל שהוא חורג מקווי בניין?

פרי חמם:

כן. ... חורג מקווי בניין. אני יכול להגיד שתכנון עיר, שהייתי בטוח שקראתי את חוות הדעת שלכם שהיא גם תדרוש לשנות פה את הבינוי, היא לא דרשה לשנות פה את הבינוי. היא רק דרשה לשנות את הבינוי איפה שאתם גם דרשתם על החרוב בהמשך. אני יכול להגיד לכם שאני מול הדיירים מאד

התעקשתי לעשות פה, ויש פה בהסכם כבר איתם ... שאומר שאפשר לשנות במידה ולא תתקבל החלטה של הוועדה, לא וועדת שימור, אם זה יגיע לוועדה והוועדה לא תאשר את זה פה, אנחנו, בלי אישור של הדיירים יכולים להעביר את שתי החלופות פה והם יקבלו 22 במקום 25 מטר. לעניינכם אני לא בטוח שזה טוב, כי אנחנו פותרים בעיה אחת ומייצרים בעיה אחרת, אתם מתקרבים לעצים אחרים פה, שיש פה עוד עץ וותיק.

שרון אבני:

מי זה העץ הוותיק שיש שם?

פרי חמם:

זהו, אני לא זוכר איזה סוג זה.

שרון אבני:

אולי נראה רגע, שרון?

צפי שלף:

הנה הסקר.

פרי חמם:

הנה, תראו.

שרון אבני:

כן, אבל מה מספרו?

פרי חמם:

... העץ הזה,

שרון דינור:

זה עץ 8,

פרי חמם:

לזה אני לא מתייחס.

שרון אבני:

עץ 8, עץ 8. למרות שעץ 8 נראה שהוא, הוא בתוך החלקה?

שרון דינור:

8 הוא מאד מאד איכותי.

צפי שלף:

ברוש.

שרון אבני:

אבל הוא בחלקה,

פרי חמם:

לא בטוח שזה,

שרון אבני:

או מחוץ לחלקה?

פרי חמם:

זה לא משנה כל כך, כי גם אם הוא מחוץ לחלקה ואני בונה מאד קרוב אליו אז אני מסכן אותו.

שרון אבני:

אפשר להגן עליו. השאלה אם הוא מספיק רחוק מהבינוי.

שרון דינור:

לא, ...

שרון אבני:

השאלה, אבל השאלה כמה הבינוי יתקרב אליו. אפשר להגן על עץ שהוא,

יוחנן וייצמן:

זה ברור. אנחנו צריכים בסוף להחליט על טור הממ"דים איפה לדעתנו הוא אמור להיות,

פרי חמם:

אם ... אפשר להגן על עצים אז אולי ... אנחנו,

שרון דינור:

תראי, זה העץ שהולך להידרס, עץ 9, עץ 9,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא אמר אזדרכת קודם?

שרון דינור:

אני חושבת שאני נוטה להסכים, תראו, הוא, עץ 9 הוא יחסית פנימי. ויש את השורה של העצים כאילו פה,

דוברת:

כן.

שרון דינור:

אני חושבת שזה מחיר קטן לשלם לעומת הדברים העקרוניים האחרים. 8 שחשוב,

שרון אבני:

... ברוש.

שרון דינור:

כן, 8 הוא חשוב והחרוב כאן הוא חשוב, שמעתם שגם תכנון עיר תומכים בזה. אז אני חושבת ש-9 באמת אפשר להקל.

פרי חמם:

מה גם שאנחנו מתכוונים לשתול עץ בוגר, לשמור,

שרון דינור:

אולי אפשר לשתול ... אחד.

פרי חמם:

זאת אומרת, אנחנו מזהים פה את שדרת העצים ...

שרון דינור:

אוקי. מה, אז מה נשאר לנו עוד? את עץ,

פרי חמם:

יש פה את העניין של החרוב שאני אגיד לכם את האמת, אין לי פתרון ... אליו. זאת אומרת, זה ברור ש-, דרך אגב, הגמל מים שהערת,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

... שהוא קבור בתוך קיר התמך,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

יש פה קיר תמך די גבוה, ... לא יהיה למעלה,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

כמו שמופיע בשרטוט, ...

שרון דינור:

אבל רק שניה רגע, אוקי, אבל קיר התמך פה, אם נחזור רגע,

פרי חמם:

הוא יודע לאכול את כל הגמל עם איזה,

שרון דינור:

הוא נמוך.

פרי חמם:

הוא לא נמוך, הוא לוקח את כל הגמל עם ...

שרון דינור:

זה לא אותו גובה יהיה?

פרי חמם:

לא, הוא ממש כולו בתוך הקיר תמך, אני לא משנה את קיר התמך, לא מפרק את זה. אני חורג 20 ס"מ בערך עם הגמל שלי.

שרון דינור:

טוב, מה רצית להגיד על ה-,

פרי חמם:

לגבי הבינוי באזור של החרוב, תראו, זה עץ וותיק שיש לו מערכת שורשים גדולה, וזה גם עץ מאד רגיש, שכל עבודה באזור של השורשים שלו מהר מאד מייצרת ריקבונות,

דוברת:

כן, אני יודעת.

פרי חמם:

רגע. שניה. אז אם רוצים להתחיל לקחת את כל הדבר הזה ולהסיע אותו, צריכים להסיע אותו מאד רחוק,

שרון דינור:

לפה זה לא יכול להיות?

פרי חמם:

כן, אבל עכשיו צריך לראות מה זה עושה לדירה.

שרון דינור:

רגע, אני הולכת לקומה, קומה טיפוסית כזאתי שזה אומר, להכניס אותו לפה, שכאן זה לא חדר, כאן זה משהו אחר.

פרי חמם:

למה?

שרון דינור:

כי זה לא חדר, אני רואה שהוא מין חלל, מעבר כזה. וכאן יש שירותים שיכולים,

פרי חמם:

לא, אבל אני לא, רגע, אפשר לבדוק את העניין הזה, כי אני לא בטוח שזה נכון. פשוט בגלל שאין לנו את המידע, אז אנחנו משרטטים את מה שמקבלים ... זה לא שבאמת יש לנו חלל כזה, כן צריך להניח שזה חדר.

שרון דינור:

הנה, אפשר להסתכל פה. הוא מין חצי חדר כזה, לא יודעת, משהו,

יוחנן וייצמן:

זה הקומות החדשות?

שרון דינור:

לא, מסתכלים על הקיימות, הקיימות אין לנו,

פרי חמם:

יש פה,

לורה ורטון:

לא, השאלה אם אפשר להזיז את הממ"ד שמאלה.

פרי חמם:

יש פה אמבטיות ושירותים, נגיד שמבחינתי זה משהו שכן אפשר לחסום, אבל חדר אי אפשר לחסום, גם המטבח פה,

שרון דינור:

כן, יש לך פה, כאילו, תסתכל רגע, יש לך פה שטח של הכשרה עיקרי. אפשר לפתוח לו חלון לפה, אפשר כאילו לנסות להזיז את הממ"ד וזה, כאילו, לנסות אולי לעשות אותם יותר צרים וארוכים, כדי אולי לשמור את כל הפינה הזאתי פתוחה ואז לעשות את החדר אפילו טיפה יותר צר וארוך.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שגם יהיה חלקי, יכול להיות שאפשר להזיז את זה רק מטר, לא כל כך הרבה, ושההזזה של המטר כבר תציל אותו.

שרון אבני:

נכון, קצת מעבר ...

יוחנן וייצמן:

עד ה-, כן.

פרי חמם:

תחזירי רגע שנראה את ה-,

שרון דינור:

כאילו, כאילו אתה אומר לא לבטל את הכל,

פרי חמם:

אני לא יודע,

שרון דינור:

אלא רק לדחוף את זה קצת כאילו.

פרי חמם:

אני לא יודע מה זה זה, אבל נגיד ש-,

צפי שלף:

לא, ש-,

פרי חמם:

אתם רואים ש-,

שרון אבני:

מיקום החלון.

פרי חמם:

עשו פה מאמץ, ביטלו פה את החלון, דחפו את החלון הזה פה ...

שרון אבני:

המיקום של החלון בחדר ...

יוחנן וייצמן:

יש לנו בעיה באמת, הרי אנחנו יודעים איך נראים בניינים. הוא הביא לנו שרטוט מלפני 40 שנה, הוא לא יודע מה כעת קורה בתוך הדירה.

שרון אבני :

בסדר,

פרי חמם :

... אחרי זה אני חושב שמדדו את כל הפנים, בשביל זה גם רואים את כל הדברים האלה, כי יכול להיות שעשו פה איזה שינוי,

צפי שלף :

אי אפשר שהממ"ד יהיה החדר הפנימי? אי אפשר שהממ"ד יהיה במקום החדר החיצוני, החדר הזה?

פרי חמם :

המשמעות היא שבתוך הבניין צריך לפתוח ולהוריד את הרצפה ולעשות יסודות חדשים, כי אחרת זה חדר מחוזק, זה כאילו ב-, אני לא מאמין שיאשרו לנו בפרויקט כזה חדר מחוזק.

יוחנן וייצמן :

... שלא.

פרי חמם :

אני, אני כן יכול, מה שלהציע זה לדחוף עד לפה, עד לחלון הזה, ולנסות לייצר פה,

שרון דינור :

אני חושבת ש-,

פרי חמם :

לייצר פרופורציות, נגיע עד לשביל,

שרון דינור :

אני חושבת שזה טעות להגיד את זה, סליחה שאני אומרת. כי אם יש להם פה חדרי שירותים, אז יכול להיות אוורור מכני. כשאתה מרחיב דירה ב-25 מטר ומרפסת והכשרת שטח עיקרי באחד האזורים הכי יקרים בעיר, אז לפעמים זה דורש גם ארגון פנימי מחודש, זה קורה כאילו, הדברים האלה. זה לא לא הגיוני לעשות את זה. זאת אומרת,

פרי חמם :

בסדר,

שרון דינור:

יכול להיות שכל אחד מהם עושה את זה בכל מקרה, כאילו, כל אחד מהם בקשר עם מעצב פנים ברגעים אלו ממש. כי אתה עושה שיפוץ לדירה שלך, אז,

פרי חמם:

בסדר,

שרון דינור:

זה משמעותי.

פרי חמם:

בשביל זה אני אומר,

שרון דינור:

אבל זה לא,

פרי חמם:

לזיז את החלון הזה, ימצאו לזה פתרונות,

שרון דינור:

אז בוא נקריא, אם אנחנו מקריבים אותו, אז את החלון השני אתה יכול להזיז לאיפה שאתה רוצה.

שרון אבני:

בדיוק, ואז אתה מייצר את ה-,

שרון דינור:

ואז אתה מקבל שטח תמרון עד לקצה החלון שכרגע נמצא,

פרי חמם:

אוקי.

שרון דינור:

בתכנון, ואז זה נתן לי דחיפה יותר עמוקה מהחרוב.

פרי חמם:

אפשר.

שרון דינור:

נכתוב את זה, כאילו,

פרי חמם:

טוב.

שרון דינור:

לא תצליח, לא תצליח.

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? בוא נעשה, נכתוב את זה בלבחון, והוא יחזור אלייך,

שרון דינור:

הוא ... לחזור אליי, שילך לתכנון עיר ... זה לא מספיק,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

זה לא בניין לשימור, כאילו, העץ לשימור.

שרון אבני:

העץ לשימור. ... אדריכליים שלו.

פרי חמם:

בסדר, אני מסכים, אני,

שרון דינור:

מה זה?

שרון אבני:

לא, בסדר, זה אדריכלות.

פרי חמם:

אם הייתי יכול הייתי מעתיק את העץ הזה, אבל זה כמעט בלתי אפשרי.

שרון דינור:

אני לא הבנתי למה גמל מים.

אסנת יעקובוב:

לא, הוא אמר שזה ...

שרון דינור:

רגע, לא, לא, שניה, אני הבנתי מצוין. אם הוא בתוך הקיר, הוא עדיין נצפה מאד כלפי הרחוב עם צבעיו, כחול, אדום,

שרון אבני:

צהוב.

שרון דינור:

חשוף, אם צריך זה. עכשיו, אנחנו רוצים שהוא לא יהיה ככה, אנחנו רוצים שיהיה אבן פראית פה, ושיהיה, בוא נגיד שבכניסה מאיזשהו כיוון, מכאן או, כלומר, בפנים, שיפנה, התשתיות יפנו לפנים החלקה. זה לא קשור לזה שהוא נטמע באבן. אני אראה לך ממאה שערים תמונות של איך שזה נראה בפרויקט חדש של תמ"א 38 כשזה נטמע באבן, לא טוב, כאילו, אין שום סיבה שהמרחב הציבורי יקבל את זה. כמה זה קריטי כאילו במקום כזה שיש לו איזה אלף מיקומים פוטנציאליים?

פרי חמם:

זה לא,

צפי שלף:

מה שהוא לא רוצה שהדיירים יראו ביום-יום אז הוא רוצה שכל העיר תראה ביום-יום.

שרון דינור:

עוקצני אבל,

שרון אבני:

אבל,

צפי שלף:

כן, זאת האמת,

שרון אבני:

אבל מדויק.

שרון דינור:

כן, זה מה שניסיתי להגיד, כאילו, במילים אחרות.

יוחנן וייצמן:

על מה הדיון כרגע, על הגמל?

שרון דינור:

כן, כן.

צפי שלף:

יש לך מימין לשביל 100 מטר של שטח לשים בו את הגמל,

פרי חמם:

פה?

צפי שלף:

תשים אותו שם. כן.

פרי חמם:

אבל יש פה עץ.

צפי שלף:

לא, הגמל לא יפריע לעץ, הגמל יהיה בקיר הפנימי.

פרי חמם:

שרון, את מאשרת?

שרון דינור:

רגע, דורש שינוי, מה? לא שמעתי.

פרי חמם:

היא אומרת שהגמל לא יפריע פה לעץ הזה,

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

לשים אותו פה.

שרון דינור:

למה שהוא יפריע? זה לא יסודות, זה כאילו חומה.

פרי חמם:

אבל יש פה הבדל של מטר.

שרון דינור:

אתה יכול גם בצד השני,

פרי חמם:

יש פה הבדל של מטר.

שרון דינור:

איפה, איזה עץ שזה לא מפריע לו?

פרי חמם:

... השניים. בסדר, תכתבו את זה,

שרון דינור:

בסדר.

פרי חמם:

אין בעיה.

שרון דינור:

טוב. אז יש לך עוד הערות או שחוץ מזה אנחנו בסדר?

פרי חמם:

אתם,

יוחנן וייצמן:

בוא שניה נשים,

פרי חמם:

לא עושים לעצמכם שירות טוב.

שרון דינור:

למה?

פרי חמם:

ככה. כי זה לא נכון מה שאתם אומרים. אתם,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

צפי שלף:

אנחנו דואגים למרחב הציבורי.

שרון דינור:

לא, שניה רגע,

פרי חמם:

את לא דואגת למרחב הציבורי, את אומרת לי לחפור פה מטר וחצי, שזה לא נגמר בחפירה, כי הגמל הוא 55 ברוטו עם הקיר, אבל בשביל לבנות אותו חופרים עוד מטר, נכון? צריך ...

צפי שלף:

אחרי השביל.

פרי חמם:

וצריך ... צריך לבנות,

שרון דינור:

פרי, אני לא,

פרי חמם:

ואחר כך זה,

שרון דינור:

אני לא אגיד לך,

פרי חמם:

אז אפשר לצייר ציורים, אבל,

שרון דינור:

סליחה רגע,

פרי חמם:

בסדר, יכולת גם לסתום את הפה ולזרום.

שרון דינור:

אתה רוצה להצהיר בפני הוועדה שהמקום היחיד לגמל מים הוא כלפי הרחוב?

פרי חמם:

אני חושב,

שרון דינור:

אי אפשר לשים אותו,

פרי חמם:

אני בכלל חושב שכל הנושא הזה זה קצת שיימינג, וחלק מהעיצוב שבמרחב הציבורי זה גם פחי אשפה, מה לעשות? יש לנו פחי אשפה ויש לנו גם גמלי מים,

שרון דינור:

הפחי אשפה, פתרתם אותם פיקס פה.

פרי חמם:

לא, אני אומר באופן כללי שזה גם, יש בזה, לפעמים, כשעושים את זה כמו שצריך זה תורם למרחב הציבורי, זה עוד אלמנטים של פרזול, מסגרות, שהם דווקא מייצרים עניין. ללכת ליד קירות אבן, ... זה לא בהכרח,

שרון דינור:

אני פשוט בהלם מזה שאתה אומר את זה, כי יש מקומות שאני יכולה ללכת, לעשות פה קונסטרוקציה של גמל מים ענק זה יתרום לי בעניין?

פרי חמם:

זה לא גמל מים ענק.

שרון דינור:

כשיש לי פה את העץ חרוב המהמם הזה ואת הצמחייה?

פרי חמם:

אני ...

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא ...

שרון דינור:

לא, יש דברים שאני יכולה להגיד שתורמים למרחב הציבורי. עצים,

צפי שלף:

גמל מים זה לא אחד מהם.

שרון דינור:

פרפרים, ריחות של צמחייה וזה, אבל,

פרי חמם:

סליחה, כשאתם מתכננים מרחב ציבורי זה גם עמודי השילוט וגם עמודי התאורה,

שרון דינור:

נכון.

פרי חמם:

וגם ה... האלה שאנחנו עושים שלא יעלו,

שרון דינור:

נכון.

פרי חמם:

עם מכוניות על המדרכה.

שרון דינור:

אבל פעם ראשונה,

פרי חמם:

כל זה,

שרון דינור:

שאני שומעת שגמל מים תורם למרחב הציבורי. פעם ראשונה שאני שומעת את זה.

פרי חמם:

בסדר.

שרון דינור:

במיוחד שיש, במיוחד שיש זה,

פרי חמם:

ואפשר פעם שנעשה סיור ברחביה, יש כל מיני דוגמאות שכשעושים את זה כמו שצריך ומשקיעים את הזמן,

שרון דינור:

אני,

פרי חמם:

ועושים פרטים,

שרון דינור:

אני שואלת, פרי,

פרי חמם:

ייחודיים,

שרון דינור:

פרי, זה, לעשות את זה שזה ייראה טוב לרחוב זה ברור שצריך לעשות את זה כשאין ברירה ... לרחוב. כשיש ברירה, למה שאני מראש אמקם את זה? עכשיו, יש לך שטח ענק עם גינות פה, אני לא השתכנעתי ואני גם מכירה גמלי מים שהם צמודים לכל מיני אלמנטים. ברור שאני לא, אל תגיד לי פה ... אה, אוקי, את רוצה? אז אני מוריד את העץ. זה ממש לא הדיון פה.

פרי חמם:

לא,

שרון דינור:

אני רוצה,

פרי חמם:

כי אתם כיוונתם לשם, אין לי בעיה.

שרון דינור:

אני לא כתבתי מיקום, אני אומרת, תציע מקום חלופי.

פרי חמם:

לא, אבל שם כן דיברו, הציעו ...

שרון דינור:

כי אנחנו מצביעים על דברים שאנחנו רואים, זה הגיוני להצביע. תציע אתה איזה מיקום שאתה רוצה שלא פונה לרחוב, סבבה? כאילו מבחינתי,

שרון אבני:

בכל החלקה,

שרון דינור:

אדישה לזה כבר.

שרון אבני:

מי שמתכנן, שיחפש בכל החלקה.

פרי חמם:

אם את חושבת שלא עשינו את זה ובחרנו במקום הכי פשוט אז יש לך טעות.

שרון דינור:

אני לא רואה, לא קיבלתי הסבר למה זה לא יכול להיות באחד מהמון המון,

פרי חמם:

כי לדעתי עדיף להטמיע אותו בתוך קיר קיים שהוא ממילא קיר גבוה,

שרון דינור:

אבל לא, אבל זה אתה אומר את זה כל הזמן,

פרי חמם:

בסדר.

שרון דינור:

לא הצלחת להסביר למה הוא לא יכול להיות במקום אחר,

פרי חמם:

הוא יכול להיות במקום אחר, הוא יכול, למשל הוא יכול להיות,

שרון דינור:

הוא יכול להיות גם פה,

פרי חמם:

הוא יכול להיות, הוא יכול להיות, כן, לשים אותו ליד הכניסה זה לא נראה לי הדבר הכי הגיוני.

שרון דינור:

למה? זה תורם עניין לאנשים שיוצאים מהזה.

צפי שלף:

מסגרות, פרזול, עיצוב מרחב.

שרון דינור:

טוב, אחרי שגמרנו לעצבן אותך, יש עוד הערות שאתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

בוא שניה נלך להחלטות שהחלטנו להטמיע. 9 הורדנו, כן?

שרון דינור:

לא, העצים סיכמנו עם פרי מה כן ומה לא,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה את זה רגע, את 9,

שרון דינור:

אני לא עושה את זה עכשיו, הוא יכול לצאת, אני לא צריכה זה.

יוחנן וייצמן:

את לא צריכה?

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אה. חשבתי,

שרון דינור:

אני יודעת מה.

יוחנן וייצמן:

אם זה מסוכס, אני ... את הראש שלי,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

כשהוא סוכס אז אפשר לעשות את זה יחד איתנו.

שרון דינור:

אפשר, אפשר, אבל זה,

יוחנן וייצמן:

אם זה לא מסוכס אז זה לא.

שרון דינור:

אפשר אבל אין סיבה כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אני מרגישה יותר יעילה כאילו. אלא אם כן, פרי, אתה רוצה להיכנס ולהגיד משהו ... אבל בסדר.

פרי חמם:

לגבי מה, החזיתות?

שרון דינור:

העצים אמרנו,

יוחנן וייצמן:

... הערות.

פרי חמם:

העצים לא, גמרנו.

שרון דינור:

גמל מים שמענו, אין לי משהו, עוד משהו שאתה רוצה להגיד פה לגבי התכנון? לגבי הזה שביקשנו שלא יהיה, שלא יהיה פח ... או אני לא יודעת מאיזה חומר זר לשכונה, ביקשנו שערים אבן בעיר ההיסטורית יש הערות לזה. אני לא חושבת שיש עוד משהו שהוא העיר עליו. בוא נעבור רגע לפרויקט הבא.

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור ל-7.

שרון דינור:

כן. רגע.

פרי חמם:

אני רק רוצה לוודא לעניין החזיתות שמה, הייתה איזה הערה. באמת יש שם כמה חלונות שלא יהיו מיושרים, אבל אני רוצה לוודא שהמהות של ההערה הזאתי זה לא העתק הדבק של כל החזיתות מ-,

שרון דינור:

איזה הערה? סליחה.

פרי חמם:

חזיתות.

שרון דינור:

אבל איזה הערה בחזיתות?

אסנת יעקובוב:

אלף.

שרון דינור:

אלף?

פרי חמם:

יש למקם את הפתחים בתוספת החדשה בהתאמה לפתחים הקיימים. אז אם זה התאמה הכוונה שיש איזה גריד, אם חלון פתאום נראה שהוא OFF מהגריד ב-10, 15, 20 ס"מ אז די ברור שצריך ליישר את זה. אבל אם זה הכוונה שזה copy paste של כל הפתחים מהקומות הקיימות גם לקומות החדשות אז זה אני רוצה לוודא ש-,

שרון דינור:

רגע.

פרי חמם:

זאת לא הכוונה.

שרון דינור:

רגע, רגע, רגע, איפה?

פרי חמם:

צריך לעבור לחלק ד'.

שרון דינור:

פה?

פרי חמם:

או ללכת לתלת ממד.

שרון דינור:

כבד לו. רגע, בוא נראה, אולי אני אצליח אצלי. הבעיה שגם אצלי זה ...

פרי חמם:

אפשר ללכת לתלת ממד, שרון.

שרון דינור:

איפה אני רואה את זה? איפה, באיזה ...?

פרי חמם:

למעלה, למעלה.

שרון דינור:

בוא נראה אם זה לא יהיה כבד. ... אולי אצלי זה יצליח.

פרי חמם:

אולי תלחצי עוד פעם על הקישור מההתחלה, זה ירענן אותו.

אסנת יעקובוב:

מבחינת חניה רצית לשאול,

לורה ורטון:

אנחנו בתיק קודם.

פרי חמם:

אנחנו לא מתכננים חניה.

אסנת יעקובוב:

יש שמה איזה ... פשוט שאתה תצטרך להוריד אותו עם מכפילי החניה,

שרון דינור:

זה זה? הכוונה הייתה כאילו לקפיצות? זה שהקו כאילו,

אסנת יעקובוב:

... שזה יהיה אחד מעל השני.

שרון דינור:

זה חשוב, פרי, הסיפור הזה? למה, כאילו, יש סיבה לזה שזה ז?

פרי חמם:

אני לא יודע, אני צריך לבדוק את זה ... אבל בעיקר מה שחשוב לי שלא להגיד, נגיד הזה צריך להיות פה וזה הולך להיות פה, שיש לי גמישות תכנונית בקומות החדשות ולא שזה צריך להיות,

לורה ורטון:

להעתיק את אותו,

פרי חמם:

כן, בכל זאת,

שרון דינור:

בסדר, הבנתי.

פרי חמם:

זה מפרט דירות אחרות ותקופה אחרת.

שרון דינור:

בסדר. טוב, אז אנחנו עוברים לפרויקט הבא.

פרי חמם:

ביאליק 7, נתחיל עם ההערה הכי מורכבת, שוב פעם זה נושא העצים.

שרון דינור:

רגע, רגע,

צפי שלף:

רגע, דני, יש בעיה משפטית? מה רצית להגיד על ה-?

דני ליבמן:

לא, רציתי לשאול, אולי אם הם עושים חניה תת קרקעית לשני הבתים מתחת לכביש, מתחת לרחוב. כי זה הדבר שיכול להצדיק את המבן הזה.

שרון דינור:

מה? סליחה.

דני ליבמן:

רציתי לשאול אם הם עושים לפרויקט, לשני הבתים,

שרון דינור:

חניה?

דני ליבמן:

חניה תת קרקעית מתחת לכביש, שזה דבר שיכול להצדיק את המבן הזה.

שרון דינור:

כי זה לא יתקע את הפרויקט, ההסכמה עם נכסים.

דני ליבמן:

לקרוא לזה מבן.

יוחנן וייצמן:

לא, מבן, ... בסדר, אנחנו כבר ראינו שעד 2 ק"מ זה לא נורא לקרוא לזה מבן.

דני ליבמן:

לא, לא, זה כבר,

יוחנן וייצמן:

אני יודע.

דני ליבמן:

אבל בלי קשר, לקבל,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ... אם זה אחד קרוב לשני, אפשר לקרוא לזה קבוצת בתים,

דני ליבמן:

כן. זה נכון.

יוחנן וייצמן:

המילה מבני לא ...

דני ליבמן:

לא, ... אבל,

יוחנן וייצמן:

המילה מבני זה מילה,

דני ליבמן:

לא, אפשר, אם זה קרובים אפשר לקרוא לזה קבוצה, השאלה אם זה קרובים.

יוחנן וייצמן:

סגנון בנייה דומה, תקופה דומה,

דני ליבמן:

בגלל המצב של ...

(מדברים ביחד)

פרי חמם:

למטה, לחלק ג'. עוד, עוד. אני אגיד ש-, כהקדמה, במקביל לזה שאנחנו עכשיו בחוות דעת שימור, אנחנו גם בחוות דעת של תושי"ה, והגשנו להם ללא פתרון חניה, והם אמרו שאם זה יוגש ככה אז חוות הדעת תהיה שלילית והם דרשו לעשות פתרון חניה.

שרון דינור:

למה באמת הגשתם בלי? באמת כאילו,

פרי חמם:

כי חשבנו שזה לא נכון לעשות פה ב... הזאתי שהיא באמת, המהות של השכונה, פשוט אזור מקסים של המבנה הזה, להפוך אותו למגרש חניה, מה שתושי"ה הציעו ועשינו תכנית כזאתי וביקשתי לא להתקדם איתה, זה להיכנס מפה ולהפוך פה את כל העסק הזה למגרש חניה.

צפי שלף:

עילי או תת קרקעי?

פרי חמם:

עילי. ביקשתי מתכנון עיר שיכתבו מייל לתושי"ה שיגידו שהם לא תומכים בפתרון חניה ומבחינתם אפשר להתקדם ללא פתרון חניה ואמי,

שרון דינור:

קרבה לרכבת?

פרי חמם:

לא, אפילו, האמת לא מעניין אותי כן רכבת לא רכבת, אני חושב שלא צריך לעשות פה פתרון חניה, ואם מישהו יודע להסתדר בלי רכב אז מה טוב, ואם לא אז זה בעיה שלו וגם בעיה של היזם, אבל אני חושב שזה לא נכון. בביאליק 12 זה יותר קשה כי יש שם באמת גם מורכבות, גם קניינית וגם טופוגרפיה, למרות שנראה שיש שם הרבה שטח, וביאליק 12 ו-10 יושבים בעצם ביחד על שלוש חלקות, אז זה נראה שזה מקום גם מאוורר ואפשר להרוס את השביל באמצע ולעשות שם איזה אזור חניה. לא עשינו, בחרנו שלא להתקדם עם זה, זה ... אמרנו ליזם מבעוד מועד שזה יהיה המצב והוא הבין שהוא נכנס להסכם עם הדיירים שלא יהיו לו פתרונות חניה.

שרון דינור:

אוקי.

פרי חמם:

אז זהו, עכשיו מצד שני, מבחינת כל התוספות,

שרון דינור:

אז רגע, מה אמי אמר, שהוא מעביר את ה-?

פרי חמם:

כן, אמי אישר את זה. לא יודע,

יוחנן וייצמן:

... אני רק,

פרי חמם:

מה תושי"ה תגיד, אני מאמין שתושי"ה,

יוחנן וייצמן:

אני איתכם בעד נגד החניות, אבל תחשוב, אני פשוט חושב על בית הכרם, מחר תיתקל בהתנגדויות שונים שגרים ליד ודברים כאלה, הם יגידו לך למה אתה לא עושה חניה.

פרי חמם:

אז אני אגיד שבשיקול בין לשמור על אופי השכונה עם הירק לבין הזה אנחנו נתנו דגש לאופי השכונה. חלקם אני אשכנע וחלקם לא. דרך אגב, גם הדיירים עצמם בבניין, שגם הם סובלים ממצוקה, היו בוודאי יכולים לדרוש ולבקש זה והם גם וויתרו על חניה, אז.

שרון דינור:

אוקי, אבל בגלל שלא התעסקנו בזה כי לא ביקשתם חניה, אז רצית להגיד משהו על העצים.

פרי חמם:

נכון, אז אני רק אומר שמלכתחילה עשינו פה מאמצים לשמור על מירב העצים. מצד שני, מבחינת התוספות ניסינו לדחוף את התוספות אחורה ומינימום ממ"דים לכיוון הרחוב. לא שזה באמת אפשרי כשיש שתי כניסות וכל דירה היא בעצם גם טיפוס אחר, אין פה שום דבר שהוא חזרתי בבניין הזה.

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

אז,

שרון דינור:

יש פה פשוט,

פרי חמם:

הרבה מהתוספות הולכות אחורה. עכשיו, כל העצים האלה,

שרון דינור:

כן?

פרי חמם:

זה עצים שלא מפריעים לי,

שרון דינור:

אז,

פרי חמם:

זה עצים שהאגרונום סימן אותם לעקירה,

אסנת יעקובוב:

ללא שום סיבה, אני לא מבינה למה,

שרון דינור:

אז זה בדיוק,

אסנת יעקובוב:

בעלי ערכיות בינונית.

שרון דינור:

רגע, בוא נפתח את זה,

אסנת יעקובוב:

לא פולשניים.

שרון דינור:

באמת תמהנו,

שרון אבני:

עשרה עצים,

שרון דינור:

לגבי העניין הזה.

צפי שלף:

אבל אם הם לא מפריעים לך אז תסמן אותם לשימור.

פרי חמם:

יש פה בעל מקצוע שזה ההחלטה שלו. אפשר להגיד שיש החלטה של הוועדה לשמר אותם, אבל אני לא,

שרון דינור:

אוקי.

פרי חמם:

לא מתערב.

שרון דינור:

נגיד,

אסנת יעקובוב:

יש רק עץ אחד שהוא מת, ועץ אחד שהוא פולשני.

לורה ורטון:

יש מפה?

שרון דינור:

19, 19 הוא מחוץ לתחום הבינוי אני מבינה,

יוחנן וייצמן:

ברור, ...

שרון דינור:

הוא סמוך לבניין אבל הוא לא,

פרי חמם:

נדמה לי שזה, מה זה, הדקל?

שרון דינור:

זה 19.

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

אז,

פרי חמם:

זה העץ היחידי שאמרתי שאולי אפשר,

שרון דינור:

הנה, זה. כאילו תראו, הוא לא קרוב לשום, לא הבנו, כאילו,

פרי חמם:

כתבתי,

שרון דינור:

בערכיות,

פרי חמם:

כתבתי על זה אבל לאסנת שלדעתי אפשר לשמר אותו למרות שהוא,

צפי שלף:

ו-21 ו-22 ו-11 ו-12?

פרי חמם:

אני לא יודע, או שזה עצים מתים או שזה פולשניים,

אסנת יעקובוב:

לא, יש רק עץ אחד שהוא מת,

שרון דינור:

אנחנו בדקנו את זה אחד אחד,

אסנת יעקובוב:

ועץ אחד שהוא פולשני.

צפי שלף:

22 זה בוקיצה.

שרון דינור:

הנה. כאילו לא הבנו, הוא עולה 11, אז אולי יש בו ריקבונות, אי אפשר להציל אותו? לא הצלחנו להבין את זה. כי הערכיות שלו היא לא נמוכה, היא 11, כאילו, אז למה? סתם דוגמאות, פשוט עברנו על הכל.

לורה ורטון:

18 ו-22.

פרי חמם:

בוא נגיד,

שרון דינור:

ליד קו מרפסות זה עץ משמש שזה עץ יפה, זה עץ מספר 1. אפשר לעבור אחד אחד, כאילו, אבל אנחנו עשינו את זה כבר.

פרי חמם:

אני גם עשיתי את זה, וכתבתי שלדעתי את 19 אפשר לבקש.

שרון דינור:

בוא נחליט פשוט שלא, במקום להתיש את הוועדה פה, שנעשה על זה double check, אוקי? ומה שיכול להישמר, שהוא לא חייב להיכרת, אז זה,

פרי חמם:

אוקי, אבל רק צריך להסביר דבר, שההערה פה זה לשנות את כל הבינוי בהתאם לעצים. וזה הערה ש-,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

צפי שלף:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

... על העצים שבאמצע המגרש, לא,

לורה ורטון:

על עצים שבאמצע,

אסנת יעקובוב:

זה לא קשור ל...

יוחנן וייצמן:

העצים שבאמצע. תעלי שוב את נספח העצים.

פרי חמס:

... בינוי בהתאם ל...

שרון דינור:

אני אשנה, אני אשנה את ההערה.

שרון אבני:

... הערה, נוסח ההערה.

שרון דינור:

יש איזה עץ שהוא דרמטי לתכנון? אני שואלת רגע אותך.

יוחנן וייצמן:

דיברנו רק על העצים שבאמצע המגרש. עצים שיכולים לפגוע בבינוי,

לורה ורטון:

18, 21, 2,

פרי חמס:

זה מבחינתי אפשר עכשיו יהיה לשים את כולם אדום.

שרון דינור:

רגע, עכשיו יש לי, יש לי רגע שאלה. אני רואה,

פרי חמם:

יש פה בכל זאת אגרונם,

שרון דינור:

למשל,

פרי חמם:

שהיו לו את ההחלטות שלו,

שרון דינור:

שניה רגע,

פרי חמם:

אני אולי הייתי צריך לבדוק את זה איתו.

שרון דינור:

יש פה עץ, אוקי? סתם אני תוהה, אוקי? אני לא יודעת, אני לא יודעת כמה הוא זה. הוא ערכיות 11 וכתוב שהוא במצב סביר.

יוחנן וייצמן:

איזה, 20?

שרון דינור:

כן. אני תוהה פה, כן? כי הוא, זה נכון שהוא צמוד לבניין, אבל הוא צמח ככה ליד הבניין, ואם פה במקום הזה לא יהיה את העיטוף של הקיר חיצוני, אבל מכל שאר המקומות, כאילו לא יעזור שרואים אותו, זה לא חשוב לי.

פרי חמם:

תראי,

שרון דינור:

אי אפשר לשמור עליו כאילו? זה הרי, יסודות ...

פרי חמם:

התשובה היא לא. אני יכול להזמין אותך לשלב ביצוע היסודות ותראי מה קורה כשחופרים, זה לא נראה כזה אלגנטי, קיר 20 בטון וזה. הכל פה אתר עבודה. עכשיו, אפשר לעשות את מה שעשינו בפרויקטים פעם בצורה ככה לא פורמלית ועכשיו עשינו את זה כן בצורה פורמלית, לכתוב שלא לעקירה אלא לנסות לשמר אותו, ואם יחליטו בסוף שצריך לעקור אותו זה באישור,

יוחנן וייצמן:

שפ"ע?

פרי חמם:

של,

שרון דינור:

רגע,

פרי חמם:

לא, של האגרונים ושל האדריכל בלבד.

שרון דינור:

עכשיו, יש את,

פרי חמם:

אבל את מבינה שכשמתחילים לבנות,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

אז פותחים תעלה של 3 מטר ועושים רפסודה,

שרון דינור:

אני,

פרי חמם:

הרפסודה למטה היא מטר,

שרון דינור:

אלף אני יודעת שעושים את זה, אני שואלת אם אפשר לעשות הפסקה בתוך החפירה.

פרי חמם:

אז בקיר חיזוק אפשר,

שרון דינור:

... מקום לזה.

פרי חמם:

אני לא בטוח שאת הרפסודה אפשר בלמטה, זה כבר שאלה קונסטרוקטיבית.

שרון דינור:

אז צריך לבדוק את זה. כאילו, אני תוהה. עכשיו הדבר הזה למשל, פה יש ממ"ד. אז הסיפור של מה שהיה לנו מקודם לא חל. זה חרוב, הערכיות שלו פה 11-12. אוקי? היא לא נמוכה. הסיבה היחידה שהוא מוצע לעקירה זה בגלל התכנון המוצע. קח את כל הממ"ד הזה שאין שום סיבה שהוא לא יהיה פה, אין, פשוט צריך לדחוף אותו טיפה כאילו, זה הכל. הוא לא חוסם חלון, הוא בתוך, כי הוא ממ"ד וקווי בנין לא חלים עליו,

יוחנן וייצמן:

מאיפה ייכנסו אליו?

שרון דינור:

לא מפריע לאף אחד.

יוחנן וייצמן:

מאיפה ייכנסו אליו?

שרון דינור:

ייכנסו אליו או מהחדר הזה שהוא בגודל של יחידת מגורים במע"ר צפון, כאילו, אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

שתי יחידות.

שרון דינור:

לא,

דני ליבמן:

שרון,

שרון דינור:

שתי יחידות. לא, אני אומרת,

דני ליבמן:

לא, אבל,

שרון דינור:

... אני צוחקת, אבל,

לורה ורטון:

יישאר ...

שרון דינור:

פרי הוא מספיק מוכשר בשביל לתכנן כזה דבר, זה לא,

דני ליבמן:

תסתכלי שהפינה הימנית העליונה לא יוצאת מגבול המגרש אם זה עולה.

שרון דינור:

בסדר,

צפי שלף:

אז הממ"ד לא יהיה 2.55.

שרון דינור:

יש פה אלף דברים שאפשר לעשות, החל מפינה קטומה וכלה ב... . אפשר בבקשה לבחון את זה או שזה משהו, למה זה כאילו ככה?

פרי חמס:

אפשר לבחון את זה.

שרון דינור:

אוקי. טוב, 1 ו-2 שגם הם בתחום של המגרש הם נמצאים לעקירה כי הם ליד מרפסת.

פרי חמם:

2 אפשר, 1 אי אפשר טכנית, זה כאילו, 2 אפשר לנסות.

שרון דינור:

ו-1 אי אפשר כי אי אפשר לסגת פה במקום הזה?

פרי חמם:

להקטין לו את המרפסת כדי ש-,

שרון דינור:

להקטין, להגדיל לו במקום אחר?

צפי שלף:

...

שרון דינור:

מרפסת בגודל מאד מאד יפה, אז אני תוהה לגבי זה.

יוחנן וייצמן:

איזה עץ זה?

פרי חמם:

כן, זה ה-issue של ... זה לא,

שרון אבני:

איזה עץ זה?

פרי חמם:

אחד מהדיירים זה לא ...

שרון דינור:

העץ פה הוא עץ משמש.

צפי שלף:

נו, הם מרוויחים בדיוק, נהנים מהפירות,

שרון אבני:

שהערכיות שלו היא 11.

פרי חמם:

אפשר לבקש שישתול,

שרון דינור:

טוב, אנחנו נעשה,

פרי חמם:

אפשר לבקש שישתול משמש חדש,

שרון דינור:

אוקי, אז אלף,

פרי חמם:

סמוך.

שרון דינור:

אנחנו נבקש את זה, ובית אנחנו נבקש לעשות בדיקה על העצים שמה שאפשר לשמור עליהם. בסדר?

צפי שלף:

גם בפינה הזאת.

שרון דינור:

בכל, כל מה שזה. כי תראו, גם 4 הוא, אני לא יודעת מה הוא, הוא יחסית זה.

שרון אבני:

חרוב.

שרון דינור:

חרוב?

שרון אבני:

12.

שרון דינור:

אה, הוא מסומן פה לשימור, אבל אצלך הוא מסומן ל-, משהו פה, למה זה ככה?

אסנת יעקובוב:

כן, לא, זה ביקשתי ש-,

יוחנן וייצמן:

תחזרי למפה.

שרון אבני:

4 ו-5,

צפי שלף:

כן,

שרון אבני:

... שימור, סימון לא נכון.

אסנת יעקובוב:

גם עץ 7, אני רואה.

שרון דינור:

עץ 7 מסומן פעמיים, פעם אחת לעקירה, פעם אחת לשימור, אני לא יודעת איפה זה. ראיתי גם כן. קיצור, אנחנו נעשה על זה איזה double check.

לורה ורטון:

ונבדוק את כל העצים.

שרון דינור:

את אותה הערה שאמרנו על הפתחים אני מניחה שאתה רוצה גם פה.

פרי חמם:

איזה הערה?

שרון דינור :

על החזית מערבית,

פרי חמם :

אה.

שרון דינור :

יש למקם את הפתחים בתוספת החדשה בהתאמה לפתחים קיימים, זה רק לחזית מסוימת, ... אבל,

פרי חמם :

והדבר האחרון אני חושב זה הנושא של חדר האשפה שביקשתם לסובב אותו.

שרון דינור :

אנחנו חשבנו שיכול להיות שיש לזה יתרון, אבל זה לא הדבר הכי דרמטי פה. רק בשביל לצמצם את הפגיעה בגינה, אם הוא יהיה פה,

פרי חמם :

אבל,

שרון דינור :

ויהיה לו נישא מפה אז הוא יהיה,

פרי חמם :

אבל אז זה יהיה אותה גיאומטריה, זה לסובב את הריבוע ואני רק מפנה,

שרון דינור :

נכון, הוא פשוט נראה מאד מאד,

פרי חמם :

את הפתחים לכיוון, במקום שאני אפנה גב לסלון,

שרון דינור :

כן, אבל כאן,

פרי חמם:

אני מפנה את הפתח לסלון.

שרון דינור:

כאן, אלף לגמרי עליך, כאילו, פחות קשור למרחב הציבורי. אם אתה חי עם זה בשלום אנחנו לא,

פרי חמם:

אני כן יכול לצמצם את השטח התארגנות לפני ה-,

שרון דינור:

פשוט חשבנו שאם הוא יהיה פה, קרוב למיקום הזה שהוא צמוד לדפנות,

פרי חמם:

הוא לא שטח שלי.

שרון דינור:

הוא מתרחק מהדירות.

פרי חמם:

הוא לא שטח שלי כבר. אני יכול לצמצם את השטח הזה, את הרחבה הזאתי, כי לא רצינו שהפתח יהיה ישר לזה, אז עשינו את הנישה הזאתי פנימה. אפשר ... שהריצוף הזה ...

צפי שלף:

לא.

שרון דינור:

זה לא מפריע לי גם. זה לא מספיק. טוב, עוד משהו?

פרי חמם:

אה, רגע, סליחה, סליחה, רגע, פספסתי. זה בעצם מצב זמני כי פה יש הפקעה. בסופו של יום,

שרון דינור:

אה, הבנתי.

פרי חמם:

זה יהיה,

צפי שלף:

אז הוא יהיה מרחב ציבורי. עוד פעם,

שרון דינור:

זה מסוג ההפקעות שעוד לא מבוצעות בפועל, זה רק,

פרי חמם:

לא, אבל דיברתי עם אמי והוא ביקש מאיתנו שלבצע את זה ...

לורה ורטון:

הפקעה לצורך מה?

פרי חמם:

פה צריך להיות פה גדר, זה פוספס, צריך להיות פה גדר חדשה לכל האורך.

לורה ורטון:

הפקעה לצורך מה? סליחה.

שרון דינור:

הרחבה של המדרכות פה.

פרי חמם:

הרחבת המדרכה.

לורה ורטון:

אה.

שרון דינור:

פה, את רואה את זה מאד, סליחה, בצד שני. פה, את רואה, מאד מאד צר.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

צד שני מקסים. אני חושבת שהרחבת מדרכות כאילו אנחנו ... בפריז, כאילו באמת, בעיר ההיסטורית היא חטא.

פרי חמם:

אני גם התלבטתי, ושאלתי גם אם באמת ייקחו ויבצעו את זה. אני אבנה את הגדר, היה לנו את השיחות האלה, אני אבנה את זה בזמן הפרויקט, אבל האם העירייה,

שרון דינור:

ומה התשובה הייתה? שהם מתכוונים לבצע את זה?

פרי חמם:

אמי והילה התייעצו ואמרו לנו תבצע את זה.

שרון אבני:

מה הרוחב של המדרכה הקיימת?

שרון דינור:

את רואה שהיא משהו כמו,

שרון אבני:

צר.

שרון דינור:

מטר ו-,

אסנת יעקובוב:

קשה ללכת שם.

פרי חמם:

עגלת ילדים לא,

שרון אבני:

עגלה של תינוק לא, זהו, תאומים לא עובר.

אסנת יעקובוב:

קשה ללכת שם, אני הייתי שם עם ...

פרי חמם:

תאומים?

אסנת יעקובוב:

לא היה לי נוח.

שרון אבני:

עגלת תאומים,

פרי חמם:

גם לא אחד רגיל.

לורה ורטון:

ובצד השני ...

שרון אבני:

גם טיולון לא בטוח עובר.

פרי חמם:

כן, יש פה איזה בעייתיות.

שרון דינור:

מצד שני, ההרחבה היא עמוקה בעומק של באמת, ביחס ל-,

צפי שלף:

היא פי שלוש מה-,

שרון דינור:

אולי אנחנו נבקש איזשהו משהו שהוא, כמה לדעתך מדרכה צריכה להיות?

פרי חמם:

1.30 מטר.

שרון דינור:

1.30 מטר רק, אה, אני לא יכולה לעשות פה מדידה. רגע, בוא נסתכל על השני.

פרי חמס:

את יכולה, את יכולה.

יוחנן וייצמן:

אבל אין דרך לעשות את מה שאנחנו עושים כעת.

שרון דינור:

יש דרך.

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

זה זה? סליחה, אנחנו עדיין ...

פרי חמס:

לא, יכולת גם למדוד גם בלינק שאני נותן, את יכולה למדוד.

שרון דינור:

כן, אני רגילה, אתה יודע. רגע, בוא נגיד ככה, מ-, המדרכה היא פה, נכון? כאן.

פרי חמס:

המדרכה,

שרון דינור:

עד לפה זה מטר.

פרי חמס:

זה האבן שפה.

שרון דינור:

אז 1.30 מטר זה פה, זה כאילו דרמטי.

פרי חמס:

כן.

שרון דינור:

אנחנו לא אומרים שלא תהיה הפקעה, אנחנו אומרים שלא יבוצע בשלב הזה.

פרי חמם:

אבל אנחנו,

שרון דינור:

או תבוצע הרחבה עד 1.30 מטר.

פרי חמם:

אבל אנחנו נבנה קיר חדש,

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

ב-1.30 מטר הזה, שהוא זמני,

שרון דינור:

אתה חושב שאם אני אשאל את הדיירים,

פרי חמם:

... סטטוטורית.

שרון דינור:

ואני אגיד להם, אתם יכולים להשתמש בזה. סטטוטורית זה שלי אבל אני מרשה לכם להשתמש בזה, עד שיום אחד יום פקודה, הם יגידו לי, לא, אנחנו רוצים לוותר על הגינות שלנו,

פרי חמם:

לא.

שרון דינור:

כבר עכשיו. מוכנים לוותר עכשיו.

פרי חמם:

ומי יבנה את זה אחר כך?

שרון דינור:

אפילו אם זה הם,

פרי חמם:

העירייה, כשהיא תבנה את זה, ביום שהיא תחליט באמת להפקיע את השטח עד הסוף?

שרון דינור:

אלף הם ייהנו מזה, אני יודעת, העירייה עד שהיא, יש לה דברים יותר דחופים. ברגע שיהיה פה 1.30 מטר זה לא יהיה בסדרי עדיפויות.

פרי חמם:

יהיה,

שרון דינור:

גם אם,

פרי חמם:

זה הגיוני מה שאת אומרת,

שרון דינור:

מה זה הגיוני?

פרי חמם:

אבל השאלה אם זה מתכתב עם,

שרון דינור:

זה הדבר הכי נכון, כאילו, ... הזה.

פרי חמם:

השאלה איך עושים את זה סטטוטורית.

צפי שלף:

איפה הגמל מים מסתדר פה במרחב הציבורי, בפרויקט הזה?

שרון דינור:

הנה, פה. תראו איזה יופי, באמת. כניסה ל-, לא לבניין,

צפי שלף:

טוב, נו,

שרון דינור:

הוא ממוקם טוב. מה אני אגיד? באמת כאילו לא, טוב, יאללה, תודה רבה.

פרי חמם:

תודה.

שרון אבני:

תודה רבה.

שרון דינור:

אני צריכה כמה דקות רגע לעשות את ה-,

לורה ורטון:

הם באים ...

יוחנן וייצמן:

כן?

לורה ורטון:

כן, הם מציצים,

שרון דינור:

רגע, רגע, תנו לי שניה לכתוב את ה-, את מה שאמרנו, ואז אני,

לורה ורטון:

זה של עשר וחצי כנראה.

דובר:

הנה זיידמן.

לורה ורטון:

כן.

אסנת יעקובוב:

על מי את עכשיו?

שרון דינור:

על הקודם. עץ מספר 9, עץ מספר 12,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

שתיים-שלוש דקות.

לורה ורטון:

צריכים גם בכלל לבדוק את מה שרשום על העצים כי הדברים לא תואמים את הטבלה. לגבי העצים אפשר להוסיף שמה שבטבלה לא תואם את מה שבתמונה?

שרון דינור:

פה? זה בקודם. לא...?

לורה ורטון:

לא, בזה אני חושבת.

יוחנן וייצמן:

את אמרת לו שעץ 7 מופיע פעמיים.

שרון דינור:

לא, זה בפרויקט השני, אני עוד,

יוחנן וייצמן:

בבא.

לורה ורטון:

אה, את עדיין,

אסנת יעקובוב:

12.

לורה ורטון:

ב-12? אני מתבלבלת בין ה-,

(מדברים ביחד)

דני ליבמן:

הוא שאל אותי אתמול ... דגל בניין 10, בניין 10, תלו דגל ... ענק.

לורה ורטון:

אה, כן,

דני ליבמן:

אז החלטנו שזה ירד ויחזור ליום העצמאות ויום ירושלים, אבל זה גם כבר עבר.

לורה ורטון:

כן.

דני ליבמן:

אמרתי לו, נראה לי שרק ... אכפת מזה. הוא היום כותב לי, הדגל ירד.

לורה ורטון:

מי?

דני ליבמן:

רועי נסע לעבודה, ... הדגל. ...

לורה ורטון:

כן.

דני ליבמן:

... שלושה אנשים מעניין אותם הדגל, רועי, אני ו... לוקחים בניין לשימור,

לורה ורטון:

כן.

דני ליבמן:

... אותו כל השנה. יש מלחמה, אבל המלחמה ממשיך ממשיך ממשיך.

לורה ורטון:

כן. לא, הוא עונה לי משהו,

דני ליבמן:

אני כבר לא אגיד,

לורה ורטון:

דרך ... אבל,

דני ליבמן:

לא, אני אומר,

לורה ורטון:

כשזה מכסה את הבניין אז,

דני ליבמן:

אבל גם, אפשר לחשוב שאם אין דגל אז אנחנו לא מספיק פטריוטיים. זה דגל על כל הבניין. לא, אפשר לשים דגל, את כל העיר להקיף בדגל. אפשר, אבל יש גבול.

לורה ורטון:

לצערי זה גם לא עובד.

דני ליבמן:

... אמרו בסדר, זה יהיה אחרי יום ירושלים וירד. ... זה ירד. גם פה ... עכשיו. כל זה היה דגל.

לורה ורטון:

כן, כן.

דני ליבמן:

עכשיו יש רק זה.

לורה ורטון:

טוב שבזה מתעסק ... ממש ...

דני ליבמן:

מה?

לורה ורטון:

הוא לגמרי ירד מהפסים. חיים, אני אשמח לדבר איתך אולי באיזושהי הפסקה לעניין של המוזיאון,

חיים כהן:

הבאת את הזה?

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

הבאת ...?

לורה ורטון:

אני, אני, מה ש-, אני יכולה להגיד לך מה לי יש, זה לא הרבה. אני בנו, איך קוראים לזה, הורה, ומוזיאון הכנסת. אני יכולה לבדוק אם יש משהו שמעניין אותך בין ... השותפים שלי, אני יכולה לבדוק,

חיים כהן:

רגע, מה, איפה את?

לורה ורטון:

אני כיום ב"הורה",

חיים כהן:

"הורה"?

לורה ורטון:

הורה.

חיים כהן:

מה זה "הורה"?

לורה ורטון:

אתה מכיר את זה? זה להקת מחול בעירייה, ומוזיאון הכנסת שעומד להיפתח, שלדעתי זה יכול להיות מאד מעניין אבל אני, מוזיאון המדע פשוט מאד קרוב לליבי.

חיים כהן:

מה זה מוזיאון הכנסת? מתי אמור להיפתח?

לורה ורטון:

מתי הוא אמור להיפתח? אני לא יודעת, אבל אני יודעת שיש כל מיני, יש שילוט ויש דיבור, והיה איזה כתבה על זה, הוא אמור להיפתח.

דני ליבמן:

עובדים על זה, בקינג' ג'ורג'.

לורה ורטון:

כן, בקינג' ג'ורג'.

דני ליבמן:

היה פה גם בוועדה.

לורה ורטון:

כן, כן?

דני ליבמן:

היה גם,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד.

דני ליבמן:

יש גם בעיות בפנים של השימור,

צפי שלף:

מה השאלה?

דני ליבמן:

שלא שמרו בפנים.

חיים כהן:

ומה עם,

דני ליבמן:

לא, לא, זה לא שאלה לוועדה.

חיים כהן:

לא, ומה עוד יש?

לורה ורטון:

זה מה שלי יש, אני יכולה לשאול מה,

חיים כהן:

... יש לך חברים, תבדקי עם החברים.

לורה ורטון:

חברים?

חיים כהן:

... אני הרי בשביל לוותר על ... אני צריך להצדיק את זה מול הסיעה. אז תראי, יכול להיות שיש משהו ...

לורה ורטון:

אוקי. יש איזה משהו שמעניין אותך?

חיים כהן:

לא יודע מה יש, תגידי לי מה יש לך, לא יודע.

לורה ורטון:

אוקי. מוזיאון הכנסת לא?

דני ליבמן:

מוזיאון הכנסת זה דבר חשוב במידה כזאת שעשו בשבילו חוק בכנסת, חוק מוזיאון הכנסת.

חיים כהן:

... אם זה יהיה עוד ארבע שנים אז מה ...

לורה ורטון:

לא, זה לא יהיה עוד ארבע שנים.

דני ליבמן:

לא, לא, נראה לי שזה,

שרון אבני:

זה תיק משפטי שמתנהל שנים.

דני ליבמן:

אולי בגלל המלחמה יש עיכובים, אבל הם עובדים על זה,

לורה ורטון:

אני דווקא חושבת שזה מאד מעניין, אבל אני מוכנה לוותר כי שוב, ...

חיים כהן:

מה זה, חברי דירקטוריון שמה?

דני ליבמן:

זה פרויקט ממלכתי, כל השיפוץ הזה. פטרנו אותם גם מ... שימור.

חיים כהן:

אני רוצה להבין משהו. הדבר הוא כבר קיים?

לורה ורטון:

המה?

חיים כהן:

הגוף הזה כבר קיים? אז אם לא קיים אז איך את ממונה שם?

לורה ורטון:

לא, יש מערכת שמנהלת את המקום אבל הוא עוד לא נפתח. זאת אומרת, מוזיאון, לקבל אישור לוקח ... מוזיאונים, שנתיים בערך. אז איזה שנתיים לפני כן הם כבר היו צריכים להגיש תכניות, הם היו צריכים,

חיים כהן:

אבל את חברה בגוף הזה כבר?

לורה ורטון:

כן.

חיים כהן:

הגוף הזה קיים?

לורה ורטון:

לא, הם עוד לא התכנסו מאז.

דני ליבמן:

חיים, חיים, יש, החוק הקים מועצה. במועצה יש חברים שבין החברים זה נציג עיריית ירושלים לפי ... ראש עיריית ירושלים. אז המועצה היא קיימת, המוזיאון עוד לא נפתח.

חיים כהן:

היא אומרת שהיא כן חברה בפועל בדבר הזה.

דני ליבמן:

כן, כן.

לורה ורטון:

כן, כן.

חיים כהן:

לא, אני חשבתי שעדיין לא נפתח.

דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

לא, המוזיאון עוד לא פועל, הוא עוד לא,

חיים כהן:

אבל ...

דני ליבמן:

... לפני 14 שנה,

חיים כהן:

אבל עכשיו המקום, המועצה הזאת קיימת, מתכנסת, ...?

לורה ורטון:

כן, היא פשוט,

חיים כהן:

מתי היא התכנסה פעם אחרונה?

לורה ורטון:

אני לא יודעת.

חיים כהן:

ומי החברים שמה?

לורה ורטון:

אני לא יודעת, אבל יש לעירייה רק נציג אחד.

דני ליבמן:

יש חברי כנסת לשעבר, יש אנשים מתחום שימור אתרים, יש מתחום חינוך, השכלה גבוהה.

חיים כהן:

אני מציע משהו יותר פעיל פה בבניין הזה, אז בואו תראו מה יש לכם ...

לורה ורטון:

אוקי.

חיים כהן:

שמה זה ...

שרון דינור:

אוקי.

אסנת יעקובוב:

את רוצה שהוא יוסיף את הגדר?

שרון דינור:

איזה גדר?

אסנת יעקובוב:

את הגדר בתחום ההפקעה, את הגדר שתהיה.

שרון דינור:

אוקי, אפשר רגע להקריא לכם?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

בוא נלך לכל ההחלטות ביחד.

שרון דינור:

אוקי. הקודם, ביאליק 12,

יוחנן וייצמן:

שניה, אני לא רואה מרחוק, את יודעת. זקן הולך עם העיניים שלו.

שרון דינור:

אוקי, מוצעים עצים בעלי ערכיות גבוהה המיועדים לעקירה, שכונת בית הכרם מתאפיינת בעצים בוגרים, אוקי. עכשיו התחלתי לפרט. עץ מספר 9, ... מאחר ולא ניתן להציע עמודת בינוי ללא פגיעה בעץ אחר לשימור, מקובל כי ניתן לעקור. עץ מספר 12 אזדרכת גדול הפונה לרחוב נמצא בבעלות העירייה ויש לייצר נסיגה בחומת האבן ... הנושא יתואם מול מחלקת נכסים ... עץ מספר 13 הינו העץ המשמעותי ביותר לשימור, עץ חרוב עתיק, אשר יש להסיט את הממ"ד ככל הניתן, גם עבור חסימה ושינוי חלק מהפתחים.

יוחנן וייצמן:

רגע, זה משהו מתערבב לי.

שרון דינור:

בחזית,

יוחנן וייצמן:

זה לא החרוב, אה, זה כנראה לא,

שרון דינור:

זה החרוב.

יוחנן וייצמן:

לא הצלחתי לעקוב אחרי. אני טועה?

שרון דינור:

אתה טועה. 13 הוא החרוב,

שרון אבני:

אולי את אומרת שהוא לא רק ...

יוחנן וייצמן:

לא, אבל החרוב זה ההפקעה? החרוב הוא בהפקעה או האזדרכת הוא בהפקעה?

שרון דינור:

האזדרכת הוא בהפקעה.

צפי שלף:

חרוב 13.

שרון דינור:

כן, החרוב 13, האזדרכת 12, ובתכנון ראינו את זה מקודם. רגע, הנה.

יוחנן וייצמן:

כנראה טעיתי, לא,

צפי שלף:

לא, זה היה,

שרון דינור:

זה היה, מה עשיתי? פה, לא? רגע. הופה.

לורה ורטון:

13 זה הממ"ד, הממ"ד. 12 זה של העירייה.

שרון דינור:

... לוקח לו זמן.

יוחנן וייצמן:

אז את זוכרת כמוני, אני רואה.

לורה ורטון:

אני רשמתי פשוט.

שרון דינור:

12 זה אזדרכת, 13 זה החרוב. 12 העירייה,

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

12 זה עירייה,

יוחנן וייצמן:

החרוב הוא עירייה.

לורה ורטון:

לא.

יוחנן וייצמן:

כן?

לורה ורטון:

12 זה עירייה, אזדרכת,

יוחנן וייצמן:

אה, לא החרוב הוא בשטח ההפקעה?

שרון דינור:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא, הוא 13.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

יש להציע נטיות חלופיות של עצים בוגרים על כל עץ שייעקר. גמל המים המוצע בחזית הרחוב יהיה ... כמקובל, זה ראינו כבר. לא השתכנעתי מהטענה,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לכתוב את זה בצורה עדינה יותר?

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

לא. שמעתי.

שרון דינור:

מיקום הפתחים בקומות החדשות ייעשה תוך כדי התחשבות בפרופורציה של הקומות הקיימות, המשכיות של חלק מקווי הפתחים גם בקומות החדשות, אין מניעה לתכנן פתחים גדולים ... זהו. עברנו לבא. הבא ככה, על פי סקר עצים, ישנם, מה אתה רוצה? על פי סקר העצים ישנם עשרה עצים המיועדים לעקירה, שבעה עצים המיועדים לעקירה הינם בעלי ... יש לוודא שהתכנון המוצע יתחשב בשימור העצים אשר אינם בתחום הבינוי ויציע את שימורם. שכונת בית הכרם מתאפיינת בעצים בוגרים ויש חשיבות לשמירה עליהם, כתבנו את המספרים. במהלך הדיון נמצא כי קיימות מספר טעויות בין סקר העצים לנתוני ההרמוניקה. חלק מהעצים אינו נדרש בכריתה כלל על פי התכנון, וחלק אחר ניתן לשמירה תוך כדי מאמץ ... יש לתקן את התכנית כך שישמרו עצים רבים ככל הניתן, בהתאם לאופי השכונה. עץ חרוב מספר 6, שזה העץ שהכי דרמטי פה, למיטב הבנתי, כן? נדרשת הסטת הממ"ד צפון מערב כלפי הרחוב. שינוי זה אינו דורש חסימת חלונות או שינויים תכנוניים פנימיים. הוא אמר את זה גם. חלופיות, ישנה טעות סופר לגבי ... 7, חזית מערבית, יש למקם את הפתחים ... הפתחים הקיימים בהמשכיות להם כדי לשמור על רצף סימטריה במבנה. אוקי, זה הסעיף החשוב. המדרכה כלפי רחוב ביאליק הקטן מוצעת להרחבה בהתאם להפקעה החלה עליה, המדרכה הקיימת צרה, כמטר. יחד עם זאת, רגע, בוא נראה רגע את,

יוחנן וייצמן:

את בטוחה? אני שאלתי אותך על זה מקודם על הסעיף הזה ואמרת לי, אני בטוחה.

שרון דינור:

על מה, על מה, על מה?

יוחנן וייצמן:

על הנושא הזה של ההפקעה החלקית והדברים האלו. זה עובד פה בעיר?

שרון דינור:

עשיתי עם פרי עצמו,

לורה ורטון:

מה, מה עובד? לא הבנתי את השאלה שלך.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

יש, פרסמו הפקעה, נרשם כבר בטאבו. עכשיו אנחנו אומרים, לא, אנחנו מרשים להם לעשות גדר בתוך השטח שלנו, בעצם זה מצריך הקצאה?

שרון דינור:

רגע, שניה, אני אענה לך, אני רק,

לורה ורטון:

זאת אומרת, לעשות,

דני ליבמן:

לא, אני,

לורה ורטון:

גדר בשטח של ההפקעה?

דני ליבמן:

אני אגיד לך מה לפעמים אפשר לעשות,

שרון דינור:

מה השאלה? סליחה. אני רוצה להשתתף.

יוחנן וייצמן:

ההליך, איך עושים את מה שכתבת.

שרון דינור:

מה שאני,

יוחנן וייצמן:

אלף, אני בעד,

שרון דינור:

אלף,

יוחנן וייצמן:

בית, איד?

שרון דינור:

אלף, עשיתי את זה כמה פעמים, גם עם פרי עצמו,

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

במקומות שבהם היה הפקעה שלא התכוונו לממש אותה. זה קורה בעיקר בעיר ההיסטורית, עוד כשהיינו בתמ"א 38, אמרנו לו אל תבצע. אנחנו נבצע את ההפקעה כשזה יידרש.

יוחנן וייצמן:

לכשנרצה.

שרון דינור:

אוקי? פה,

דני ליבמן:

אתה שומע, יוחנן? חותמים, יש מקרים שחותמים התחייבות לנכסים, שכשהעירייה תבוא אז הם יהרסו את הגדר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

דני ליבמן:

ועל סמך זה נכסים חותם להם על ה-,

יוחנן וייצמן:

תוסיפי סעיף רק שאנחנו פוטרים אותו מחניה בשביל שימור החצר. בסדר?

לורה ורטון:

מה, שמה?

יוחנן וייצמן:

הוא, הם ירצו,

לורה ורטון:

הוא לא רצה את החניה,

יוחנן וייצמן:

... לעשות חניה, כן,

לורה ורטון:

... לשמור על החצר.

יוחנן וייצמן:

כן, אז לפטור, לכתוב את זה.

שרון דינור:

כי התכנית אינה מציעה חניה,

לורה ורטון:

אני לא יודעת אם אנחנו צריכים להיכנס לזה.

דני ליבמן:

שיום אחד מישו יבוא,

לורה ורטון:

אנחנו רוצים, אבל אני הייתי אומרת, בואו נשמור את זה. הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

ברחביה היינו הולכים על זה בכוח. בבית הכרם לא הולכים על זה בכוח, בוא נראה איך זה מתגלגל.

לורה ורטון:

אני בעד ... למרות שאני אפגע אישית מזה, כי אני גרה לא רחוק,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

גם ככה אין איפה להחנות.

שרון דינור:

טוב, בסדר. בסדר? תסתכלו רגע.

יוחנן וייצמן:

תקריאי.

שרון דינור:

אוקי, הסעיף הקודם על המדרכה. המדרכה כלפי רחוב ביאליק הקטן,

יוחנן וייצמן:

מדרכה ראינו כבר. רק החדש.

שרון דינור:

יש לציין כי התכנית אינה מציעה חניה. וועדת השימור רואה זאת בחיוב מאחר ותוספת חניות תגרום לעקירת עצים מרובה והריסת צביון השכונה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

יפה, אוקי.

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו מוכנים ל-, התיק הבא הוא דרך עזה 51. אז תנו לי רגע שניה לסגור את כל מה שיש פה, זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

אני רואה שהוא מסובך עוד עם תכנון עיר בסוגייה הראשית.

שרון דינור:

מה זאת אומרת? איזה סוגייה?

יוחנן וייצמן:

של קווי הבניין.

שרון דינור:

אה, רגע, שניה. עזה 51, זה השרטוטים. אוקי. יש לנו חומר מעורך הבקשה, איזה? מצגת שימור מתוקנת? מה זה?

יוחנן וייצמן:

אני מדבר רק על תכנון עיר, אני רואה את חוות הדעת של תכנון עיר. זאת אומרת,

שרון דינור:

פה,

יוחנן וייצמן:

הוא מתנגד לה?

שרון דינור:

יש לנו פה בניין, יש לנו פה בניין בעזה 51, רגע. עזה 51 זה אזור ברחביה שהוא, אתם מכירים, אני לא צריכה ... על עזה להכביר במילים, אבל החזית הקדמית שלו היא מוגדרת כחזית רחוב לשימור. אוקי? אבל המבנה עצמו הוא לא מבנה לשימור, זה כמובן אזור העיר ההיסטורית. עכשיו, הנה, זה בדיוק איפה שהמישל סבג הזאת. אתם רואים? יש לנו פה,

לורה ורטון:

רגע, איפה?

שרון דינור:

יש פה את חנות התכשיטים מישל סבג בקומת הקרקע,

לורה ורטון:

אה, אוקי.

שרון דינור:

ומעליו את הבניין. עכשיו, הוא קם בשנות ה-50, עד כמה שאנחנו יודעים. הוא בניין מאד מאד חמוד, כאילו אופייני לרחביה, וגם פה היה לנו התלבטות לגבי החיפוי החיצוני כן או לא ובסופו של דבר החלטנו על חיפוי חיצוני כי הרגשנו שזה, להגיד לו לשמור בבניין שהוא לא לשימור את כל האבנים פה, אני חייבת להגיד שזה היה התלבטות כי הוא באמת, יש בו חן, אני לא יכולה להגיד שאין בו חן. תראו, יש פה את האבנים האלה עם הקשת השטוחה בחלונות. אבל בסופו של דבר חשבנו שההתעקשות הזאתי, איך הוא אמר מקודם, פרי, על משהו אחר? לא תעשה לנו חסד. אז החלטנו שנאשר את החיזוק החיצוני, אבל היו לנו כמה תנאים. אתם רואים שהם מפורטים פה. למשל שהחיזוק יהיה עיטוף של כל הבניין, בלי להשאיר כל מיני פתחים ברקע. המבנה הקדמי הזה הוא מבנה חשוב, הוא גם נותן מסחר, אנחנו רוצים ש-, היום יש שם, הוא אומר לנו, אני לא רוצה לתת להם היום שטח עיקרי, כי היום זה,

יוחנן וייצמן:

מוסד בעצם?

שרון דינור:

לא מוסדר, המעמד שלו, ואנחנו חושבים שזה כן חשוב כי,

יוחנן וייצמן:

איך זה מופיע ב... מוסד?

שרון דינור:

זה סוג של מחסן כזה. מחסן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת בעזה.

שרון דינור:

זה מחסן, מחסן לפי ה-, מוסד נכון, לפי היתר קיים, מוסד, מחסן. עכשיו, כאן יכול להיות,

שרון אבני:

מוסד ומחסן.

שרון דינור:

כאן עדיין יש מחסן, אבל החלק הזה שזה באמת בדיוק מה שאנחנו רוצים שיתפתח לאורך עזה, עסק קטן, חמוד של משהו, לא איזה קונגלומרט, כאילו, משהו מקומי, זה בדיוק מה שרצינו לעודד פה,

ואנחנו חושבים שגם את הכמה מטרים האלה שזה באמת לא הרבה, צריך לתת לו, ואם הוא רוצה אחרי זה לעשות תב"ע להשלמה, הוא אמר לנו שהוא יעשה,

חיים כהן:

בדרך כלל במקומות האלה עושים בית קפה, ...

שרון דינור:

פה זה, המדרכה קצת צרה מדי, אבל,

חיים כהן:

אבל בהמשך, אם את ממשיכה,

שרון דינור:

בהמשך יש מלא בתי קפה, אבל פה יש,

חיים כהן:

... מדרכה צרה?

שרון דינור:

העסק הזה הוא משהו כמו 20 שנה פה כבר. אוקי? זה ממש עסק של מישהי מקומית כזאת. זה סוג הדברים שרוצים לעודד.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

מבנה העזר עצמו הוא לא,

יוחנן וייצמן:

יש לו היתר, יש לו?

שרון דינור:

... הוא נמצא, יש לו,

יוחנן וייצמן:

איך הוא רשום בהיתר?

שרון דינור:

הוא היסטורי כמוסך סלאש מחסן.

לורה ורטון:

מוסך מה?

שרון אבני:

מחסן.

שרון דינור:

מחסן. כאילו את רואה,

דובר:

... שימוש חורג יש,

שרון דינור:

פה יש איזה דרך היסטורית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נבקש, לא נעים לי לומר, ברישוי יבקשו הריסה שלו.

שרון דינור:

אנחנו לא רוצים לבקש את ההריסה שלו.

יוחנן וייצמן:

אבל ברישוי יבקשו את ההריסה שלו.

שרון דינור:

אבל למה? זה היסטורי, זה היסטורי, מה פתאום שיעשו את זה?

יוחנן וייצמן:

זה לא היסטורי.

חיים כהן:

אם אני לא טועה,

יוחנן וייצמן:

יש לנו את זה כל היום ברחביה, את הבעיות האלה.

שרון דינור:

אבל ברחביה,

יוחנן וייצמן:

עם המוסכים.

שרון דינור:

אנחנו מאשרים את המקומות האלה.

יוחנן וייצמן:

אני בעד, סליחה,

שרון דינור:

האמת היא שאני לא בטוחה,

יוחנן וייצמן:

סליחה,

שרון דינור:

סליחה, אני לא בטוחה שהוא היסטורי.

יוחנן וייצמן:

תכנוני אני איתך. אני מדבר סטטוטורית.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

את צודקת.

חיים כהן:

אני חושב שבמשה הס עשית את אותו דבר.

שרון דינור:

מה עשיתי במשה הס?

יוחנן וייצמן:

... היה לנו אנשים, היה לנו תמ"אות שהגיעו כאלה בתור מתנגדים שזרקו אותם ולא נתנו להם בכלל זכויות,

חיים כהן:

כן, בגלל שהם אמרו שזה בעבר...

יוחנן וייצמן:

מי אתה בכלל?

חיים כהן:

בעבר, בעבר היה,

שרון דינור:

לא, אבל אני חושבת שתכנית רחביה כן מאפשרת את השימור של הדברים האלה. יש לנו את זה. ב-9988 כתוב, אם הוא,

יוחנן וייצמן:

מבני עזר?

שרון דינור:

תן לי רגע להסתכל, אני לא בטוחה שהוא מבנה עזר. בוא, בוא נראה רגע.

חיים כהן:

אם אני לא טועה, בהתחלה זה היה,

שרון דינור:

הנה, חוות דעת משפטית, שימוש מסחרי במחסן, זה דני נתן לנו משהו.

יוחנן וייצמן:

... וועדת ערר הזאתי, שירקנו הרבה דם על זה.

שרון דינור:

הנה, תראו מה דני כותב. לדעתי ניתן לעשות שימוש,

לורה ורטון:

שימוש.

שרון דינור:

שימוש בסעיף 6.2 כולל סעיף ד' קטן לגבי המוסד והמחסן שזה חזית מסחרית. אוקי?

דני ליבמן:

זה היה על רחוב עזה או,

שרון אבני:

רגע,

שרון דינור:

על עזה, כן,

שרון אבני:

נראה,

שרון דינור:

סעיף ד'.

שרון אבני:

נראה את סעיף ד'.

דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

יותר שימושים שאינם מהווים מפגע לבניינים שבסביבתם ... תנאי למתן היתר, בנייה ... תיאום עם המחלקה לאיכות הסביבה, קבלת אישורים וביצוע הנחיותיהם.

שרון אבני:

אוקי.

שרון דינור:

תראו. הנה, וזה החלק, זה החלק, שאלתם,

שרון אבני:

זה מאיזה תכנית?

שרון דינור:

מחסן, מוסך אתם רואים, מחסן פה. זה ההיתר המקורי. אתם רואים? מוסך מחסן.

חיים כהן:

יש מצב שאת מגבילה מה הפונקציות של זה.

יוחנן וייצמן:

לא בהיתר.

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

חיים כהן:

... למשל,

לורה ורטון:

כאילו מזון,

חיים כהן:

זרקתי, בדיוק, זרקתי משהו כמו קפה, אמרת לי, לא, המדרכה צרה.

שרון דינור:

אני חושבת,

חיים כהן:

אבל מאחר,

שרון דינור:

אני לא,

חיים כהן:

אבל אם את ממשיכה קדימה, יש.

שרון דינור:

אני לא מגבילה שום דבר.

חיים כהן:

לא, אני שואל.

שרון דינור:

אני אומרת, אני לא מגבילה. אני רציתי רק לאפשר לעסק הזה לחיות, אבל אם הוא מחר יוצא ויש שמה מיציה כזאתי למי שהולך, שלא צריך כיסאות ברחוב,

חיים כהן:

מחר מגיע משהו,

שרון דינור:

קיוסק ...

חיים כהן:

ומשכיר את זה למישהו,

שרון דינור:

אני לא,

חיים כהן:

מה,

שרון דינור:

אני לא מגבילה. מסחרי, זה חייב להיות מסחרי.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, אז אם ככה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה סעיף מפורש.

חיים כהן:

צריכים להיות חכמים מה אנחנו עושים.

יוחנן וייצמן:

אם יש חזית מסחרית אז ...

חיים כהן:

בעצם מחר, יש למעלה שכנים,

יוחנן וייצמן:

... בהמשך,

חיים כהן:

כל עוד שזה חנות כזו זה לא מפריע להם, אבל,

שרון דינור:

זה התכנית קובעת שאפשר לעשות. רחוב עזה הוא רחוב מסחרי חי, איך אומרים? הרכבת יצאה מהתחנה הזאת. הוחלט שעזה,

יוחנן וייצמן:

עזה הוא מסחרי, כן.

שרון דינור:

כן, זה ברור, אבל העסק פה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיה לנו בוועדה הקודמת,

שרון דינור:

אף אחד לא, אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

... קפה יהושע.

חיים כהן:

נכון.

שרון דינור:

קפה יהושע למשל, סליחה שאני אומרת, הוא באמת מהווה מטרד,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לשכנים.

חיים כהן:

קיבלנו מייל ... השבוע,

שרון דינור:

ובגלל זה הם כל הזמן כאילו בחיכוכים שמה. אבל עסק של תכשיטים הוא לא עסק ש-

חיים כהן:

אם אני לא טועה, במשה הס 4 היה לנו את אותו דבר, תמ"א 38, וגם היה איזשהו זה והיינו צריכים

...

שרון דינור:

אבל לא היה לו את הסעיף הזה. משה הס, התכנית שחלה עליו היא ...

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

אבל פה התכנית שחלה היא תכנית שכבר קובעת את זה,

חיים כהן:

לא, לא, אני לא אומר כלום, אני אומר שדנו בדבר כזה גם בעבר.

יוחנן וייצמן:

דוד אומר שבמטודלה גם היה,

דוד היימן:

במטודלה גם היה בעיה, ב-30-28.

שרון דינור:

אני לא זוכרת, אבל אני לא יודעת, כל מקרה לגופו. עכשיו, יש לנו פה עוד סיטואציה שאתם צריכים לדעת לגביה,

דני ליבמן:

... בדיוק, היה שם.

שרון דינור:

מה שפה יש לנו עוד שחשוב לדבר עליו זה שיש להם את מבנה העזר מאחורה שבו הם מציעים בינוי מאד מאד משמעותי שהורג את החצר לחלוטין ולזה אנחנו כן התנגדנו. זאת אומרת, אין לי בעיה שמבנה העזר יישמר, אין לי בעיה שמבנה העזר יקבל תוספת, אפילו בתת הקרקע. אבל זה שהוא לגמרי לגמרי עשה איזשהו וילה בתוך העיר על, ניצול כאילו ציני נראה לנו של הסעיפים האלה. זה משהו ש-, תיכף אני אראה לכם איפה זה עומד. זהו, אני חושב שזה ההערות הכי משמעותיות. היה לנו גם הערה לגבי קיר מסך, לא, קיר מסך בסעיף 7 הוא, זה נושא עיצובי, אם תרצו ניכנס לזה.

שרון אבני:

מה זה קיר מסך?

שרון דינור:

יש איזה, היום, אני אנסה להראות לך. יש פה, את רואה? זה לא מרפסות,

לורה ורטון:

זה לא מה?

שרון דינור:

זה לא מרפסות, זה פודסט. זה אומר, מה שיש מאחורה פה זה את חדר המדרגות. זה מאד יפה, חדר המדרגות שהוא פתוח לחלוטין. יש בזה, זה סוג של עיצוב שמלווה באמת תקופה מסוימת, ואנחנו היום, כשהוא מרחיב את חדר המדרגות אנחנו רוצים לשמור על אותו אופי, למשוך את הפודסטים

האלו החוצה, להשאיר אותם פתוחים כאלו. אז נתנו לזה איזושהי התייחסות. זהו, אתם רוצים לקרוא לו?

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

כן, כן.

אסנת יעקובוב:

מיקי? דני, יש לך שתיים שמה, סדר יום, או שרק אחד?

דני ליבמן:

שניים מה?

אסנת יעקובוב:

שני סדרי יום?

דני ליבמן:

יש לי אחד.

יוחנן וייצמן:

קחו לכם עוד כיסא.

מיקי זיידמן:

לקחנו.

אסנת יעקובוב:

רוצה את העכבר?

שלי זיידמן:

כן. סליחה רגע, אני,

מיקי זיידמן:

טוב, להתחיל?

שרון דינור:

כן.

צפי שלף:

כן.

מיקי זיידמן:

אוקי. תראו,

יוחנן וייצמן:

הציגו לנו את התכנית והציגו לנו גם את הפערים,

מיקי זיידמן:

אני רק,

יוחנן וייצמן:

אבל נשמח לשמוע אותם שוב.

מיקי זיידמן:

כן, רק אני אגיד. קארין הייתה מאוד חרוצה ועשתה פה מסמך מאוד מאוד ארוך. אנחנו חייבים לתת מסמך הרבה יותר קצר, הרבה יותר ממוקד, כמה נקודות, וגם שהוא לא יהיה דו משמעי, כאילו, לא לבדוק וכולי. זה מגיע אחרי זה לרישוי והם לא יודעים מה לעשות עם זה, לוקחים את זה כמו שזה בתוך הוועדה, ואחרי זה,

שרון דינור:

אוקי.

מיקי זיידמן:

... יש גם הרבה דברים ששייכים למחלקות אחרות.

שלי זיידמן:

סבבה, אז נתחיל בלהציג את התכנית, אנחנו מדברים על רחוב עזה 51, די קרוב למפגש עם רחוב הרב ברלין. בעצם מדובר בתוספת מכוח תמ"א 38/1 למבנה שאין, אנחנו לא מוצאים את ההיתר המקורי שלו אבל תשריט הבית המשותף הוא מ-56', אז אנחנו מעריכים שזה תחילת שנות ה-50. ככה הוא נראה, בעצם יש, אין לו ממש קומה טיפוסית, זאת קומת ה-, זה מפלס הקרקע שלו שבעצם

מבחינת ההיתר המאושר הוא אמור להיות איזה מחסן וגראז' אני חושבת, ובפועל יש בזה מסחר. זה פתח שהוא פתח מקורי, ולמעשה המדרגות, זה תמונה שצולמה מרחוב עזה, המדרגות האלה, אלה מדרגות הכניסה לבניין המקוריות, עולים, אנחנו כבר נראה עוד תמונות אבל ברמת העיקרון יש איזשהו חדר מדרגות שפתוח, שאת הפודסטים שלו אתם יכולים לראות פה מציצים, ויש שלוש, ארבע קומות, סליחה, שכל אחת מהן הן לא, היא לא לגמרי קומה טיפוסית, זאת אומרת, כל אחת מהקומות הן קצת אחרות, ומאחורה יש מה שרואים, אני אראה לכם את זה ... פה, המלבן הכתום קצת קפץ, אבל זה פה הדבר הזה, זה מה שאתם רואים בחוות דעת של שימור כמבנה עזר, אבל למעשה בתשריט בית משותף זאת יחידת דיור נפרדת. זאת הכניסה לבניין, זאת אומרת, אם עלינו במדרגות האלה ואנחנו מגיעים לפה אז אנחנו רואים את הכניסה ואת הפודסטים של חדר המדרגות הפתוח. ומה שלא אמרתי זה שהבניין צמוד בחלקו בקו אפס למבנה הזה שאני מקיפה כרגע בעיגול. לא כולו, לא כל החזית הצידי של צמודה. כאן אנחנו מסתכלים בחזית האחורית, אז אנחנו רואים, זאת ... וגם יראו את זה בתכנית. אני פשוט אעבור לפי הסעיפים של ההמלצה של מחלקת שימור.

שרון דינור:

אני מציעה שאם יש משהו שמקובל עליכם אז לא תתייחסי אליו, כן?

שלי זיידמן:

בסדר, אין בעיה. בעצם כאן, אתם רואים את שתי החזיתות הראשיות, שתי ההצעות. אחת, מה שאנחנו אישרנו מול מחלקת תכנון, בעצם אנחנו מוסיפים שתי קומות נסיגה, אני אראה לכם אותם בתכנית ואז ... אנחנו בעצם מוסיפים ממ"דים אחוריים, מרחיקים את הממ"דים מהחזית הראשית ומוסיפים פה עוד איזשהי תוספת כדי להשלים את ה-25, ומעלית שהולכת ללוות את כל הקומות. פה אתם רואים גם בתכנית הזאת את המבנה הזה שדיברנו עליו, מבנה עזר ... מבחינת הסעיפים של המלצת המחלקה. אז הסעיף הראשון בהמלצה של מחלקת שימור הוא קשור לחזית הראשית, שאין התנגדות לחיזוק החזית לשימור. כן התבקשנו להציג,

שרון דינור:

כן, את אומרת כל הזמן החזית לשימור. אתם מתייחסים אליה כחזית לשימור בגלל הסעיף ב-9988 שאומר,

שלי זיידמן:

לא, האמת שאני, זה פשוט,

שרון דינור:

אם היא חזית לשימור אז צריך לעשות ... כאילו,

שלי זיידמן:

לא, לא, לא, לא, לא, לא, רגע, אני אמרתי בסעיף 1 בהמלצה שלכם, אין התנגדות לחיזוק חיצוני של חזית לשימור, כאילו חזית לשימור, אז אני משתמשת פשוט במילים של מה שכתוב כאן. מה שאנחנו דיברנו עם, קודם כל אנחנו בקושי מוסיפים ומשנים את החזית הזאת, אבל מה שאנחנו דיברנו עם קארין זה שנציע עוד איזושהי הצעה של חזית שהיא אבן, בעצם בחזית הזאת, זאת החזית המקורית שהצענו מול מחלקת התכנון, היא משלבת איזושהו טיח ועם החיזוק החיצוני, אבל משלבים גם איזושהם פסי טיח, וכאן בעצם יש את ה-, יש חזית שהיא לגמרי של אבן, וזאת בעצם החזית שעלתה בעקבות הפגישה עם קארין.

מיקי זיידמן:

בהצעה המקורית שלנו אנחנו השארנו הרבה יותר מהחזית לשימור, עשינו רק את המינימום שצריך,

שרון דינור:

הבעיה שלנו לא הייתה כמובן עם זה שהשארתם את החזית לשימור,

מיקי זיידמן:

אלא?

שרון דינור:

מה שאנחנו מתלבטים ואני עדיין מתלבטת, שאני ... ואני אשמח לשמוע את דעת כולם פה, זה החיבור בין הישן, שאי אפשר לעשות כדוגמתו יותר, לבין החדש שהוא אבן אחרת שהיא מסותתת אחרת והיא בצבע אחר. זה מה שהטריד אותנו, שזה לא יראה, במקום מרכזי כמו עזה, כמו משהו שהוא טלאי על טלאי.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא משחק יפה ב-?

שרון דינור:

אז אני, על הנייר יש כל מיני דברים, המציאות נראית, פוגשת אותנו בדרכים אחרות. אני לא יודעת. מה את אומרת, צפי? כאילו, אני אוהבת את מה ש-, בגדול אני אוהבת שחזית נשמרת, אבל אתם עושים חיזוקים? אתם לא עושים חיזוקים עליה בכלל?

שלי זיידמן:

אנחנו עושים, אני אסמן על ה-,

שרון דינור:

החזוקים רק ב-,

יוחנן וייצמן:

הם חייבים לעטוף.

שלי זיידמן:

אני אסמן את ה-,

שרון דינור:

את יכולה להראות, נכון, אבל אתה רואה? כאילו פה היא,

שלי זיידמן:

כן, אנחנו רגע אולי נראה את זה,

שרון דינור:

אלי בתכנית גם,

שלי זיידמן:

אולי בתכנית, כן.

שרון דינור:

זהו.

יוחנן וייצמן:

יש לכם את התכנית ההנדסית?

שרון דינור:

הנה, פה,

שלי זיידמן:

זה שלב עוד מוקדם,

יוחנן וייצמן:

... מוקדם.

שלי זיידמן:

אבל פה אנחנו יכולים לראות שיש,

שרון דינור:

הנה, אתם, נגיד הצ'ופצ'יק הזה שהוא מתלבש על החזית לשימור בצד ימין, ואז הוא נותן איזשהו, אתם רואים?

צפי שלף:

כן.

שרון דינור:

... את קומת הקרקע בחלק הימני. אז הוא, יש אותו שהוא חיזוק, ואז עוד איזה חתיכת מסגרת של החלון שהיא כבר חשופה, ואז הכל חשוף, ואז עוד פעם חיזוק, וזה במישורים שונים. אז אני באמת אומרת בצורה כנה, אני לא יודעת, מתלבטת לגבי הנושא הזה, כי זה היה, זה גם מה שאמרתי לכם בדיון הפנימי, שהתלבטנו לגביו. זה לא, את לא יכולה לוותר על החתיכה הזאת בכלל! זאתי שנמצאת בצד ימין.

שלי זיידמן:

מהתייעצות ראשונית עם קונסטרוקטור אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, בתמ"א,

שלי זיידמן:

לא יכולים.

יוחנן וייצמן:

ראית בתמ"א שיוותרו על חיזוק חזית שלמה?

שרון דינור:

לפעמים יש חיזוק ש-, לא יודעת, אפשר לעשות אותו אחר, אולי אתם יכולים,

שלי זיידמן:

נכון, אבל,

שרון דינור:

אולי אתם יכולים לדחוף אותו בפנים? כאילו, כמו שאנחנו עושים,

שלי זיידמן:

כן, מה שהוא אמר, הקונסטרוקטור, שבגלל שיש פה את הקו אפס עם הבניין הקיים אנחנו לא יכולים לעשות את המשחקים האלה, חייבים בעצם ליצור איזשהו תפר שהוא נפרד.

שרון דינור:

לא, אבל השאלה שלי, ואני יודעת שאתם לא קונסטרוקטורים אבל אולי מהניסיון שלכם, אם אי אפשר נגיד לפרק חלק מפה ולעשות ... כאילו משהו, אתם מבינים?

שלי זיידמן:

כן, אז זה מה שאני אומרת, מה שאני זוכרת זה שהוא אמר שאין תפר, מה שמקשה עליו מאוד, על הקונסטרוקטור, זה שאין את התפר הזה.

שרון דינור:

בסדר, את זה הבנתי, אבל השאלה אם האופציה היחידה לפתרון היא כזאת.

מיקי זיידמן:

לא, אבל שרון,

שרון דינור:

האם ניסיתם פתרון כזה?

מיקי זיידמן:

שרון, אם אתם חוזרים רגע לחזית, יש שמה איזשהם פסים שהם קורות שהוא חייב אותן, אלה הקורות,

שלי זיידמן:

בדיוק.

מיקי זיידמן:

מה שכתוב,

שרון דינור:

קורות ... כן.

שלי זיידמן:

כן.

מיקי זיידמן:

והם,

שלי זיידמן:

פה, כן.

מיקי זיידמן:

תמיד יהיו בולטים, והם צריכים לקשור שתי חתיכות של

שרון דינור:

אז באמת,

מיקי זיידמן:

זה כמו מין,

שרון דינור:

אני חושבת ש-,

מיקי זיידמן:

חגורות כאלו.

שרון דינור:

אין לכם איזה הדמיה או משהו כזה להראות ... חזית? כי הכל נורא שטוח בדו ממד, אבל כשלוקחים את זה עם קורות הבטון הלבנות שהן בולטות ואני לא יודעת כמה כאילו, ואת ה-, יש לך עוד ... תכנית? הקורות, הקורות שלא רואים אותם ...

שלי זיידמן:

בתכנית? זהו, לא רואים אותם ממש,

שרון דינור:

לא רואים אותם בתכנית. אז יש,

מיקי זיידמן:

רואים אותם במקווקו.

שלי זיידמן:

רואים במקווקו, אבל לא ב-,

מיקי זיידמן:

במקווקו.

שרון דינור:

איפה? את יכולה לשים,

שלי זיידמן:

פה.

שרון דינור:

להראות אותם? זה.

שלי זיידמן:

אני מקיפה ...

מיקי זיידמן:

הנה, במקווקו.

שלי זיידמן:

אה, אולי אני יכולה,

שרון דינור:

אז החזית היפה הזאתי הולכת להיות מופרת, בגלל זה אמרנו, אולי עדיף כבר לעשות את הכיסוי מלא. זה הייתה,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, יכול להיות שזה העצה הכי טובה.

מיקי זיידמן:

יכול להיות שאתם צודקים.

יוחנן וייצמן:

אפילו דמה, אפילו אם בלי קונסטרוקציה,

שרון דינור:

אתה יכול רגע,

יוחנן וייצמן:

עוטפים את זה ושלים.

שרון דינור:

לחזור להצעות? כי אני רואה שגם בהצעה שאתם כותבים על פי מחלקת שימור עדיין נשארם ...
איזה משהו,

מיקי זיידמן:

... כן.

שרון דינור:

שזה קארין אמרה שזה בסדר או שהיא עוד לא ראתה את זה?

מיקי זיידמן:

היא עוד לא ראתה.

שלי זיידמן:

מה שאני יכולה להציע שאולי זה איזשהו ביניים, זה שהמרפסות כאן,

שרון דינור:

למה לכם בשלב הזה חשוב לשמור את האבן הקיימת ולא לצפות הכל?

מיקי זיידמן:

נראה לי זה יותר טוב, ככה, ... לנו זה נראה יותר טוב.

שרון דינור:

מה יותר טוב? מה אתם מעדיפים?

מיקי זיידמן:

זה נראה אופציה טובה. אנחנו, קודם כל מבחינת היזם עדיף שלא יהיה ציפוי כי המרפסת צרה וזה לוקח חלק מהמרפסת.

שרון דינור:

אוקי, ומבחינת,

מיקי זיידמן:

אבל גם לנו זה נראה,

יוחנן וייצמן:

רגע, ואם נעשה את הציפוי בלי המרפסת? נעשה את כל החזית למעט,

שרון דינור:

זה מה שהוא עושה.

שלי זיידמן:

כן, מה ש-,

שרון דינור:

ההצעה,

יוחנן וייצמן:

לא, כל הקיר, כל כל הקיר מפינה לפינה.

שרון דינור:

זה מה שהוא עושה.

יוחנן וייצמן:

למעט אזור המרפסת.

שרון דינור:

ההצעה המתוקנת,

יוחנן וייצמן:

איך נראה המרפסות היום? אפשר לראות תמונה של הבניין?

שלי זיידמן:

כן, בדיוק, זה מה שאני רציתי לדבר עליו, שהמרפסות היום הן ממש במצב לא משהו, ואפשר אולי עם הקורות אולי איכשהו לנסות לשלב אותן כבר עם המרפסות.

יוחנן וייצמן:

מה, לפרק את המרפסות ולעשות קורות?

שלי זיידמן:

לא, לצפות את המרפסות. לא לפרק אותן, פשוט לעשות את הקורה שהיא תהיה צמודה,

לורה ורטון:

לצפות, כאילו החלק התחתון ...?

שרון דינור:

אבל הקורה, היא תצטרך להיות מקצה לקצה אז.

שלי זיידמן:

נכון, היא תצטרך להיות מקצה לקצה והיא תהיה יותר גבוהה מ-,

שרון דינור:

ואיפה הקורות פה? מתחת למרפסת?

מיקי זיידמן:

כן.

שלי זיידמן:

כן, כן, הם פה. אז אפשר לעשות, פשוט זו תהיה קורה יותר בומבסטית כי היא כבר תתחבר ויזואלית עם הרצפה של המרפסת.

מיקי זיידמן:

אז מכל האפשרויות היה נראה לנו שכאילו כן ללכת על הכיוון שקארין הציעה, אבל להשאיר את זה ככה כשבעצם,

שרון דינור:

את יכולה לחזור ל-,

שלי זיידמן:

כן.

מיקי זיידמן:

יש מין חור כזה שממנו יוצאת המרפסת.

יוחנן וייצמן:

אפשר לחיות עם זה.

שרון דינור:

בסדר. בוא נעשה,

יוחנן וייצמן:

בפרט שהמרפסת, המרפסת עצמה שוברת את ה-,

שרון דינור:

אז אני אומרת, בוא נעשה את ההצעה המתוקנת, אבל בגלל ש-, סליחה שאני, הקיצור, הכוכבית, שלא בדקנו את זה לפני הדיון, אז אנחנו נעשה את התיאום. נלך לכיוון הזה ונעשה את התיאום.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שלי זיידמן:

בסדר.

לורה ורטון:

מה הלאה?

שלי זיידמן:

אז רגע, זהו, אז סעיף 2 בסדר, אנחנו מסכימים. סעיף 3 אנחנו מדברים על, המבנה הקדמי זה האזור הזה.

שרון דינור:

כן.

שלי זיידמן:

שבעצם כתוב שאנחנו, לא יודעת, גם האפשרות, העניין הזה של החיזוק וגם העניין עם המסחר שבעצם אנחנו מעוניינים שיהיה מסחר וגם מחלקת התכנון וגם מחלקת השימור, אבל גם זה לא,

יוחנן וייצמן:

אין לכם פתחים לזה.

שלי זיידמן:

לא, זה לא משהו שאנחנו יכולים, אנחנו כבר דיברנו על זה, גם היה לנו התייעצות עם רישוי ואנחנו לא יכולים להכשיר את המסחר במסגרת ההיתר הזה, בכל מקרה. ולענייננו, זה גם, בעניין השימור זה לא כל כך,

מיקי זיידמן:

כן, יש לנו סיכום עם מחלקת רישוי וגם עם היזם ועם הדיירים ועם כולם שמיד בסיום התמ"א הולכים לתב"ע שבה הופכים את הקטע הקטן הזה ל-,

לורה ורטון:

מסחר.

מיקי זיידמן:

למסחר.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אומר עו"ד ליבמן,

מיקי זיידמן:

... כולנו מסכימים שזה טוב ...

יוחנן וייצמן:

מיקי, אני לא נמצא פה עם הרישוי, אולי נעלה את גברת רוטנברג, אבל אומר עו"ד ליבמן, יש לנו סעיף 6.2 ג',

שרון דינור:

ד'.

יוחנן וייצמן:

ב-9988,

שרון דינור:

אה, סעיף קטן ד'.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

סעיף קטן ד'.

יוחנן וייצמן:

סעיף קטן, אני אמרתי ג'? לא, ג'.

שרון דינור:

ג'?

יוחנן וייצמן:

בחלקה בה סומנה חזית מסחרית בתשריט ניתן יהיה לבנות את החזית המסחרית בקומה ראשונה בקו אפס.

מיקי זיידמן:

נכון,

שלי זיידמן:

אבל,

מיקי זיידמן:

זה מה שאנחנו מתכוונים.

יוחנן וייצמן:

אז אתה יכול את זה תב"עית.

מיקי זיידמן:

אנחנו רוצים לעשות תב"ע מיד אחרי,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

עכשיו.

מיקי זיידמן:

עכשיו?

שרון דינור:

התב"ע חלה עליכם.

יוחנן וייצמן:

התב"ע ש-,

מיקי זיידמן:

עשיו,

לורה ורטון:

מאפשרת ...

יוחנן וייצמן:

9988 נותנת לכם את זה.

לורה ורטון:

זה כבר קיים.

מיקי זיידמן:

אז אנחנו עשינו התייעצות עם שלום ועם אפי והם גם דיברו עם אמי והם הגיעו למסקנה שאי אפשר במכה אחת, בהיתר הזה לעשות,

יוחנן וייצמן:

... גברת רוטנברג .

מיקי זיידמן:

כתוספת של שטח. זה מה שהם הגיעו למסקנה.

יוחנן וייצמן:

תוספת של שטח, זה הבעיה.

שרון דינור:

תראו, אנחנו חשבנו שגם אם זה אומר שאתם צריכים לצמצם את הקומה החדשה שלכם, תעשו תב"ע להשלמת הקומה שלכם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה מה שהם אומרים.

שרון דינור:

לא,

מיקי זיידמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הם אומרים, נעשה תב"ע לשטח המסחרי. אני אומר, העיר באה קודם. שאת הקומה החדשה יעשו לה תב"ע להשלמה, ככה אני יודעת שבאמת יעשו את זה, אחרת יכול להיות שזה לא יקרה בחיים. סליחה, כן? לא קשור אליכם בכלל, כן?

מיקי זיידמן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה לא.

יוחנן וייצמן:

למה? חזית מסחרית בעזה שווה הרבה כסף.

שרון דינור:

לא עשו את זה עד היום.

יוחנן וייצמן:

בתב"ע, השאלה למה צריך,

שרון דינור:

לא עשו את זה, פשוט לא עשו. לא צריך, לא, התב"ע תהיה להשלמת,

מיקי זיידמן:

ההיפוך הזה שאת מציעה מסבך מאוד, בגלל שבעצם מה שסוכם עם בעלי שני המחסנים האלה,

שרון דינור:

כמה, על כמה מטרים מדובר פה? רק על ה-, אמרנו רק על חצי, רק על חצי שיש פה היום את חנות התכשיטים הזאתי. אני אפילו לא חושבת שזה 10 מטרים, זה משהו ממש מצומצם. אז תעשו עוד איזושהי נסיגה של חדר, ותבנו את החדר הזה פה.

שלי זיידמן:

שרון, אבל הסיכום שלו זה עם שני הדיירים.

מיקי זיידמן:

הכל,

יוחנן וייצמן:

יש שם,

מיקי זיידמן:

הכל,

יוחנן וייצמן:

בסוף יש פה אנשים.

מיקי זיידמן:

הכל זה כאילו,

שרון דינור:

אין פה, בדיוק אנשים שאין פה אני מדברת עליהם, על האנשים שעוברים, שיהיו הדיירים החדשים. אני לא פוגעת בזכויות קיימות של אף אחד. אז אחרי זה יבקשו בוועדה המקומית לעשות להם עוד חדר, לא רק שיקבלו עוד חדר, יקבלו עוד שלושה חדרים בוועדה המקומית.

מיקי זיידמן:

אז קודם כל אני לא בטוח, כי זה כבר חריגה משמעותית מתמ"א 38.

שרון דינור:

לא מתמ"א, מ-9988.

מיקי זיידמן:

זה מ-10038.

שרון דינור:

לא, למה אתה אומר חריגה?

צפי שלף:

מהתב"ע של השכונה.

מיקי זיידמן:

או מ-9988. אנחנו מדברים, ואנחנו גם מסבכים את העניין של ההשבחות, כי בעצם מה שסוכם זה שעכשיו עושים את התמ"א ויהיה השבחה כמו שמקובל, ובעצם אלה שירותיו,

שרון דינור:

אני רוצה להבין,

מיקי זיידמן:

הבעלים, רגע, שניה,

שרון דינור:

תסביר לי רגע,

מיקי זיידמן:

אני אסביר לך רגע עם ההשבחה. הבעלים של החנויות, של החנויות העתידיות האלה הם ישלמו את ההשבחה כי כמובן זה משהו ...

שרון דינור:

אני לא רציתי להיכנס לזה בכלל, אני שואלת,

מיקי זיידמן:

אבל בסוף נכנסים לזה.

שרון דינור:

אני שואלת רגע משהו אחר. אנחנו מאשרים את זה כמו שזה. אתם מתחילים לבנות, אתם מוציאים את העסק הזה, הוא הולך. כן?

מיקי זיידמן:

מה זאת אומרת?

צפי שלף:

הוא לא יכול לפעול.

שרון דינור:

בשביל, הוא לא שורד את ההיתר, זה מה שאני אומרת. לא את הבנייה הוא לא שורד פעם אחת, זה בגלל החיזוקים שם, שאלנו אותכם אם הם יורדים עד למטה, חיזוקים ... להגיע לקרקע, אז פעם אחת הוא, המבנה הזה אולי נהרס או לפחות, לא הסברתם לנו, כאילו, זה הסעיף שהיא אמרה. ופעם שנייה, הוא לא כלול בהיתר, זאת אומרת שבשביל להוציא לזה, אין עסק עם היתר, העסק הזה הולך הביתה בכל מקרה.

מיקי זיידמן:

זאת אומרת שאם אנחנו רוצים,

שרון דינור:

לתקופת הביניים אני אפילו לא יכולה לשמור. אין לי עניין בעסק הזה באופן אישי חוץ מזה שהוא באמת, אני אמרתי, זה כאילו עסק מקומי, בדיוק סוג הדברים שהיינו רוצים במקום הזה.

מיקי זיידמן:

אז, אז,

שרון דינור:

אפילו לא איזה רשת שאני אומרת, וואלה, ארומה תספוג את זה. זה כאילו, זה,

מיקי זיידמן:

היום, היום התב"עות בוועדה מקומית הולכות מאד מהר, ואנחנו, מיד כשאנחנו, זה מתאפשר לנו, אנחנו ... את כל החומר,

שרון דינור:

אפשר, דני, אפשר, אין לי דרך לאכוף את זה, נכון? אני לא יכולה להגיד להם, תנאי זה, משהו, יהיה הגשת תב"ע,

יוחנן וייצמן:

אפשר, כן.

שלי זיידמן:

לא, אבל,

מיקי זיידמן:

את יכולה.

יוחנן וייצמן:

אפשר תנאי להיתר, זה הפקדת תב"ע. אבל,

מיקי זיידמן:

לא הפקדה אלא הגשה.

יוחנן וייצמן:

אישור הפקדה.

מיקי זיידמן:

לא, זה לא יכול ללכת כי קודם,

יוחנן וייצמן:

אתה חייב לרוץ, כן.

מיקי זיידמן:

... מתאשר ואחרי זה רק זה יכול לבוא לדיון בוועדה.

שלי זיידמן:

גם ספציפית במקרה הזה זה גם לדעתי באמת מעוגן בחוזה עם הדיירים,

שרון דינור:

לא, אני לא רוצה,

שלי זיידמן:

אני עדיין לא ...

שרון דינור:

אני לא רוצה שהם, אני שואלת על העסק ספציפי הזה, אם הוא הולך. ... הבנייה,

מיקי זיידמן:

לזמן הבנייה הוא כנראה ייסגר, אבל הוא ייפתח אחרי זה שוב.

שרון דינור:

והמבנה עצמו נהרס בזמן הבנייה?

מיקי זיידמן:

לא.

שלי זיידמן:

לא.

שרון דינור:

איך אתם מצליחים, איך אתם מצליחים,

מיקי זיידמן:

... חיזוק,

שרון דינור:

איך אתם עושים את זה?

שלי זיידמן:

לא, הנה,

שרון דינור:

על הנייר אני רואה, מצוין אני רואה על הנייר,

מיקי זיידמן:

יש ...

שלי זיידמן:

לא,

שרון דינור:

אבל איך אתם נכנסים שם עם כלים לעבודה? כאילו,

מיקי זיידמן:

יש פה שני קירות, כאילו.

שרון דינור:

איך אתם נכנסים עם כלים לעבודה שם בלי להרוס את המבנה?

מיקי זיידמן:

כאילו מפרקים לו את החזית הנוכחית, נכנסים בפנים ו-,

שרון דינור:

את החזית הזכוכית הזאת?

מיקי זיידמן:

הזכוכית הזאת, ואחרי זה ...

שרון דינור:

מהצד השני איך אתם עושים?

מיקי זיידמן:

מהצד שני,

צפי שלף:

מפרקים.

מיקי זיידמן:

שוב, אני, יכול להיות שיצטרכו להרחיב,

שרון דינור:

אולי בקיר שביניהם, אני לא יודעת.

מיקי זיידמן:

אולי.

שרון דינור:

זה גם דברים שאנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

יש לי עוד שאלה, הם לא ... שזה ביטול חניה?

שרון דינור:

מה פתאום.

מיקי זיידמן:

יכול להיות שנצטרך לשלם על זה כופר, יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

לא, כופר ... תוספת החדשות,

מיקי זיידמן:

אם כי זה מאד צר,

שרון דינור:

זה תשריט בית משותף, זה לא היתר,

מיקי זיידמן:

זה כולה 3 מטר,

שרון דינור:

דבר ראשון.

מיקי זיידמן:

זה חצי ...

יוחנן וייצמן:

אה, אין היתר?

שרון דינור:

ההיתר הוא לא, יש תשריט בית משותף. אמנם הוא לפני חוק התכנון והבנייה,

יוחנן וייצמן:

וסביר להניח שההיתר גם כן ...

שרון דינור:

שאלה טובה. מה אמרו לך בתכנון עיר על זה?

מיקי זיידמן:

יכול להיות שאני אצטרך לשלם על זה כופר.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם אתה, לא, כופר זה על דירות חדשות. על ביטול חניה לא ייתנו לך כופר.

שרון דינור:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

לא ייתנו לך לבטל.

מיקי זיידמן:

כרגע זה מצויר,

שרון דינור:

אבל אם,

מיקי זיידמן:

בצורה כזאת שלא נכנסת שם מכונית, זה 3.5 מטר רוחב,

שלי זיידמן:

על פי התשריט.

מיקי זיידמן:

מכונית, אפילו פיאט ... אני חושב. אבל זה מה ש-,

יוחנן וייצמן:

וזה הבנייה המקורית?

מיקי זיידמן:

זה הבנייה המקורית.

שלי זיידמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

את רוצה שניה לשאול את רוטנברג?

שרון דינור:

אני אשאל אותה ...

יוחנן וייצמן:

שנדע שאנחנו לא הולכים איתו בדרך לא נכונה.

מיקי זיידמן:

הדיונים עד עכשיו לא היו עם רחלי, היו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, היה תכנון, אנחנו שואלים שאלות רישויות כעת.

שרון דינור:

יותר מדי ארוך, ... להתקשר אליה. רגע, רחלי, רחלי, על המוסך רצית, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן. ... צריכה שטחים.

שלי זיידמן:

... בתשריט.

שרון דינור:

אם היא לא תענה לי אני אנסה את יעל. רחלי, שומעת? את יכולה שניה? אני באמצע וועדה פה. את יכולה שניה לצאת? את יכולה שניה לצאת? אני בוועדת שימור, זה שאלה ממש קצרה. אם יש לי תשריט בית משותף שמסמן חניה, אנחנו נדרוש, ובפועל לא היה שם חניה אף פעם, היה שמה חנות, ואנחנו אוהבים את החנות הזאת. אנחנו חייבים, אפשר, אין היתר, יש רק תשריט בית משותף. כתוב מוסך.

שרון אבני:

ומחסן.

שרון דינור:

כן. זה בעזה. אבל ידרשו ממנו לעשות חניה פה עכשיו? זה לא מתאים לרחוב.

יוחנן וייצמן:

זה שאלה מספר 2. יש לך עוד שאלה.

שרון דינור:

רגע, עוד שאלה, עוד שאלה.

יוחנן וייצמן:

האם, אם הוא יכול לעשות חזית מסחרית ... שטחים.

שרון דינור:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

האם הוא חייב להביא שטחים בשביל לעשות שמה מסחר?

שרון דינור:

...

יוחנן וייצמן:

אבל יש שמה.

שרון דינור:

אי אפשר לעשות, הוא לוקח עכשיו שטחים, את כל השטחים שיש הוא לוקח לבינוי. אין לו שטחים יותר, הוא מנצל אותם לדברים אחרים. בגלל זה אמרנו, תוריד מהשטחים שלך, תשים אותם פה.

יוחנן וייצמן:

בעוד קומה?

שרון דינור:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

תמ"א 1 אי אפשר?

שרון דינור:

מה? אי אפשר,

יוחנן וייצמן:

את בטוחה שאי אפשר לעשות שם תמ"א 1?

שרון דינור:

אי אפשר, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, את ההצעה שאת הצעת, את בטוחה שבכלל אפשר לעשות בתמ"א 1?

שרון דינור:

איזה הצעה הצעתי?

יוחנן וייצמן:

לקחת שטחים בקומה ו' ולשים אותם בקומת,

שרון דינור:

את השטחים של התב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל, שטחים של התמ"א.

שלי זיידמן:

לא, אבל האמת שאני חושבת שיש ... האמת, צריך להסתכל.

שרון דינור:

לא, אי אפשר, אין ניוד שטחים בתמ"א 38. בתמ"א.

יוחנן וייצמן:

אז אין ניוד, אז אי אפשר.

שרון דינור:

בתמ"א 1.

יוחנן וייצמן:

אז אי אפשר.

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

לפי מה שאת אומרת אי אפשר.

שרון דינור:

אני לא בטוחה, אני לא בטוחה שאי אפשר. אני חושבת שיכול להיות שכן אפשר לעשות איזה השלמה מכוח תב"ע,

יוחנן וייצמן:

מכוח תב"ע? אבל אין לו שטחים של התב"ע, יש לו שטחים של התמ"א.

שרון דינור:

לא, הוא לא יכול גם וגם, הוא יכול את ה-,

יוחנן וייצמן:

אם התבי"ע אומרת לו, תקבל פה, יש לך שלוש קומות, תקבל עוד קומה וחצי, אז הוא יכול לקחת את החצי קומה ולשים אותה בתת הקרקע?

שלי זיידמן:

אז זה מה שאני חושבת, אני לא,

מיקי זיידמן:

לפי מה שבדקו רק עם מחלקת ...

יוחנן וייצמן:

בעוד קומה,

מיקי זיידמן:

אז אי אפשר, ויש לנו סיכום איתם. זאת אומרת, בעניין הזה אני יכול ... זה לא עניין שימורי אלא זה עניין תכנוני חשוב וטוב שאנחנו כולם מסכימים עליו,

שרון דינור:

טוב, בסדר.

מיקי זיידמן:

פשוט צריכים לראות איך ...

שרון דינור:

בסדר.

מיקי זיידמן:

עם השימור.

שרון דינור:

אוקי. טוב, בוא נמשיך, אז בוא נמשיך הלאה בבקשה. אני גם,

שלי זיידמן:

אז אנחנו בסעיף 4, מה שמתחיל במילים מבנה עזר, שאנחנו מדברים על הדבר הזה. שאמנם פה כתוב, פה קוראים לו מבנה עזר, אבל הוא אכן בתשריט בית משותף הוא יחידת דיור בפני עצמו. עכשיו, אנחנו, אנחנו רואים פה הצעה של קארין ל-, בעצם הבעיה, הבעיה זה התוספת של הממ"ד, והמיקום שלו.

שרון דינור:

מה זה? זה כאילו מוגזם בכל הרמות שיכולות להיות, אפילו,

מיקי זיידמן:

כרגע הוא יותר,

יוחנן וייצמן:

על מה אנחנו מדברים?

מיקי זיידמן:

כרגע הוא יותר גדול מזה,

שלי זיידמן:

זהו.

יוחנן וייצמן:

על מה אנחנו מדברים? על המבנה האחורי?

שרון דינור:

... עבירת בנייה.

שלי זיידמן:

הבנייה,

שרון דינור:

אתם רוצים להראות את זה רגע בצילום אוויר,

שלי זיידמן:

כן.

שרון דינור:

שיבינו על מה מדובר?

שלי זיידמן:

כן, אני גם אשים פה,

שרון דינור:

וגם בתשריט בית משותף. תשריט בית משותף הוא בעצם רק מה שצבוע באפור והפינה הצהובה. במהלך השנים הוא בנה,

שלי זיידמן:

עד לכאן,

שרון דינור:

לא רוצה להגיד בעבירה, אני אגיד שלא לפי היתר, הגדיל לעצמו את כל החצר האחורית,

צפי שלף:

והוסיף,

שרון דינור:

ועכשיו, כן, והוסיף עליה.

שלי זיידמן:

הנה, מה שאתם רואים זה בעצם הדבר הזה ש-, האמת שהמלבן הכתום הוא קצת עליו, אבל אני מקיפה אותו עם הסמן.

שרון דינור:

אוקי, אז הוא עשה,

שלי זיידמן:

זה ממש מקצה לקצה.

שרון דינור:

עשה שם באמת יחידת דיור מופלאה שלא בהיתר,

יוחנן וייצמן:

בתוך מבנה העזר.

שרון דינור:

הגדיל פי שניים את מבנה העזר. אז עכשיו כשהוא מגיע אלינו בתמ"א 38 הוא לא, אין לי, אפילו אין לי היתר, ותשריט הבית המשותף מראה שטח הרבה יותר מצומצם. אז הוא מבקש מין משהו שהוא,

מיקי זיידמן:

ממ"ד.

צפי שלף:

שהוא חלק,

שרון דינור:

ממ"ד,

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

ומסדרון עליו,

צפי שלף:

שהוא חלק אחר,

יוחנן וייצמן:

9988 לא מאפשרת.

שרון דינור:

בחלק תלוי עם עץ ...

יוחנן וייצמן:

9988 כותבת לא לתת תוספות למבנה העזר.

שרון דינור:

ברור שלא. ... בתמ"א 38.

שלי זיידמן:

כן, אבל גם, וגם בתשריט בית משותף הוא באמת מופיע,

צפי שלף:

שיחזק את עצמו.

שרון דינור:

אבל לא, אמרנו, בגלל זה קארין כתבה פה שאנחנו לא מאשרים את ההרחבה שלו, אף פעם לא עשינו את זה, אגב. אנחנו לא עושים דברים כאלה. ושנחנו מרשים לו לעשות את המיגון מתחתיו.

יוחנן וייצמן:

היה לנו...

שלי זיידמן:

אז זהו,

יוחנן וייצמן:

איפה היה?

שלי זיידמן:

אז מבחינת המיגון מתחתיו, הבעיה שיש הפרשי מפלסים ממש גבוהים ...

דני ליבמן:

חזקיהו המלך?

יוחנן וייצמן:

בחזקיהו המלך, מה היה?

שלי זיידמן:

אז לחפור, בגלל שהוא צמוד...

צפי שלף:

כבר הוא חפר לכם, השכן כבר חפר.

שרון אבני:

תסתכלי.

שלי זיידמן:

זה מה ש...

יוחנן וייצמן:

מה? לא, לא, לא, צמוד למבנה העזר, צמוד למבנה העזר, ...

דני ליבמן:

היה סיפור.

יוחנן וייצמן:

לא ב-9988.

דני ליבמן:

לא, בחזקתו המלך. ניסינו לזה,

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

שרון דינור:

זה השטח ש-,

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית אמרה שלא, הוא הלך לערר, הוא קיבל אותו.

דוברת:

זה החלקה הצמודה.

שרון אבני:

זה חרל"פ. את רואה את הטרקטור?

שרון דינור:

כן.

שרון אבני:

אפשר לעבור חזרה אחורה?

שלי זיידמן:

כן. לתצ"א או?

צפי שלף:

לתצ"א.

שרון דינור:

לא הבנתי מה את רואה מפה.

שרון אבני:

זה,

צפי שלף:

הנה, תראי בתצ"א את המגרש החפור.

שרון אבני:

לדעתי זה ... לדעתי זה ה...

שלי זיידמן:

אז אפשר אולי, אני לא יודעת, אבל איך אנחנו,

מיקי זיידמן:

אני לא יודע מאיזה מפלס,

שלי זיידמן:

זהו, לא יודעים מאיזה מפלס.

שרון אבני:

פה העזר, זה חרל"פ,

שלי זיידמן:

כן, כן.

שרון אבני:

וזה כבר חפירה,

שלי זיידמן:

חפרו, חפרו,

שרון אבני:

וזה מבנה העזר.

שלי זיידמן:

באמת רואים את זה.

שרון דינור:

בקיצור, הוא לא מזעזע אף אחד לידו שהוא חופר לכם ...

שלי זיידמן:

כן, כן, כן, עכשיו, נכון, רואים בתצ"א. אוקי, השאלה איך עושים את זה מבחינה, כאילו, איך מתאמים את זה.

יוחנן וייצמן:

היה לנו החלטה, דיברתי הרגע עם דני, בחזקתו המלך, הוועדה המקומית לא אישרה לכזה מבנה עזר ממ"ד, והוא הלך לערר ואישרו לו את זה.

שרון דינור:

לא אמרתי שלא יהיה ממ"ד. אמרתי שהממ"ד יהיה, שיעשה לעצמו,

צפי שלף:

המיקום שלו.

שרון דינור:

דירת דופלקס שתהיה ממש מתחת, שלא יפגע בחצר.

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, זה היה הנושא. כן, מה נשמע?

צפי שלף:

... נראה כמו,

שרון אבני:

אני לא מבינה בכלל איך הם הגיעו,

צפי שלף:

איך הוא מחזיק?

שרון אבני:

הם הגיעו לקיר.

שרון דינור:

... מה יש לו.

יוחנן וייצמן:

אז אני אבקש משלמה ... מה שלוש הספרות האחרונות שלו? אה, הוא הולך לסיים את העבודה היום?

(מדברים ביחד)

צפי שלף:

את יכולה לחזור רגע לתכנית?

שלי זיידמן:

כן.

צפי שלף:

רק מה שבאפור. רק האפור.

שלי זיידמן:

כן, רק ה-, הנה, אני מקיפה את זה עם ה-,

שרון אבני:

זה היה איזה מין מחסנון, פה היה מבנה עזר. ואז הוא הוסיף ...?

צפי שלף:

הוסיף גם לאיפה שהממ"ד היום וגם ...

שלי זיידמן:

כן, בעצם עם מחלקת התכנון אז אנחנו הגענו, הם ביקשו שזה יהיה מוצמד לכאן. כאילו הממ"ד, שזה יהיה בלי הפרוזדור הזה.

צפי שלף:

מה שטח הממ"ד שביקשתם?

שלי זיידמן:

9, מינימום. הוא גם לא יכול להיות יותר מזה כי הוא מעבר לקו המגרש. קו בניין, סליחה.

צפי שלף:

אם הוא ...

שרון דינור:

... הוא לא משהו ש-,

צפי שלף:

אבל באמת אם אין ... הוא אוכל את כל החצר של המגרש.

שרון דינור:

אגב, חלק, כן, בסדר, אז, אני מחכה שהוא יסיים את ה-,

יוחנן וייצמן:

מתנצל, יש לי גם בעיות בחיים, כן.

שרון דינור:

הכל בסדר. היינו בממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בממ"ד?

שרון דינור:

לא, אז אמרנו שגם תכנון, הם אמרו בדיוק, מיקי, שהממ"ד שאושר בתכנון עיר, אמרו להם גם תצמידו אותו,

יוחנן וייצמן:

בלי המבואה?

שלי זיידמן:

פשוט לכאן, בלי המבואה, כן, פשוט שהממ"ד יהיה,

צפי שלף:

ושהוא יהיה מינימלי.

שרון דינור:

מינימלי,

יוחנן וייצמן:

וזה מקובל?

שלי זיידמן:

מינימלי הוא מינימלי, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא יחידה,

שרון אבני:

... לחזק את הממ"ד עם הבית. הוא עשה את זה ... זה כבר בנוי.

יוחנן וייצמן:

המבנה עזר חוזר לגודל המקורי שלו,

צפי שלף:

ואז הוא מצמיד אליו ממ"ד בשטח מינימלי.

שרון דינור:

די הרע במיעוטו, מבחינתי,

צפי שלף:

כן.

שרון דינור:

כאילו זה,

צפי שלף:

למרות שהוא כבר יכול לבנות את תת הקרקע כי כבר יש,

מיקי זיידמן:

אנחנו לא יודעים מה, איפה ה-,

שלי זיידמן:

אבל אנחנו לא יודעים מה, כן, זה גם ...

שרון דינור:

אנחנו עד היום, אני לא, בהמשך למה שחיים אמר בדיונים קודמים, אני לא יודעת מה הוועדה קיבלה, אני יודעת שאנחנו אף פעם לא המלצנו על להרחיב את מבני העזר, בגלל ההוראות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל קיבלנו, זה דבר די חדש, שנה, משהו כזה.

שרון דינור:

בסדר, אבל יש פתרון, זה מה שאני אומרת, שיש פתרון בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

בכל מקום יש את הפתרון של ...

שרון דינור:

אבל הוא פה מבנה לא של איזה ארבע קומות שזה מורכב לבנות בתת הקרקע, הוא ממילא הורס, הוא צריך להרוס ולבנות מחדש פחות או יותר ממה שיש לו, כי הוא עשה כזו עבירה גדולה. טוב, בואו נשאיר את זה לדיון הפנימי. מה עוד?

שלי זיידמן:

רגע.

לורה ורטון:

5.

שלי זיידמן:

5, כן, להשלים התייחסות, בסדר, זה אנחנו,

שרון דינור:

זה בסדר, 5.6?

מיקי זיידמן:

אני לא חושב שזה צריך להיות בהחלטות וועדת שימור, זה ... צריך לבדוק שיהיה חשמל וגז וזה, אבל,

שרון דינור:

לא, לא, לא, אתה יכול להגיד את זה, הדבר הכי חשוב בהמלצה שלי זה סעיף 5, מכל הדברים שאנחנו מדברים עליהם. כי לא בודקים את זה בתכנון, הרבה פעמים, לא רוצה להגיד באופן גורף, ואז אנחנו מקבלים את כל המערכות על החזית, ברחוב עזה זה לא משהו שאנחנו רוצים. להשלים התייחסות זה לא להגיד לי, לשלוח לי היי, סבבה, ... נשלים, אלא ממש להראות,

אסנת יעקובוב:

להראות מיקומים.

לורה ורטון:

בייחוד של המים.

שלי זיידמן:

כן. טוב, אנחנו בסעיף 6, עברנו סעיף, כשבעצם אנחנו מדברים על עמודת הממ"דים הזאת ש-,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תקשקשי.

שרון אבני:

איזה הזאת?

שלי זיידמן:

מה זה? סליחה.

שרון אבני:

הזאת את אומרת.

שלי זיידמן:

אה, אני, הסמן שלי, אני לא יודעת איך אני,

שרון אבני:

אה, הנה, עכשיו רואים אותו, כן.

שלי זיידמן:

הסמן שלי מקיף את,

יוחנן וייצמן:

משהו אולי בגלל האור, אני לא רואה את המסך.

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו שהממ"ד הזה כולו,

שלי זיידמן:

יהיה,

שרון דינור:

יהיה פה, ושיקבלו את המרפסת במיקום אחר.

שלי זיידמן:

נכון.

שרון דינור:

גם מתאים לקיר ההמשכי פה, גם אין כזה דבר ...

שלי זיידמן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

צריך להראות לזה שטחים.

שלי זיידמן:

רגע, שניה, כן, אז שרון הציגה את מה שהם ביקשו, ואנחנו בעצם, הבעיה שלנו, שכל קומה נראית אחרת, ובקומות למעלה מה שאנחנו רואים כמרפסת, זה כבר בשטח שהוא סגור בהיתר, סגור ומאושר,

שרון דינור :

אין לנו בעיה שהוא יקבל את השטח הזה במקום אחר,

שלי זיידמן :

מאושר בהיתר.

שרון דינור :

אני מוודאה שהבנתם את זה. הוא יכול עכשיו, אנחנו עושים את זה הרבה פעמים בתמ"א 38. אנחנו מבקשים, תצמידו את הממ"ד ותתנו לו את השטח הזה במקום אחר, כאילו, תרחיבו את זה אחרי זה, שהממ"ד יהיה המשכי לכולם, פה,

שלי זיידמן :

כן, אבל הבעיה שלנו,

שרון דינור :

פה, ואז הוא יקבל עוד הרחבה או אפילו,

שלי זיידמן :

כן,

שרון דינור :

לא יודעת, איזשהו,

שלי זיידמן :

אבל הבעיה שלנו היא דווקא בדירה הזאת, בקומה הזאת, כי בקומה הזאת זה בעצם שתי יחידות. יש פה יחידה אחת,

שרון דינור :

כן.

שלי זיידמן :

יחידה שניה. עכשיו, להרחיב את ה-, להוסיף פה את השטח שלו זה כבר יהיה ממש,

שרון דינור :

לא, אין בעיה,

שלי זיידמן:

.... הממ"ד.

שרון דינור:

הוא יכול לעשות את הדבר הזה, הוא יכול, נכון ביקשתם ממ"ד שירד טיפה למטה,

שלי זיידמן:

כן.

שרון דינור:

הוא יכול להתרחק פה חזרה.

שלי זיידמן:

מה, אבל עד החלון של הממ"ד של הדירה השנייה?

שרון דינור:

עד, עד לפה, למה לא? עושים את זה מלא.

מיקי זיידמן:

שרון, אבל כאילו, יש שמה גם אוורור,

שרון דינור:

לא הגיוני לעשות את הדבר הזה, כאילו,

מיקי זיידמן:

לא, תראי, זה הגיוני, כי את רואה, יש שמה אוורור שקיים ויש שמה,

שרון דינור:

על מה אתה מדבר? על התוספת הזאת?

מיקי זיידמן:

בניין שקיים. כאילו, זה משהו שכאילו אתם לא מרוויחים מזה כלום ואתם מסבכים לגמרי את הבניין. הנה, יש פה אוורור ובכל הקומות את ה-, בפיר הזה,

שרון דינור:

כן.

מיקי זיידמן:

בפיר הזה. ופה אתם הורסים משהו קיים. מה הרווחתם מזה שכאילו,

שרון דינור:

את יכולה להחזיר,

מיקי זיידמן:

במקום שזה יגיע לפה,

שרון דינור:

את יכולה להחזיר אחד אחורה?

מיקי זיידמן:

זה יגיע לפה,

שלי זיידמן:

כן.

מיקי זיידמן:

ואחרי זה יהיה פה עוד ...

שרון דינור:

כי יש פה איזשהו חור שהוא פשוט לא הגיוני בעינינו, זה לא,

מיקי זיידמן:

בסדר, הוא,

שלי זיידמן:

אבל מבחינת,

מיקי זיידמן:

לא הגיוני, אבל ...

שלי זיידמן:

ערכים של השימור,

מיקי זיידמן:

המרפסת הזאתי היא מאושרת בהיתר, אין שום זה, זה לא שאנחנו, רישויית יש לנו בעיה. תשאירו את זה ככה,

שרון אבני:

אבל תהיה מרפסת שפונה ל...?

מיקי זיידמן:

זה מה שסוכם איתם, זה מה שהם רוצים, חשוב להם האוורור לשירותים.

שלי זיידמן:

קודם כל זה דירות שיש להם הרבה מרפסות אחרות,

שרון דינור:

תראו, זה החלק שהכי פחות נצפה בבניין, אני לא יודעת אם יש ...

יוחנן וייצמן:

אבל אתם צריכים להביא לזה שטחים, זה הבעיה.

מיקי זיידמן:

לא, לא, אין לנו, אנחנו פטורים מבחינת ... זה הכל, המרפסת הזאת ...

שרון דינור:

טוב, הלאה. אני מורידה את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל ברגע שסגרת, שניה, שניה. שוב אנחנו חוזרים לרוטנברג, סליחה שאנחנו,

שרון דינור:

אבל זה לא קשור לשימור, בגלל זה אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

לתכנון ורישוי, כן, אבל בסוף הוא יצטרך לשנות את התכנון שלו.

מיקי זיידמן:

לא, אני לא,

שלי זיידמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אתה צריך,

שלי זיידמן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

בשביל שהמרפסת הזאת אחרי שאתה בונה עליה את הקיר לא תהיה שטח עיקרי, אתה צריך להפריד אותה כמו 30-40 ס"מ מהממ"ד, להרחיק אותו.

צפי שלף:

לא, הוא אומר שהיא ...

יוחנן וייצמן:

לעשות פיר לזרוק טיטולים, זה הדבר היחיד שיש, אבל זה החוק.

שרון דינור:

פיר?

יוחנן וייצמן:

פיר לא טוב, פיר רע, אבל זה החוק.

שרון דינור:

לא הבנתי מה אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

מרפסת שכלואה בין שלוש קירות, לפי החלטות,

שרון דינור:

... היא לא הולכת לכל,

יוחנן וייצמן:

אפילו אם היא לא מקורה, היא הופכת לשטח עיקרי. מה הפתרון? אנחנו מרחיקים, עושים פרט הפרדה, נותנים חלון, אנחנו קראנו לזה בוועדה המקומית פיר לזרוק טיטולים או צעצועים, אבל אין מה לעשות. זאת אומרת, אתה תהיה, יגיע הרגע שישאלו אותכם, ימדדו לך מטרים.

מיקי זיידמן:

לא, אבל אני חושב, בגלל שהמרפסת מאושרת,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה סוגר אותה, אתה עושה לה קיר שלישי. נכון, אתה צודק.

דוד היימן:

אם היא מקורה היא ...

שלי זיידמן:

כן, היא גם מקורה, היא מקורה,

יוחנן וייצמן:

עוד יותר גרוע.

שלי זיידמן:

לא, אבל אני חושבת שלפי תכנית רחביה היא כן,

שרון דינור:

תראו, יכול להיות,

שלי זיידמן:

שטח עיקרי, ...

מיקי זיידמן:

היא מאושרת כבר בתור איזה מרפסת סגורה, כאילו,

שלי זיידמן:

לא, הוא מדבר על המרפסת הזאת.

יוחנן וייצמן:

היא מאושרת כמרפסת או כשטח עיקרי?

שלי זיידמן:

הוא מדבר על המרפסת הזאת.

שרון דינור:

לא, היא מרפסת מקורה אבל היא פתוחה היום,

יוחנן וייצמן:

היא פתוחה.

שרון דינור:

בחלק האחורי שלה.

יוחנן וייצמן:

מרפסת מקורה היא עדיין לא שטח עיקרי.

שרון דינור:

עכשיו אתם עשיתם,

יוחנן וייצמן:

עד 12 מטר כל דירה יכולה לקבל. אבל כשהכנסת אותה לשלוש קירות, הסתבכת.

שרון אבני:

אז אולי בכל זאת תשקול ...

מיקי זיידמן:

תראו, אנחנו נמשיך ככה ונפתור את זה בהמשך,

יוחנן וייצמן:

תפתור את זה באיזה צורה.

שרון דינור:

לי יש הצעה. אוקי? בואו ננסה רגע את ההצעה שלי. אם אתה מצמיד אותה, חוזר להצמדה, אבל במקום 3 מטר עושה פה 2.60, ... כאילו, אתה יכול לעשות את ה-, הבנתם? ואז אתה שומר על הפיר הזה. תצמידו,

צפי שלף:

ממ"ד יותר,

שרון דינור:

תשאירו,

צפי שלף:

יותר צר.

שרון דינור:

יותר צר, במקום 3 על 2.60, לא יודעת מה, ... את מבינה? כאילו תורידו אותו עד לפה, תשמרי את הקיר הזה ככה, ואז גם הקומה למעלה, תלכי רגע לקומה למעלה, איפה שראינו שיש את ה-, כן, כן, אז הוא ממשיך ככה, אותו דבר, את השטח הזה לקבל לפה, ונשמר החלון.

לורה ורטון:

רעיון טוב.

מיקי זיידמן:

זה רעיון טוב, אבל לך תסביר את זה עכשיו לששת הימים,

שרון דינור:

אתה רוצה לא להסביר להם את זה? תגיעו לוועדת רישוי, מה שוייצמן אמר לך, ותיתקעו.

מיקי זיידמן:

אנחנו נפתור את זה. אנחנו, אנחנו נפתור את זה.

חיים כהן:

בסדר, אם הם בטוחים שיפתרו את זה, זה שלהם.

שרון דינור:

אני אמרתי שאני מבטלת את הסעיף הזה, מבחינתי הוא לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, החלטה שלהם. אם אתה לוקח,

חיים כהן:

אם הוא לוקח על עצמו, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

אני לא מדבר על וועדת רישוי, אני מדבר על הרבה לפני הוועדה.

חיים כהן:

אם הם בטוחים שבועדת רישוי הם פותרים את הבעיה, אז מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, החלטה שלכם.

שלי זיידמן:

בסדר. אז אנחנו ב-,

לורה ורטון:

7.

שלי זיידמן:

ב-,

לורה ורטון:

7.

שלי זיידמן:

ב-7, כן.

יוחנן וייצמן:

7.

שלי זיידמן:

אז כאן, רגע, אנחנו,

שרון דינור:

זה הסעיף, הסעיף שהכי הסתבכתי,

יוחנן וייצמן:

אם היה הדמיה,

שרון דינור:

לנסח אותו.

יוחנן וייצמן:

היינו מבינים את זה בטח יותר טוב.

שלי זיידמן:

כן. אז רגע, אני אעביר פה לחזיתות צד. הנה. אנחנו בעצם מדברים על ה-, זה, שוב פעם, זה אותה חזית, זה שתי חלופות. אנחנו בעצם מדברים על האזור הזה. זה מה שהם מנסחים,

שרון דינור:

לא, יש פה שני, רגע, שתי סוגיות.

שלי זיידמן:

כן.

שרון דינור:

אחת, חדר המדרגות, שהוא החלק שאני דווקא רואה פה שהוא לא השתנה, שאותו אנחנו לא רוצים, נכון החלק של חדר המדרגות הפתוח, מה שהיה חשוב לנו, שהפודסטים, תמשכו אותם אם אתם צריכים החוצה אבל אל תסגרו אותם בקירות זכוכית. זה מה שרצינו.

מיקי זיידמן:

אי אפשר למשוך אותם החוצה, כי אז לא יהיה גובה לעבור מתחתיהם.

שרון דינור:

אז לא תמשכו אותם החוצה, לא תסגרו אותם בזכוכית. אתם מבינים? זה הייתה הבקשה שלנו.

שלי זיידמן:

כן, הם לא סגורים בזכוכית.

שרון דינור:

אוקי. לגבי זה, הסגירה פה בזכוכית היא, אנחנו אומרים, אולי זה קצת הרבה זכוכית לרחביה, כאילו, זה ה-, ואז אפשר לעשות איזה, ואז צריך לעשות איזה פתרון, מה שאני רואה זה צמצום יחסית קליל של זה,

שלי זיידמן:

נכון.

שרון דינור:

וגם לא לכל האורך. אז זה סוגיה עיצובית שאני מציעה כאילו,

מיקי זיידמן:

את רוצה שזה יהיה יותר רחב מזה? כאילו,

שלי זיידמן:

שזה יהיה פחות

מיקי זיידמן:

שזה יהיה יותר רחב, ... הזה?

שרון דינור:

תעשו איזשהו תיאום עם זה. אני אישית מאד אוהבת שיש שילוב של זכוכית עם פרופיל בלגי ואני חושבת שזה מתאים בול, ועם איזה מטפס שמטפס שם אז בכלל מקסים, השאלה אם זה לא,

מיקי זיידמן:

רק זה שתשימי לב, זה וזה לא באותו מישור. פה, שני אלה,

שרון דינור:

בסדר, עדיין, גם כשזה לא באותו מישור זה, כאילו, שהזכוכית תהיה, אולי איזה, אני אפילו הייתי עושה פה ברמה ... תת חלוקה באמת,

שלי זיידמן:

כן,

שרון דינור:

אולי כמו מרפסת שמש כזאתי, משהו שהוא,

שלי זיידמן:

זהו, בדיוק, אנחנו אז חשבנו שבעצם,

שרון דינור:

מה? אתה עושה פרצוף כי זה לא כאילו?

מיקי זיידמן:

...

שלי זיידמן:

לא, למה? אנחנו באמת חשבנו שבתת חלוקה אנחנו נשאיר את הגובה של המעקה ונעשה פה איזושהי חלוקה, וזה לא יהיה קיר ... זה יהיה משהו קצת יותר, דווקא כן ...

שרון דינור:

מהדוגמאות שאנחנו מכירים בשכונה, זה דברים שהם נראים מאד מאד טוב.

שרון אבני:

זה חדר מאחורה, מה יש?

צפי שלף:

מה יש מאחורי הזכוכית?

שרון אבני:

מה יש מאחורה?

שרון דינור:

יש חדר, כן.

שרון אבני:

חדר?

שלי זיידמן:

כן.

שרון דינור:

הרחבה של חדר או חדר,

שלי זיידמן:

יש, כן,

שלי זיידמן:

את יכולה להראות,

שלי זיידמן:

בעצם, אנחנו נעלה את ה-, רגע.

יוחנן וייצמן:

מה זה, סלון שאתם ...?

שרון דינור:

סוג של,

שלי זיידמן:

כן, בקומה שזה שתי דירות,

שרון דינור:

הנה, זה,

שלי זיידמן:

אז זה בעצם הרחבה של הסלון.

שרון דינור:

הרחבה של סלון. אז הרחבה של סלון עם מרפסת שמש כזאת,

שלי זיידמן:

כן, כן.

שרון דינור:

סגורה אבל,

מיקי זיידמן:

סולאריים.

שרון דינור:

סולאריים. טוב, בסדר. רגע, אז פה איזה סעיף זה היה? 7.

שלי זיידמן:

7, ... כן. אז בכל מקרה, אין סגירה של זכוכית של הפודסט הזה, זה נשאר פתוח לגמרי. ולגבי הסגירה הזאת, גם נחשוב על עוד צמצום וגם חלוקה.

שרון דינור:

בסדר, אוקי.

לורה ורטון:

שילוב של חומרי גמר.

שלי זיידמן:

כן, עכשיו אנחנו ב-8. זהו, אנחנו לא, אתם כותבים,

שרון דינור:

... צמצום שטח זכוכית, זה מה שאמרנו מקודם.

יוחנן וייצמן:

חוזר על עצמו.

שרון דינור:

כן. אני אצמצם את זה עכשיו.

שלי זיידמן:

כן. רק יש, יש חלק מהמשפט שמתייחס בעצם לאזור הזה שזה טיח ולא אבן,

שרון דינור:

איפה? סליחה.

שלי זיידמן:

אני מצביעה פה,

לורה ורטון:

בצד שמאל.

שלי זיידמן:

וזה טיח ולא אבן פשוט כי מדרגות הגישה למבנה האחורי הן מאוד מאוד צרות, אז לא רוצים לחסום את הגישה.

שרון דינור:

כאילו, ברמה כזאתי שעוד 20 ס"מ,

שלי זיידמן:

כן, כן, ממש ברמה כזאתי, אנחנו מאוד מאוד צפופים שם.

שרון דינור:

והחלק האחורי שלו הוא כן באבן? רק החלק הזה הוא לא זה?

שלי זיידמן:

אנחנו ניסינו, רגע, רגע, זה ה-,

שרון דינור:

איזה טבע טיח אתם עושים? אני פשוט לא יודעת.

שלי זיידמן:

אני עוד לא יודעת. אישית אני אוהבת דברים שהם יחסית בהירים ו-,

שרון דינור:

... בסדר. עוד משהו שרציתם זה?

מיקי זיידמן:

אתם התכוונתם גם עם הטיח ל-, החזית שבקו אפס?

שרון דינור:

חזית דרום מערבית, קיר בית משותף. אתה יכול רגע להראות? בוא נסתכל רגע ב-, קיר בית משותף.

שלי זיידמן:

זה, החזית הזאת.

שרון דינור:

יש להציע חיפוי אבן ללא טיח, אבל לא, באמת, אה, על החלקים החשופים לשכנים. מה שהולך להיות חשוף לרחוב, אתם עולים פה בגובה, נכון? ביחס לשכונה, ביחס למבנים שכנים, רואים את זה טוב.

שלי זיידמן:

כן.

שרון דינור:

זה אזור סופר נצפה. אי אפשר להשאיר את זה בטיח ללא חיפוי.

מיקי זיידמן:

וזה יכול להיות על חשבון המגרש שלהם?

שרון דינור:

דני,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

שרון דינור:

דני,

לורה ורטון:

דני.

יוחנן וייצמן:

בחזית האחורית,

שרון דינור:

יש פה שאלה, תראה רגע. הם עולים פה בגובה,

שלי זיידמן:

אני אראה את זה בתכנית.

שרון דינור:

לא, לא, חכי שניה. הבניין הזה עולה בגובה, אוקי? יש לו קיר משותף עם מבנה סמוך,

שלי זיידמן:

כן, זה הרחוב.

שרון דינור:

ואיפה שהמבנה הסמוך זה מה ש-, זה כבר בנוי, כן? אז אין בעיה. אבל בחלקים האלה של עזה שזה שיא הנצפות, אם הם לא יחפו את זה באבן, יישאר לי טיח חשוף בכל ה-, זה לא מראה נכון לרחביה. הם שואלים אם הם יכולים לחפות את זה באבן וזה עובר לגבול של השכנים, כאילו, החיפוי עצמו.

יוחנן וייצמן:

וביום מן הימים השכנים יפרקו את זה?

שרון דינור:

עכשיו אני, זה די ברור לי שלדעתי אין בעיה, כי כשהשכנים יבנו,

מיקי זיידמן:

הם יכולים להוריד את זה.

שרון דינור:

הם יכולים לא להתחשב בזה, ממילא הם מכסים את זה.

מיקי זיידמן:

הם יכולים להוריד את זה.

שרון דינור:

אבל לפחות בתקופת הביניים שזה יהיה, לא?

דני ליבמן:

מה, בשני ס"מ לתוך ה-?

מיקי זיידמן:

לא, זה 10.

דוברת:

כן.

דני ליבמן:

אה?

מיקי זיידמן:

10 ס"מ.

יוחנן וייצמן:

באבן ירושלים לחבר אותם.

דני ליבמן:

10 ס"מ לתוך ה-?

יוחנן וייצמן:

את יכולה להציע לו לעשות שמה ציור קיר.

שרון דינור:

קודם כל אפשר בהחלט,

לורה ורטון:

רעיון טוב.

שרון דינור:

כן.

שלי זיידמן:

... בעצם כן, אבל,

שרון דינור:

תראי, אם אתם תקבלו את ההצעה שלי על הנסיגה זה כבר חלק מ-,

מיקי זיידמן:

לא, זה החלק האחורי, זה לא החלק שלי.

שרון דינור:

כן. טוב, אז דני, מה אומרים על זה? אפשר, אני, תקשיבו רגע, אני אכתוב מה ש-,

יוחנן וייצמן:

יש היום טפטים,

שרון דינור:

מה שאנחנו מבינים,

דני ליבמן:

השכנים לא ...

שרון דינור:

וניתן את הזה בשביל שהוועדה תאשר את זה. נשמע לי,

דובר:

שטויות.

יוחנן וייצמן:

יש היום טפטים, אלה שסוגרים היום בחומר הקל הזה, ברח לי פתאום השם,

שרון דינור:

מקסים.

מיקי זיידמן:

יותר גרוע מ...

יוחנן וייצמן:

יותר גרוע מזה, אז שמים על זה היום טפט בשביל שהפקחים לא יראו.

שרון דינור:

טוב, מה עוד?

שלי זיידמן:

טוב, סעיף 9 אין בעיה, אנחנו מסכימים. סעיף 10, התערבות הנדסית מוצעת, בסדר,

יוחנן וייצמן:

ברור.

שלי זיידמן:

זה קשור לתכנון. להוסיף תכנית גגות דווקא זה קיים, אז זה גם אנחנו בסדר. רגע.

לורה ורטון:

12.

שלי זיידמן:

סעיף 12, כן,

יוחנן וייצמן:

המטרה שלא יהיה גינות מוצמדות.

שלי זיידמן:

מה זה? אה, בסדר, כן, אז אתם יכולים לראות, אין שום אפשרות שתהיה ... שביל כניסה. פה זה המדרגות, אני לא יודעת, המדידה פה יצאה ... אבל זה ה-,

מיקי זיידמן:

אין ... גינות פרטיות,

שלי זיידמן:

כן, אין,

מיקי זיידמן:

יש רק מעבר.

שרון דינור:

נו, אז מה אתם רוצים שנעשה?

מיקי זיידמן:

לא יודע, כאילו, אתם לא רושמים בדרך כלל על כל דבר, זה שטח משותף. במדרגות עושים,

שרון דינור:

לא, אנחנו לא, ברחביה אנחנו מנסים להקפיד על זה. יש שם הוראות ספציפיות לגבי ה-,

מיקי זיידמן:

רגע, אז בוא נסתכל רגע על הפיתוח. איפה שאתם רוצים נכתוב, נכתוב, כאילו, על המדרגות,

שלי זיידמן:

זו תכנית קומת הקרקע, אבל באמת יצא שהמדידה מאד ...

שרון דינור:

שיהיה ברור שנגיד, איפה, אחד, על השטח הזה, כל השטח של ... שיהיה כתוב שטח משותף. בטקסט אפילו.

שלי זיידמן:

בסדר, אין בעיה. זה נעשה. טוב, פטור משלב, בסדר, פטור מחברת חשמל מחדר טרפו זה ברור,

שרון דינור:

לא יודעת, אתם יכולים עכשיו לקחת את המוסך שלכם ולהגיד ששמה הם עושים איזה משהו לרחוב, חדר טרפו ענק.

מיקי זיידמן:

רגע, אבל,

שרון דינור:

צריך להבין את זה.

מיקי זיידמן:

אבל כאילו, אבל שוב, זה דברים שבודקים אותם ברישוי, אתם כאילו לא,

שרון דינור:

אנחנו, הם בודקים אותם והם עושים check, יש חדר טרפו, אין חדר טרפו. אנחנו ממש מעניין אותנו איך זה פוגש את הרחוב. אין, אדריכל העיר לא רואה את הפרויקט הזה, אנחנו הדבר היחיד שרואה את הפרויקט הזה.

מיקי זיידמן:

אוקי, אז להעביר לכם את האישור של חברת חשמל?

שרון דינור:

אנחנו רוצים לדעת שלא יהיה, שלא יצוץ עם זה בעיה בשלב שאתם כבר שניה לפני היתר ובשיא הלחץ. אוקי? עכשיו עכשיו אנחנו רוצים שתהיו,

שלי זיידמן:

בסדר, בסדר גמור. וקודם כל, נגיד לצרף בהרמוניקה, טוב, זה עניינים טכניים, אבל פרטי בנייה לרבות מדרגות אבן, חוץ מזה, אבל זה גם, אנחנו שומרים על המדרגות הקיימות אז, או פרט של ויטרינה של חזית מסחרית זה לא קשור, כאילו, זה לא לשלב הזה.

שרון דינור:

בסדר, זה לא ... בנייה לרבות, פרט המדרגות שאתם שומרים אנחנו רוצים לראות.

מיקי זיידמן:

לא, אבל אנחנו לא יודעים כאילו איך הפרט, זה אתם,

שרון דינור:

אז אל, תעבירו לנו, אז תעבירו תצלומים, בסדר? אני,

שלי זיידמן:

בסדר, נעשה הכל בתצלום.

שרון דינור:

והוויטרינה המסחרית, אמרנו שהיא יורדת.

שלי זיידמן:

כן, עכשיו אנחנו בסעיף 18, שתנאי למתן היתר יהיה הגשה של תכנית פיתוח נוף מפורטת שתהיה ערוכה על ידי אדריכל נוף. איפה אנחנו,

שרון דינור:

תראו, מה שאנחנו רצינו לראות פה,

שלי זיידמן:

כן?

שרון דינור:

אולי זה באמת טיפה מוגזם, כן, תראו, המבנה הקדמי הזה אנחנו, אנחנו רוצים שהוא יהיה גג ירוק.

שלי זיידמן:

אבל הוא מרפסת פרטית, הוא כבר,

שרון דינור:

רגע, מעל גג ירוק, ... המשמש מרפסת בדירה קיימת. גינון לאורך קו המגרש, צידי, צפון מזרחי. הנה, הגינון הזה. טוב, אני מורידה את הסעיף הזה, בסדר, סליחה. זה באמת,

שלי זיידמן:

אז אנחנו סיימנו.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

שלי זיידמן:

תודה לכם.

שרון דינור:

רק תביאי לי את העכבר.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה.

שלי זיידמן:

תודה.

יוחנן וייצמן:

שאלת השאלות,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

עוף או שניצל?

שרון דינור:

היום אני לא רעבה.

לורה ורטון:

אוכלים עכשיו?

דוד היימן:

יש,

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נאכל במהלך הדיון הפנימי, כי הדיון הפנימי יארוך זמן.

אסנת יעקובוב:

צריך להיות שמה שניים צמחוני ללורה ול-,

יוחנן וייצמן:

אה, התחלנו כבר,

דוד היימן:

שניצל או מעורב?

שרון אבני:

למי הצמחוני? לורה ו-?

אסנת יעקובוב:

לורה ודוד.

דוד היימן:

שניצל?

דוברת:

שניצל.

שרון דינור:

וייצמן נבקש מהם.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טוען שהוא לא יכול לפתוח את התב"ע,

שרון דינור:

לא, לפתוח הוא אמר שהוא כן יכול.

יוחנן וייצמן:

נצא מנקודת הנחה שהוא רוצה את זה, (לא ברור) שמה שווה הרבה כסף.

שרון דינור:

תנאי ל - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר. הייתי כותבת תנאי לנתינת היתר, אנחנו יכולים מצידו שיבואו.

שרון דינור:

מה היית?

יוחנן וייצמן:

הייתי, שוב אני אומר זה לא, לא, לא תנאי למתן היתר, אלא תנאי לנתינת היתר,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה,

שרון דינור:

אז בוא נעבור הלאה, מבנה עזר, אין לאשר הרחבות בנייה מעבר לקונטור מצב מאושר, אתם רציתם
לאשר את הממ"ד צמוד ל - ,

יוחנן וייצמן:

את הממ"ד כן בצמוד, זהו. זה קיבלו בהיתרים אחרים, אין סיבה לא,

שרון דינור:

מאושר תוספת ממ"ד,

אסנת יעקובוב:

לא, היא עוד לא סיימה, היא כותבת החלטות.

שרון דינור:

אין התנגדות לתוספת עמודות ממ"דים,

יוחנן וייצמן:

תשאירי את זה,

שרון דינור:

רגע, שנייה, את מה? את 6?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא הסביר על הבעייתיות של להזיז הזה,

שרון דינור:

אני מוחקת את זה, כי זה לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

כאילו לא, החוות דעת באמת נורא הייתה ארוכה, יש להציע חלופה לקיר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

פה,

שרון דינור:

אני אעשה את זה,

לורה ורטון:

שהייתה, שלא הייתה אופציה כן את הדברים. זאת אומרת חילקו תמונות. לא הייתי בתקופה הזאת, אבל גם זה, זהו לראות את ה - ,

עו"ד בני ליבמן:

יש קיר,

לורה ורטון:

את התלת מימד של הרחוב, ו - ,

דוד היימן:

מגנטיס, הדביקו הרמוניקות,

לורה ורטון:

כן?

שרון דינור:

רגע, שנייה.

לורה ורטון:

לראות את הדברים בתלת – מימד, מה שיש מסביב, זה מאוד עוזר.

שרון דינור:

רגע, ככה,

יוחנן וייצמן:

הם צריכים,

שרון דינור:

רגע, רגע.

עו"ד בני ליבמן:

הוא כבר שנה עוזר של שופטת בבית משפט מחוזי.

לורה ורטון:

כן? איזה שופטת.

עו"ד בני ליבמן:

חנה (לא ברור).

לורה ורטון:

אני חושבת שאני.

יוחנן וייצמן:

מה החלטנו?

שרון דינור:

רגע, החזית דרום מערבית, לא, חייבים.

יוחנן וייצמן:

הלכנו על חיפוי אבן, זה מה שנשאר עם זה?

שרון דינור:

נצפות רחוב עזה,

לורה ורטון:

לא, לא הייתה הכרעה, נכון?

שרון דינור:

ככל ו - ,

יוחנן וייצמן:

ככל ויוצע פתרון אחר, חזותי, אז זה,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא? בסדר.

שרון דינור:

עברנו לסעיף 17.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

ואחרון (לא ברור). טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אני עושה רגע הפסקה קטנה.

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נכבה את ההקלטה רק,

שרון דינור:

כמה אנחנו רחוקים מה - ,

יוחנן וייצמן:

יפה,

לורה ורטון:

שעה.

אסנת יעקובוב:

התיק של 11 צריך להיות עכשיו, היה עכשיו 12:00. רפאל, אפשר לכבות את ההקלטה? בבקשה.

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה.

שרון דינור:

רק אעלה את זה.

אסנת יעקובוב:

לקרוא להם?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שייכנסו כבר.

אסנת יעקובוב:

נירה.

דובר לא מזוהה:

רוצה להציג את התוכנית?

שרון דינור:

לא, הם יציגו. מה השעה?

דובר לא מזוהה:

12:30.

שרון דינור:

אם הם לא היו (לא ברור) לפי שעה, הייתי מרחמת עליהם. סתם אמרתי את זה. רגע תיקחי את הזה איתך. איך שנוח לך.

לורה ורטון:

יוחנן, מה אתה אומר? שהיא תתחיל?

יוחנן וייצמן:

כן, בטח.

נירה אורן:

טוב, אנחנו מדברים על רחוב, על בניין ברחוב חתם סופר. חתם סופר נמצא בתפר בין, בין רחביה לשערי חסד, זה יש שם קבוצה של בניינים, כמו שרואים כאן, שלושת הבניינים האלה, גם הבניינים מולם, שהם לא נכללים בתוכנית של רחביה, ולא בתוכנית של שערי חסד, חלה באזור הזה, בחלקות האלה תוכנית המתאר.

משה שפירא:

אולי אפשר לומר משהו פרה – היסטורית.

לורה ורטון:

כן,

משה שפירא:

ששני הבתים שגם חתם סופר 4, חתם סופר 6, אלה בתים של, מבחינת הבינוי שלהם זה בנייה פשוטה, זה הקדש שערי חסד, בנה אותם בסוף, אחרי מלחמת יום העצמות, כבניינים מאוד מאוד פשוטים בנראות שלהם, להבדיל אפילו מהבתים האחרים ברחוב, הבית שנמצא בפינה, ובתים ממול שיש שמה איכויות אדריכליות שהם מה זה, זה סגנון מודרניסטי פשוט, מאוד מאוד פשוט כאילו במופע שלו, זה ממש ממש, פשוט מה שכן מיוחד במקום זה הכניסה, (לא ברור) 6, הכניסה יש לזה אלמנט, אלמנט שהוא מרשים, אולי גם מרפסת, כל הדברים מאוד מאוד פשוטים בנראות, זה כאילו קובייה של, קובייה של בינוי.

נירה אורן:

אנחנו,

משה שפירא:

הוא לא קשור, הוא לא קשור באופי לשערי חסד, הוא גם לא, לא קשור באמת לרחביה, זה באמת, זה הייתה אוכלוסייה חלשה מאוד, ולכן הבנייה הייתה כזאת, ולכן הוא גם לא נכלל, כשעשו את התוכנית, את התב"ע של שערי חסד, לא כללו את המבנים האלה, כי זה לא חל,

יוחנן וייצמן:

לנו רשום ש – 3936 חלה עליו, אני עוד לא יודע, אני מנסה לבדוק.

משה שפירא:

לא, לא, התב"ע של שערי חסד היא לא, היא לא חלה עליו, מה שחל עליו, התב"ע של שערי חסד, מה שגובל את, השצ"פ שצפונית אליו נמצא,

נירה אורן:

מעבר לחלקה.

משה שפירא:

המבנה עצמו,

נירה אורן:

כן. מעבר,

משה שפירא:

חלקה 215, זה הקצה של התב"ע של שערי חסד, היא הולכת גם ככה, גם ברחביה, המבנה עצמו לא נכלל. אני חושב מבנה שהוא היה פה, שזה היה חתם סופר 6, שנהרס, ולא נותר לו זכר, גם היה פה בוועדה לפני כמה שנים.

נירה אורן:

אנחנו, הבקשה שהוגשה לתכנון, ולשימור הייתה בקשה להרוס את הבניין הקיים, ולבנות בניין חדש. אני כאן,

שרון דינור:

אני שאלתי באיזה הליך אתם.

נירה אורן:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

תמ"א.

שרון דינור:

אנחנו מדברים על תמ"א או תב"ע?

נירה אורן:

תמ"א, תמ"א,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/2,

נירה אורן:

כן, כן, תמ"א, התמ"א.

שרון דינור:

גם התמ"א בגלל זה שאלתי.

נירה אורן:

כן, מה תמ"א תב"ע?

שרון דינור:

אין לי תיק פתוח של התמ"א. אין לי, לא מצאתי. בגלל זה אני שואלת, את יודעת איזה מספר זה?

נירה אורן:

כן, 15835, זה נפתח באמת, המספר רק לפני כמה ימים, היה איזה עניין טכני.

שרון דינור:

לא עולה.

נירה אורן:

אנה פתחה את זה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, שאלה, אדריכלית דינור, פה רשום תוכנית 3936, (לא ברור) התוכנית הזאתי זה בכלל במאה שערים.

שרון דינור:

אני זוכרת שזה טעות, אני חושבת שחל על זה מתאר 62.

יוחנן וייצמן:

מתאר,

נירה אורן:

62.

משה שפירא:

חל מתאר 62, על,

עו"ד בני ליבמן:

על הבתוקף הוא 62, תוכניות קודמות, מספר מאה שערים, אז זה כנראה זה משהו, הוא טעה המספר.

שרון דינור:

לא, יכול להיות שזה פשוט טעות סופר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, טעות כנראה.

שרון דינור:

טעות סופר בחתם סופר, נבדוק את זה, אני גם זכרתי, בגלל שהתעסקתי עם זה קצת, זכרתי.

משה שפירא:

היה ההחלטה בסוף, חתם סופר, זה היה שהצאצאים אומרים, אנחנו הטעות סופר.

דוד היימן:

זה אמרו על האחרון, לפני, זה היה טעות גדולה.

שרון דינור:

יש פה בדיחה שאני לא מבינה, אבל,

דוד היימן:

אני אסביר לך,

שרון דינור:

נשלים בין הדיונים.

משה שפירא:

גם בחתם סופר, המחלקת שימור אמרה, הוא אמר הוא תבע את המטבע חדש אסור (לא ברור), זה.

שרון דינור:

באמת?

משה שפירא:

כן. זה כבר, זה, לא החדש במובן של (לא ברור).

חיים כהן:

אתם מתקדמים או לא?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

עכשיו הבקשה מה שאני מציגה כאן זה לא מה שהוגש למחלקת השימור, אנחנו לא מבקשים, אנחנו מבקשים לפרק את הבניין החדש, ולבנות בניין חדש, עם שימור, כלומר עם שחזור של חלקים מהבניין הקיים. אני כאן מראה את ה - , הבניין קיים, יש שתי קומות,

חיים כהן:

מה קורה עם הבניין על יד? יש לכם תמונה עם הבניין ליד למשל?

משה שפירא:

הבניין ליד הוא,

יוחנן וייצמן:

בגוש הזה שהצגת.

משה שפירא:

הבניין ליד נהרס, את רוצה להיכנס פה ב – GIS לראות אותו, הבניין ההוא נהרס.

חיים כהן:

(לא ברור),

נירה אורן:

על ה – GIS,

יוחנן וייצמן:

לא, ה – GIS, לא, בסדר.

משה שפירא:

הוא נהרס לחלוטין, נבנה בניין חדש, לא, הפתח כניסה חשבנו לשמר אותו, החלטה הייתה החלטה, שלמה אשכול שהיה אז, שאת הכניסה רצינו לשמר. ואנחנו, אנחנו עקביים בשיטה שלנו.

חיים כהן:

הם הרסו את כל הבניין?

משה שפירא:

הרסו את כל הבניין, לא השאירו ממנו זכר. אנחנו אומרים, אנחנו אומרים,

חיים כהן:

עבר וועדת שימור והכול?

משה שפירא:

עבר וועדת שימור, עבר זה, עבר סיור של שלמה אשכול ביחד עם המחלקה שמה, בשטח, ואחרי הסיור הוא אמר להוריד את הכול, לא להשאיר זכר, למרות שאז הצענו אז כן,

שרון דינור:

לא להשאיר זכר, נשמע זה עמלק, מה קרה?

משה שפירא:

אנחנו חשבנו אז שראוי לשמר את הכניסה, וחשבנו שכן אפשר להשתמש באלמנטים.

שרון דינור:

זה היה ממש תמ"א/38 אולי הראשונה שהתעסקתי איתה באמת, או אחת הראשונות,

משה שפירא:

את גם היית בסיור הזה.

שרון דינור:

אני לא הייתי בסיור, אבל אני כן זוכרת את הפרויקט הזה, שלא הבנו באמת הרבה על ה - ,

משה שפירא:

אנחנו, אנחנו אומרים, התקדמנו קצת בזמן, רוצים לשפר, המבנה הזה לא אופייני לשימור, הוא לא מבנה לשימור, לא להכניס אותו לא בשערי חסד, ולא ברחביה. אנחנו אומרים מה שאפשר להפוך לקחת מפה, את האלמנטים ולהשתמש בהם, לחזיתות של הזה, וליצר אדריכלות מודרניסטית,

שרון דינור:

סליחה, אבל אתם, לא, זה מה שמוצע פה כאילו כרגע?

משה שפירא:

כן, לורה ורטון:

נירה אורן:

זה מה שמוצע עכשיו, זה לא מה שמוצע כאילו לא עליו נכתבה החוות דעת. אנחנו קיבלנו חלקים מחוות הדעת ושינינו את ה - , את התכנון.

שרון דינור:

אנחנו לא ראינו את זה כאן, שיהיה ברור, רק, עוד לא הספקנו, כתבנו את חוות הדעת על סמך חומרים קודמים שהיו לנו,

נירה אורן:

נכון.

חיים כהן:

יש תיק תיעוד?

משה שפירא:

יש תיק תיעוד, כן,

שרון דינור:

אני רק מנסה להבין, מה שאני רואה פה עכשיו, אמרתם שחזור והקמה במקום אחר, אני רואה שזה במקום הקיים. אז זה לא מה שמוצע.

נירה אורן:

זה כמעט במקום הקיים,

שרון דינור:

אז אני לא, אני רוצה להבין את הכמעט הזה, ואני לא מצליחה לראות אותו.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? הם מבקשים הריסה.

נירה אורן:

אני אראה לך,

שרון דינור:

כי היא מדברת על פירוק והרכבה,

נירה אורן:

הנה יש שמה, אני לא יודעת אם זה ברור מספיק, אבל רואים שם את הבניין קיים בצהוב, ואת הבניין המבוקש בשחור, יש שינויים קטנים.

שרון אבני:

הצהוב לא כל כך רואים.

נירה אורן:

כן, כן את צודקת,

שרון אבני:

שרון, אם תבואי,

שרון דינור:

אני לא רוצה לבוא, האמת היא שאני אגיד לכם את האמת,

שרון אבני:

אי-אפשר,

שרון דינור:

אני פשוט לא יכולה להתייחס לזה, כאילו, זה חשבתי שאנחנו הולכים להגיב על משהו, ושאתם תיקחו ותעשו עוד תכנון. אתם הייתם מצטיינים, אוקי, עשיתם את התכנון, לא, בהתאם לחוות הדעת שלנו, אני לא הספקתי לראות, לא הספקתי להגיב, עכשיו אני בוועדה, תחת לחץ צריכה להגיד אם זה טוב או לא נכון, להסתכל איפה זה, נראה לי לא, לא נכון לעשות את זה, סליחה, שאני,

נירה אורן:

אבל אני רוצה להגיד לך,

שרון דינור:

אם זה היה שינוי קטן, אז הייתי אומרת, וואלה, אני מסוגלת להבין, אם אתם עשיתם, א' שינוי בגדול יכול להיות שהוא חיובי, אבל אני לא מצליחה להכיל אותו כרגע, אני לא מצליחה, והוא לא מספיק.

דובר לא מזוהה:

אפילו לא רואים,

שרון דינור:

הוא לא מספיק ברור, כאילו, אז אני לא מצליחה.

נירה אורן:

כל העניין גם של השימור, נכון שלא, את לא ראית את התוכנית הזאתי קודם, אבל אנחנו כל הדיונים על השימור, ולשמר ואת החלקים שאנחנו משמרים אותם, שהיה, היינו בתהליך של התב"ע, שנסגרה בינתיים, דובר על זה,

שרון דינור:

אולי, אלי אני מציעה כזה דבר, בוא נעבור רגע לסעיפים של החוות דעת,

נירה אורן:

אוקי,

שרון דינור:

ותגידו מה הם אתם,

יוחנן וייצמן:

אני שומע, הן די ברורות.

שרון דינור:

שאני מבין,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים להרוס את הבניין, מה? מה הנושא?

שרון דינור:

לא, הפירוק והרכבה,

יוחנן וייצמן:

שחזור של חלק העיקרי.

נירה אורן:

מציעים פירוק והרכבה, זה מה שאנחנו מציעים.

משה שפירא:

פירוק והרכבה אבל,

נירה אורן:

שחזור.

משה שפירא:

אבל פירוק והרכבה, הרכבה,

יוחנן וייצמן:

הבניין יש חדש.

שרון אבני:

זה שחזור, לא.

משה שפירא:

אבל זה לא בדיוק שחזר, זה לא בדיוק שחזור.

שרון דינור:

אם אתם רוצים שנתייחס לזה בתור הריסה שזה לא החוות דעת שאנחנו,

חיים כהן:

רגע, אני רוצה להבין,

משה שפירא:

זה שחזור בהתאמה, שחזור,

משה שפירא:

אני יכול לראות תמונות של הבניין הקיים?

נירה אורן:

כן, הנה תמונות של הבניין הקיים.

יוחנן וייצמן:

אפשר להגדיל?

שרון אבני:

אבל לא רואים את החלק היפה שלו.

נירה אורן:

אין לו,

משה שפירא:

זה היפה.

שרון אבני:

לא,

משה שפירא:

זה היפה.

יוחנן וייצמן:

מאיזה שנה זה נבנה? משה.

משה שפירא:

שנות ה – 40.

שרון דינור:

אני חושבת שהתמונות לא (לא ברור), עכשיו היינו שם בסיום, עם תכנון עיר, עם מהנדס העיר,

שרון אבני:

זה לא הבניין?

שרון דינור:

אם, נראה,

משה שפירא:

כן, זה זה.

שרון אבני:

אז איפה התמונה?

משה שפירא:

הנה זו המרפסת, זו המרפסת,

שרון אבני :

איפה המרפסת?

משה שפירא :

זה זה.

שרון אבני :

זה הייתי אומרת שזה לא, הייתי אומרת, שאתם לא מראים את מה שצריך להראות.

שרון דינור :

אני מציעה,

שרון אבני :

זה מה שצריך להראות.

שרון דינור :

אני מציעה פשוט, את ההמלצה.

שרון אבני :

מה?

משה שפירא :

לא, אני אמרתי מקודם,

שרון דינור :

וייצמן, פעם היינו יוצאים לסיורים, כמו ששמעת, אני כן מציעה לצאת לסיור. כי הבניין הזה היה קונצנזוס לגביו, ועם גורמי המקצוע, שהוא בניין שהוא יפה, עכשיו שהוא ראוי לשימור, אוקי, באיזה שהוא אחת מהדרכים, באיזה שהוא אופן לשמר אותו. עכשיו השאלה היא מה שמציעים, הוא מספיק דומה לשימור, זה עוד לא, אני לא מצליחה להבין כאילו, מה משתמר ואיפה.

יוחנן וייצמן :

השאלה אם אנחנו רוצים, יש לי שאלה אחרת אנחנו רוצים שם בכלל שימור?

שרון דינור :

אנחנו רוצים חד-משמעית, סימן קריאה שלנו, של מהנדס העיר ושל המחלקה לתכנון לשמר את זה,

שרון אבני:

סליחה שאני,

שרון דינור:

הבניין הזה עבר סקר, יש לו ערכים, הוא בניין מאוד מאוד יפה,

שרון אבני:

זה הבניין,

שרון דינור:

הוא אופי של השכונה, זה שלא תוכנית רחביה, ולא תוכנית נחלאות, שערי חסד הגיע אליו, זה נכון, אבל הוא פשוט חלק, אינטגרלי מהמס מהשכונה הזאת.

משה שפירא:

(לא ברור).

שרון אבני:

זה הבניין,

משה שפירא:

כן, לא, זה, שלא יישמע חס וחלילה (לא ברור). הנה, זה המרפסת, זה המרפסת שאת מראה, היא מרפסת (לא ברור).

נירה אורן:

ואנחנו מבקשים,

משה שפירא:

היא מופיעה פה, היא מופיעה פה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להציג תמונות בהגדלה, אולי תיק תיעוד אין לך, אני מבין.

משה שפירא:

יש תיק תיעוד,

נירה אורן:

לא, יש תיק תיעוד, שמה אפשר לראות את הכול.

עו"ד בני ליבמן:

יש תיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

נירה אורן:

את יכולה להעלות את התיק תיעוד?

יוחנן וייצמן:

תיקחו את זה ממני, אני אכנס לתיק תיעוד, שתי דקות. בואי תציגי את התמונות מהתיק תיעוד, ונקבל החלטה ושלוש.

עו"ד בני ליבמן:

אני שמתי לב שהמזכירות לא העבירה את הקישור,

יוחנן וייצמן:

כן, הם שלחו את זה בנפרד. אתה שמת לב לזה.

עו"ד בני ליבמן:

ואני שמתי לב לזה.

שרון דינור:

התמונה הראשונה כבר מאוד יפה בעיני,

עו"ד בני ליבמן:

אני מסתכל עליהם לפעמים בבית, וראיתי שאין לי קישור. אווי ווי אם הייתה בתיק.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להביא לנו? יש לך העתק, שוויקי היה טוב לזה דווקא, (לא ברור) את ההחלטה.

שרון דינור:

אני מנסה, תראו רגע, אני מנסה להכניס אתכם, למרות שאני חושבת שאם הוועדה מתכוונת להציע הריסה, אז אני מפצירה בכם לפני זה לעשות סיור, תעשו סיור בזמנכם הפרטי, אני לא אומרת שאתם צריכים להחזיק יד ביד איתי. אבל השביל הזה שהוא שביל צידי, יש לו את האלמנט הזה שהוא מאוד יפה, האבן, הטובזה, המרפסות הן מרפסות מאוד אופייניות לשכונה, שהם המרפסות המנדטוריות, האלה שיש להם את ה - , רשתות שתי וערב האלה, זה משהו שבכל מקום בעיר ההיסטורית.

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו, שרון, אני הלכתי שם,

שרון דינור:

רגע,

חיים כהן:

הייתי שם.

שרון דינור:

כן?

חיים כהן:

הייתי שם.

לורה ורטון:

הנה זאת,

חיים כהן:

ולמה אני הלכתי לשמה? אני אגיד לך למה אני הלכתי לשמה. כי אמרו לי שהיה בניין דומה על יד, והוא נהרס, ועבר את הכול. אז כאילו למה בעצם עלינו מפילים. אז שאלתי רגע, אבל בכל אופן משהו צריך פה לשמר, אז אומר, אנחנו מוכנים לשחזר את הדברים, הבולטים מהשימור בתוך הבנייה, אני לא מוצא זמן, אני אלך לראות. אבל אנחנו, אני עוד פעם שוב (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני הלכתי שם שבת.

חיים כהן:

אני אגיד לך מה ראיתי, לא, ראיתי את המרפסת כמו שהיא ציינה, בסדר. אבל אם אפשר בהריסה לגמרי, לשחזר חלק מהמבנה הזה, בצורה אחרת, כדי להקרין את ה - , את הדבר היפה שהיה פעם ב - בבניין הזה, בסדר, אבל לי מפריע כמו שהיה בתיק הראשון, מפריע לי, אם יש לנו מדיניות, ויש לנו החלטות, ויש לנו זה, אנחנו לא יכולים לכל דבר להגיד - זה כן, והבניין צמוד לזה, לא, למה? כי ההוא כן, ולמה, זה לא,

שרון דינור:

אני מציעה שאת הדיון הזה נעשה בלעדיהם.

חיים כהן:

סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

בסדר שיגמרו להציג, אז בסדר.

משה שפירא:

אני רוצה להגיד שבהצעה שלנו, ההבדלים למה שיש פה, למה שיש בהצעה,

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

שההצעה שלנו פה זה להרחיב את הפתחים האלה, שהוא פתחים די דומים,

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

(לא ברור), לשמור כאן על המאפיינים של הקשת השטוחה, המאפיינים המדטוריים,

שרון דינור:

אבל,

משה שפירא:

לשמר את המרפסת,

שרון דינור:

אני מנסה להבין,

משה שפירא:

זה כניסה הזאת,

שרון דינור:

אני רוצה שנייה להגיד, אני לא הבנתי את הנושא המהותי של, איפה אתה הולך, איפה במרחב של החלקה, אתה הולך להקים את החזית הזאת. למה אין לך תוכנית שמסמנת?

משה שפירא:

אבל לא, היה לנו, תוכנית שהראתה,

שרון דינור:

לא, היה בצהוב ה - , איפה זה היה?

נירה אורן:

בצהוב זה הבניין הקיים,

משה שפירא:

אפשר לראות בחזיתות, בחזית, אפשר לראות גם בחזית, זה החזיתות,

שרון דינור:

הנה, הנה.

משה שפירא:

הנה, החזיתות,

שרון דינור:

לא, אני צריכה,

משה שפירא:

אנחנו רוצים,

שרון דינור:

אני רוצה להבין בתוכנית, איפה, אי-אפשר הזה מוקם ביחד למקור, ואת זה אני לא מצליחה להבין, זה נשאר,

נירה אורן:
הקו של החזית,

שרון דינור:
זה נשאר במקום או שזה לא נשאר במקום?

משה שפירא:
זה לורה ורטון:
סטייה של, כמטר, כמטר סטייה.

שרון דינור:
כמטר, בכל אחת מהחזיתות?

משה שפירא:
כן,

נירה אורן:
בשני החזיתות,

משה שפירא:
כן,

שרון דינור:
אז למה אתם לא שמים פה את זה? כאילו איך אני אמורה לנחש את זה? גם רואה את זה עכשיו לראשונה,

משה שפירא:
לא, לא, בקודם, בראשון היה שמה עם הצהוב זה היה שמה.

שרון דינור:
בראשון עם הצהוב, הוא יותר מידי קלוש, אי-אפשר לראות את זה ביחס לחלקה.

נירה אורן:

כי זה באמת מאוד קרוב, כמה עשרות סנימטרים.

שרון דינור:

ופה, אני לא רואה את זה, זה כאילו המצב הקיים.

נירה אורן:

למעלה, למעלה.

שרון דינור:

רגע, אני מנסה לחזור להבין את זה, זה נראה באותו מקום, אתה רואה את הקו בניין? פה? וכאן את הקו הסגול זה נראה ממש כאילו באותו מקום, כאילו לא זזתם בכלל, אז לא הזזתם? כן הזזתם?

נירה אורן:

הזזנו את זה בכמה סנטימטרים.

שרון דינור:

אבל לא רואים את זה, השרטוט שאתם מציגים, לא תומך בדבר הזה,

נירה אורן:

אבל תראי, השרטוט, מצטערת,

שרון דינור:

אז על מה שאני אמורה להסתכל? כאילו באמת.

נירה אורן:

למעלה הייתה העמדה של, ראיתי את זה.

שרון דינור:

את זה העמדה בקומת קרקע, באמת אתם הורגים אותי, למה אני צריכה להסתכל על משהו שהוא בקושי רואים אותו, פה, על זה את רוצה שאני אסתכל? שיש לך משהו מפורט?

חיים כהן:

מה ההצעה שלך? משה.

משה שפירא:

אני אומר מה שאנחנו מבקשים לעשות, זה מה שנירה אמרה, לפרק את הבניין הזה, זה הסטה של עד מטר זה מגיע עד 70, במקום 70 ס"מ כל אחד מטר, זה החזית, החזית הראשית היא עוברת כמה (לא ברור), כמו שרואים שם בחזיתות, החזיתות זה המצב הסופי שאנחנו רוצים להגיע, זה בסופו של דבר יהיה שפה מנדטורית, שימוש באבנים המקוריות, ובנייה של הדבר הזה מחדש, זה,

חיים כהן:

ומה, אתה משתמש באבנים הזה, מה,

משה שפירא:

על פתחים,

חיים כהן:

מה הולך לשחזר?

משה שפירא:

אז אני אומר,

נירה אורן:

את הכניסה,

משה שפירא:

את הכניסה, הכניסה היא תהיה, יהיה שחזור של הכניסה, עם האלמנט הזה מבטון, ששרון ציינה, עם כניסה משופעת, כל הכניסה תהיה בדיוק בשלמותה, את הפתחים האלה אנחנו, אנחנו משנים, מגדילים קצת את הפתחים האלו,

יוחנן וייצמן:

זה קסקט גדול,

משה שפירא:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני רואה זה קסקט עגול,

משה שפירא:

קסקט עגול, הקסקט יהיה, יהיה גם ב - , יהיה גם בזה.

יוחנן וייצמן:

באמצע הבניין יש?

משה שפירא:

זה יהיה, החלון, התרמומטר שנמצא פה, גם יהיה כל הפתח הזה כמו שהוא, גם משוחזר, הפתחים פה, רוצים להגדיל אותו, אבל כל הקשת השטוחה מלמעלה, העיבוד של האבנים מהצדדים, הכול יישאר אותו דבר, האבן תהיה ה - , הכול יהיה באבן ההיסטורית של הבניין, זאת אומרת זה, ואני אומר מבחינת הרחוב, היה לנו בניין, על זה לא היה לנו מחלוקת, עם מחלקת השימור שמדובר בסגנון מנדטורי פשוט, ואנחנו מקבלים בניין בסגנון מנדטורי, משופר, בניין שהוא קצת יותר זה, אבל עם שרואים את כל האלמנטים המרכזיים, שכמו שציינת נכון, המרפסת הזאתי מאושרת.

שרון דינור:

בוא נגיד כזה דבר,

משה שפירא:

זה הכניסה (לא ברור).

שרון דינור:

אני תוהה, באמת אני תוהה, נגיד שאנחנו מאשרים, את הכיוון הזה, אוקי, אין לי, לא היה פה לי, לא היה לי תיק כשפתחתי את זה, לא תביע, ולא תמ"א, אין לי מסמכים רלוונטיים, אני חושבת שתצטרכו להיות, חייבים לחזור לדיון עוד פעם, כשאני יודעת על מה אני מדברת, כאילו אחרי ש - , אני אגיד לכם, אוקי, אמרו לך כללית, וואלה, באמת אני רוצה,

משה שפירא:

אז בוא נחזור לתיאום.

שרון דינור:

זה נראה באופן אישי שזה, אבל הלחץ המטורף להעלות את זה לדיון עכשיו, כשאין, אי-אפשר, אני לא מסוגלת להבין כאילו ברמה כזאתי את התוכנית, ולא יכולה, לא יכולתי לייצר חוות דעת, זה ממש נורא בעיה.

משה שפירא:

אבל אני מסכים פה, הדבר עצמו הוא ברור,

שרון דינור:

אני, אבל,

משה שפירא:

אנחנו שומרים על אותו (לא ברור).

שרון דינור:

משה, איך זה נראה לך, מינהל תקין, שאני מגיבה על משהו, שלא ראיתי בחיים שלי, שהוא לא דומה למה, בשום דבר למה הקודם שהיה, זה לא משהו קטן, מכינה חוות דעת, עובדת, משקיעה שעות, בשביל לעשות את הדבר הזה רק בשביל שבסוף תגישו משהו שאני, שהחוות דעת שלי לא תהיה רלוונטית בכלל.

משה שפירא:

לא,

שרון דינור:

איך זה הגיוני? איך זה הגיוני? עכשיו אני אומרת הייתם יושבים איתנו, הייתי אומרת לכם, אתם יודעים מה? בואו נעלה את זה עוד שבועיים, מי ישמע, יש כל חודש, זה באמת, באמת מוגזם, תסלחו לי, זה מוגזם. הייתם, מילא הם לא היו מוכנים, רוצים, רוצים ליטוף על הראש? כאילו זה מה (לא ברור),

משה שפירא:

לא, בתב"ע,

שרון דינור:

ליטוף על הראש.

משה שפירא:

בתב"ע, בתב"ע ישבנו,

שרון דינור:

התב"ע לא קשורה, לא קשורה,

משה שפירא:

לא,

שרון דינור:

אני כבר אומרת לכם, שזה נראה יותר טוב מהתב"ע נראה יותר טוב, על פניו כמה שהצלחתי לקלוט,

נירה אורן:

זה היה תב"ע,

שרון דינור:

אני פשוט אומרת לעצמי שלא היה, אסור היה להעלות את זה לפה לדיון, ובעצם בסוף, אני מגיבה על משהו אחד. מביאים משהו אחר, לא, שמים אותי, באמת.

נירה אורן:

זה משהו אחר שלקחנו בחשבון,

שרון דינור:

אבל לא הספקתי, למה אני לא יכולה, למה שחוות דעת שלי לא תהיה אוקי, זה סבבה, זה לא סבבה, בואי נצמצם את זה את הפערים, למה אתם גורמים לי ולעבודה של המחלקה לשימור, לראות והמקצועית, כשאתם לא מקצועיים, ושהחומר שלכם לא ערוך מספיק טוב, עוד פעם בצורת מצגת, במקום בצורת הרמוניקה, קחו שבועיים, תסדרו את הדברים, בוא נסתכל, נראה לי, נראה לי שזה כבר הרבה יותר קרוב ל - , למה שרצינו לקבל פה, זה פשוט משגע אותי, כאילו הדברים האלה.

יוחנן וייצמן:

הבניין לשימור,

שרון אבני:

אני רוצה להצטרף, ולומר משהו,

שרון דינור:

הבניין הוא, הוא לא בניין לשימור סטטוטורי, כן, חד-משמעית נקודה, סימן קריאה או לא משנה מה, הוא ראוי לשימור, כזה, אחר, כן, כאילו באמת אני פשוט בשוק, בדיון של הריסה לחלוטין, יש לנו דיון של שחזור שהוא דיון ראוי בפני עצמו, לא ידעתי לא התכוונתי,

שרון אבני:

כי לא יכולת,

שרון דינור:

לא, זה,

שרון אבני:

כי לא קיבלת, לא כי את לא הספקת.

שרון דינור:

לא, אמרו לי - מהר, מהר תעלי את זה, לדיון, אמרתי - בסדר, אני אקושש את הנספחי תב"ע שיש לי, לא תמ"א, בשביל להגיב לזה, באמת מה קורה?

שרון אבני:

אין סיבה, אני רוצה לומר משהו, מבחינת המינהל התקין, אני עו"ד אני ישבתי בוועדה מחוזית ואני מכירה את משה, אני לא מכירה אותך, אבל אני חושבת שלבוא ולצפות שעל סמך נייר שלא נשלח, ואתם הולכים בכיוון שהוא כיוון הוא מצוין, נפלא, אבל תנו להבין את מה שאתם אומרים. לא יכול להיות שאתם באים, ואתם אומרים, ככה בואי תראי, לא, אבל לא ככה רואים, לא (לא ברור). לא צריך לעבוד ככה, זה לא מלחמה, זה תכנון. וזה תכנון שאתם מכירים בעצמכם בערכים החשובים, שאתם רוצים לשחזר בפנימה, כי יש להם ערך, כי משה כתב על זה חוות דעת, ויש להם ערך, ואתם חושבים שיש לזה ערך, אז בואו תעשו את העבודה כמו שצריך, תעבירו את זה לבדיקה ונתכנס, אולי הכול מצוין, כמו שאתם אומרים.

נירה אורן:

אנחנו חלקים, מה אנחנו משמרים מהבניין והכול, וזה דבר שישבנו בזמנו עם,

שרון אבני:

אנחנו לא יודעים, כי לא נתת לנו לראות, אתם המבקשים, לא, אנחנו פה (לא ברור) את זה, אנחנו לא יכולים לראות את זה.

שרון דינור:

גם אני לא רואה, אני לא מצליחה לראות את החלקים ש – כל החלקים שרצינו אני חושבת שהיה,

שרון אבני:

יכול להיות שאתם צודקים בהכול, אבל אי-אפשר,

נירה אורן:

כשעבדנו על התב"ע,

שרון דינור:

אמרנו אמרנו שימור, שימור של החזית הדרומית, והחזית המזרחית של המבנה, אתם עושים חצי מזה, אפשר להתווכח אם זה נכון, או לא נכון, אבל כאילו לא, זה לא שלקחתם את כל ההוראות שם

והטמענו אותם, עשיתם כבוד דרך, אבל לא, לא שמה. שלא נדבר על זה, שאנחנו לא רצינו פירוק והרכבה, עכשיו אם, אני צריכה בשביל להבין, בשביל חצי מטר, אני לא חושבת ששווה לעשות פירוק והרכבה, אוקי, אבל בשביל 3 מטר, אז אני יכולה להבין שרוצים לעשות פירוק והרכבה, אני צריכה להבין את הפערים האלה, כאילו, אין, אין פה, אין לי את היכולות האלה.

יוחנן וייצמן:

אני, אני חייב לומר את דעתי, אם את רוצה להוריד את זה,

חיים כהן:

בוא, בוא נעשה דיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, תצאו, תמתינו בחוץ אבל.

לורה ורטון:

תודה,

משה שפירא:

יום טוב, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני כעת,

חיים כהן:

לפני שאתם יוצאים, אני כן חושב מה ששרון אמרה, וגם לא מקובל גם עלינו, אני חושב כשמביאים תיק לוועדה, גם אנחנו צריכים לדעת, כדי לקבל החלטה גם להבין מה הדרג המקצועי רוצה, במצב כזה שדרג המקצועי לא מצא לא רגליים, ולא ידיים בדבר הזה, זה גם גורם לנו, (לא ברור) גדול, אני חושב, (לא ברור) בבקשה פעם הבאה כשמביאים, אני נורא מבקש ליצור איזה שהוא מנגנון כאילו לפני הוועדה.

נירה אורן:

תודה.

שרון דינור:

אפילו כשאני מגדילה את זה, אני לא רואה את האלמנטים שהם בעצם אומרים אחרי זה שהם לשימור, לא רואה את זה, אז זה מה שהם אמרו לי, תתייחסי אליו, שני קווים, אחד על השני.

חיים כהן:

אני,

יוחנן וייצמן:

לטעמי, תגיד אתה, סליחה,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שיש לנו בעיה לאשר את הריסה ובנייה מחדש,

שרון דינור:

אני,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר אותו רגע, מה האלמנטים שאנחנו רוצים,

שרון דינור:

אני לא מוכנה, אני לא מוכנה, אני ממש ממש מרגישה, לא לא מוכנה (לא ברור) את הכלים, אני לא מוכנה לדיון הזה, אני לא מוכנה, לא ראיתי, לא הספקתי להגיד - תשמעו זה חשוב, אבל יש פה עוד חלון, יש פה עוד חלק שעושה, הבניין עצמו, הוא לא מסומן לשימור בתוכנית הוא ראוי לשימור, הוא נסקר, עשינו סקר שימור פה,

חיים כהן:

אבל יכול להיות שהבניין ליד נהרס

שרון דינור:

הבניין ליד זה הוא לא היה אותו בניין, הוא בניין אחר.

חיים כהן:

הוא היה בדיוק,

שרון דינור:

הוא לא היה בדיוק אותו בניין, אתה רוצה שנפתח את התיקי תיעוד?

חיים כהן:

כן, אני אשמח לראות את זה,

שרון דינור:

אז נעשה את זה בצורה מסודרת בפעם הבאה, כאילו, איך אני יכולה?

עו"ד בני ליבמן:

גם אם הבניין היה, היה מאוד דומה לבניין הזה, היו מקרים, למשל ברחביה, לפני (לא ברור) את התוכנית, שהרסו בית, ואחר כך הצטערו על זה. עכשיו אתה צודק זה עוד לא בשימור סטטוטורי, אבל המחלקה כבר סימנה אותו, אני לא יודע בדיוק מתי, כבניין לשימור, התיק תיעוד,

חיים כהן:

זה לא מחייב.

עו"ד בני ליבמן:

לא, לא מחייב.

חיים כהן:

בסדר.

עו"ד בני ליבמן:

לא מחייב, אני מסכים איתך,

חיים כהן:

זה לא רלוונטי לא,

עו"ד בני ליבמן:

לא מחייב אני מסכים איתך, התיק תיעוד שהביאו אז, עשו תיק תיעוד, ויש פה, אני קורא פה, יש פה הרבה, הרבה דברים שגם אדריכל שימור מסכים איתה, וגם היא אמרה פה שהיה להם איזה שהוא הליך של תב"ע, שגם בתב"ע אני מבין שהם התכוונו לא להרוס את כל הבניין לגמרי. נכון?

שרון דינור:

בתב"ע, תקשיבו, היה פה תהליך באמת, הם פתחו תיק תב"ע, בתב"ע היה כתוב,

יוחנן וייצמן:

של קווי בניין,

שרון דינור:

תוכנית תקנונית לקווי בניין, שינוי קווי בניין, בלי לדעת בכלל מה הולך, אמרנו להם, תכנון עיר ואנחנו, אי-אפשר להגיב לכה דבר, תראו לנו, עשינו סיורים משותפים, הגענו למסקנות, הם לא היו, הם לא היו, רק עכשיו הם מתחילים להתקרב לזה, אני לא הספקתי להגיד, לא משהו חיובי, ו לא משהו שלילי על זה. עכשיו אני רואה שנפתח תיק,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא נסגר, התיק של התב"ע סגורה.

שרון אבני:

אם יש לו מספר.

עו"ד בני ליבמן:

כן,

שרון אבני:

היא אמרה שזה מספר לפני שלושה ימים.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין שהוא סגור בכלל התב"ע,

לורה ורטון:

היא אמרה,

שרון אבני:

נכון, היא אמרה שלפני שלושה ימים היא קיבלה מספר.

עו"ד בני ליבמן:

לא, המספר שהיא קיבלה,

שרון דינור:

אז זה אומר, סליחה,

יוחנן וייצמן:

לא, התב"ע נגנזה, התב"ע נמשכה.

עו"ד בני ליבמן:

המספר הזה זה לתמ"א.

שרון דינור:

תקשיבו יש להם פה תב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, זה תב"ע מ"ק – ית שנמשכה,

עו"ד בני ליבמן:

כן, כן, נכון, אבל היא אמרה מספר לפני שלושה ימים,

שרון דינור:

סליחה, רגע, אנחנו, אנחנו, הפצנו חוות דעת, ב – 21 לחודש. יחד עם סדר היום, אוקי, הפצנו ב – 21, כתבנו אותה כמה ימים לפני את זה, כן? הפצנו אותה ב – 21, זה אומר שישבנו עליה עוד לפני, הם פתחו את התיק תמ"א שלהם באותו יום, באותו יום ראשון שאנחנו הפצנו אותה, עשיתי את זה בלי הרמוניקה, יש כבר הרמוניקה, תנו לי שבועיים, אני אשב על הרמוניקה הזאתי, אני אוכל להגיד - אוקי, ביחס. הם כל מה שהם הציעו במצגת המצחיקה שלהם הזאתי, סליחה שהיא ממש מצחיקה ועלובה. יש לי אותה מסודרת בהרמוניקה, תנו לי להגיב על זה נורמאלי. זה כן, זה לפח, זה לתיקונים, זה מקובל, זה לא מקובל.

משה גורא:

צריכים (לא ברור).

שרון אבני:

יש איזה שהוא, אני רוצה להתחבר למה שאתה אומר, יש איזה שהוא מינימום של מקצועיות, בוועדה סטטוטורית שכולנו פה יושבים בה, אני חושבת שזה פשוט חייב,

חיים כהן:

לא,

שרון אבני:

לא יכול להיות שמקיימים דיונים, על איזה מין,

חיים כהן:

אז יהיה, אני אגיד לך, זה,

שרון אבני:

(לא ברור) כאלה של דברים קלוטים מהאוויר,

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו,

שרון אבני:

שהם אומרים - אבל, תאמינו לנו, והנה עשינו תמ"א.

חיים כהן:

על זה, על זה אמרתי, והיה חשוב להגיד להם על זה, לא,

שרון אבני:

אני אומרת את זה לעצמנו גם.

חיים כהן:

אני אומר,

שרון אבני:

אני מסכימה איתך במאה אחוז.

חיים כהן:

מאה אחוז, אבל לכן אמרתי בדיון הפנימי, כשאני מקבל רושם שזה משהו, בשביל זה גם כי הלכתי לשמה, שהבניין הוא בעצם להריסה, הוא לא שימור, הוא לא שום דבר.

שרון דינור:

הוא לא להריסה,

שרון אבני:

אבל זה,

חיים כהן:

זה שהתקיים, איזה דיון, זה,

שרון דינור:

סיור לפני חודש, חודשיים,

שרון אבני:

חוות דעת המקצועית שלהם לא מסכימה איתך.

חיים כהן:

הסתכלתי על זה יותר,

שרון אבני:

למה הם בחרו לעשות את זה? כי משה שפירא הוא איש מאוד רציני, והוא בעצמו חושב שיש פה אלמנטים שראוי ונכון לשמר אותם,

חיים כהן:

הוא אמר את זה,

שרון אבני:

כי זה בנייה מנדטורית,

חיים כהן:

הוא אמר את זה,

שרון אבני:

ולכן הוא רוצה לשלב אותם, אז מצוין. אז יש פה איזה שהיא הסכמה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע ככה,

שרון אבני:

(לא ברור) יתקיים, כמו שצריך,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, אני יכולה להציע בשני, הצעה, סוג של פשרה. א', אנחנו יכולים לאשר את ה - , את ההצעה, ולבקש לשמר, אני נותן דוגמא כמובן, את החלון תרמומטר, את הקסקט הזה,

שרון דינור:

לא, אני לא מסוגלת להגיד את זה,

יוחנן וייצמן:

את הפרופורציות.

שרון דינור:

אני לא מסוגלת, לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו דקה, תרצי, תביאי את זה עוד שבועיים עם שיפורים, תרצי לשנות.

שרון דינור:

בוא נביא את זה עוד שבועיים,

יוחנן וייצמן:

תרצי לשנות עוד שבועיים תשני.

שרון דינור:

למה? למה? בוא נביא,

שרון אבני:

מה היעילות?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

שרון דינור:

מה מה זה משנה? כדי שאני אוכל לתת חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

תתני חוות דעת.

שרון דינור:

עוד שבועיים,

יוחנן וייצמן:

תוסיפי אם יש לך עוד דברים שאת חושבת,

שרון דינור:

אני לא מוכנה לתת חוות דעת למשהו שלא ראיתי. נשבץ את זה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

חיים כהן:

אני מדבר אם זה משובץ ב - ,

שרון דינור:

הם רק פתחו,

שרון אבני:

התיק,

שרון דינור:

הם רק פתחו.

שרון אבני:

היא קיבלה מספר לפני שלושה ימים, אז מה? מה קרה?

לורה ורטון:

אני מציעה בין היתר למען שלום בית, נדון בזה שוב בעוד שבועיים, אני חושבת שהם גם מבינים שהם לא,

עו"ד בני ליבמן:

הם קיבלו רק לפני,

שרון דינור:

אני חושבת גם באמת,

לורה ורטון:

היא בעצמה אמרה שרק עכשיו, הם קיבלו, זאת אומרת אני, גם אנשים מנוסים, ואני חושבת שהם הבינו שיש פה בעייתיות.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם ששום דבר ממה שהם אמרו לא מופיע בהרמוניקה, שום דבר,

חיים כהן:

טוב, תראי,

שרון דינור:

אין פה אלמנט אחד,

יוחנן וייצמן:

למה? הם שמו בנייה במקום אחר.

שרון דינור:

קו אחד לא קשור,

חיים כהן:

אני רגע, אני,

שרון דינור:

מה הם מראים לנו?

חיים כהן:

שרון, שרון,

שרון דינור:

משהו אחד לתכנון עיר, משהו אחר, איך אתם לא אומרים?

חיים כהן:

שרון, שרון,

שרון דינור:

חאלס עם הקרקס הזה.

חיים כהן:

בבקשה,

שרון דינור:

סליחה,

חיים כהן:

להוריד את ה - ,

שרון דינור:

אני מתרגשת, כי זה מעצבן אותי מאוד.

חיים כהן:

בסדר, אל תתרגשי. תשאירי אותו לזה, לדברים יותר טובים.

שרון אבני:

יש גם איזה שהוא,

חיים כהן:

אני מציע,

שרון אבני:

(לא ברור) כללי בכלל.

חיים כהן:

שנייה אני רוצה להציע הצעה, אני רוצה, היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן, אני מקשיב,

חיים כהן:

לקבל את העמדה להביא את זה לעוד שבועיים לדיון, במקביל אני רוצה לצאת לסיור ביחד איתך
ועם גורא, אם הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה.

חיים כהן:

ומי שרוצה, להיות במקום, ללכת לראות שוב, אחרי שטחנו את זה קצת, ולא כזה, וכדי שנעבור בעוד שבועיים, נבוא כבר יותר מוכנים,

שרון דינור:

אני חייבת,

חיים כהן:

גם לסייר במקום,

שרון דינור:

רק לסייג, תקשיב, ההרמוניקה שלהם, חשבתי שהיא מוכנה, אני לא יודעת למה הם רוצים שאני אגיב, כל פעם אני אעלה את זה?

חיים כהן:

קבענו.

שרון דינור:

לא, אבל אני שואלת עוד שבועיים, הם צריכים להגיש לי הרמוניקה שתואמת למה שהם דיברו פה,

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים הריסה.

עו"ד בני ליבמן:

עד יום ראשון,

שרון דינור:

אם הם מבקשים, אם הם מבקשים את ההרמוניקה החדשה, החדשה הזאתי שנמצאת פה, אני אגיב עליה, אבל שלא יבקשו משהו אחר בדיון. בדיון היום, הראו לנו משהו שהוא לא 180 מעלות,

לורה ורטון:

נקרא להם עכשיו,

משה גורא:

נקרא להם ונקבל החלטה.

שרון אבני:

אולי אפשר לקבוע, סליחה, את הדיון שבועיים מיום שהם יגישו את ההרמוניקה?

חיים כהן:

לא, לא,

שרון אבני:

כדי שלא נקבל אותה?

יוחנן וייצמן:

שיגישו אותה מחר.

שרון אבני:

השאלה אם הם יכולים,

עו"ד בני ליבמן:

לקצוב להם זמן להגשה, יש,

שרון אבני:

אין בעיה, אם כותבים שהם מגישים מחר, נדון עוד שבועיים, זה מצוין. אבל שני הדברים צריכים להיות פה, רק (לא ברור), ואם בוקר (לא ברור) יבוא,

שרון דינור:

אני חשבתי בתומי, חשבתי שהם מציגים לנו משהו שהם פתחו עכשיו תיק עליו, פתחו עכשיו תיק, הגישו משהו אחרת לחלוטין לוועדת שימור, איזה מין דבר כזה?

יוחנן וייצמן:

תראו, ההצעה שכעת אולי היא כזאתי, אתם תגישו הרמוניקה, מתי אתם יכולים להגיש הרמוניקה שהיא תואמת,

משה גורא:

דבר ראשון שהרמוניקה שהוגשה היא לא תואמת (לא ברור) עכשיו, נכון? מה,

יוחנן וייצמן:

מתי תוכלו להגיש הרמוניקה שתואמת?

נירה אורן:

תוך יומיים.

שרון דינור:

מעודכנת.

יוחנן וייצמן:

תוך יומיים,

שרון דינור:

מעולה.

יוחנן וייצמן:

אז זה בסדר גמור, אז תוכלו להגיב עליה עד יום ראשון הבא.

שרון דינור:

נגיד כן,

יוחנן וייצמן:

ויבוא לוועדה הבאה.

לורה ורטון:

זה יחזור לדיון בעוד שבועיים.

חיים כהן:

זה יחזור בעוד שבועיים, ו - ,

שרון דינור:

מה קרה פה? מישהו יסביר לי מתי שהוא, למה זה ככה,

נירה אורן:

למה מה?

שרון דינור:

למה הגשתם משהו אחד לתכנון, מציגים לנו,

נירה אורן:

זה היה תהליך של הימים האחרונים, זה היה, זהו.

לורה ורטון:

אוקי, אז אנחנו נתראה,

שרון דינור:

אם הדבר האחרון, האחרון זה מה שאתם הראיתם לוועדה, הכיוון הוא יותר חיובי שמה, מאשר מה שהגשתם לתכנון עיר שהוא כאילו פשוט לא קשור לשום דבר.

לורה ורטון:

אנחנו נתראה בעוד שבועיים.

שרון אבני:

מצוין.

משה שפירא:

תודה רבה.

נירה אורן:

תודה רבה.

משה שפירא:

תודה רבה, שבוע טוב.

יוחנן וייצמן:

שלום. בסדר.

חיים כהן:

אז מי מנסח?

יוחנן וייצמן:

החלטה היא לשוב ולדון, זהו.

חיים כהן:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לאחר סיור.

שרון אבני:

זה לשוב ולדון, ומגישים את ההרמוניקה.

חיים כהן:

לאחר,

יוחנן וייצמן:

אם הם לא יגישו עד יום רביעי את התוכנית, אז זה ילך לעוד וועדה.

חיים כהן:

בדיוק.

חיים כהן:

וחברי הוועדה,

יוחנן וייצמן:

ומי שרוצה יצא לסיור.

חיים כהן:

מי שרוצה שיצא לסיור.

יוחנן וייצמן:

לא, לא סיור מסודר שלא, סיור מסודר מצריך (לא ברור) ודברים כאלה. מאה אחוז. כורזין.

שרון דינור:

רגע, תתנו לי לכתוב.

חיים כהן:

תוכנת מתוקנת.

שרון דינור:

ככה? או בלי, פשוט לאחר הגשת תוכנית מתוקנת,

יוחנן וייצמן:

לאחר,

חיים כהן:

מתוקנת, עזבי, עזבי, זה לא,

יוחנן וייצמן:

עזבי שלא,

חיים כהן:

לא ניכנס.

שרון אבני:

הם אמרו שהם מגישים תוך יומיים.

משה גורא:

התוכנית תוגש עד יום רביעי.

יוחנן וייצמן:

מה? הם אמרו שמגישים תוכנית יומיים, ניתן להם רביעי בבוקר, רביעי בבוקר, לא כי הגיעו למחלקה,

עו"ד בני ליבמן:

מעבירים,

יוחנן וייצמן:

ילך לעוד שבועיים.

שרון אבני:

לא, אבל, אוקי,

חיים כהן:

לשוב ולדון לאחר הגשת התוכנית.

לורה ורטון:

פרק זמן זה,

שרון אבני:

שרון,

יוחנן וייצמן:

לעוד שבועיים, זה כבר אחרי הפגרה.

לורה ורטון:

שלישי, והדיון יהיה ברביעי.

שרון אבני:

מה?

שרון דינור:

מקסימום מצב הגרוע סנריו, בכלל שאין פה מה, אני אוציא, אני אכניס אותם בסדר היום, ואני אתן את החוות דעת,

יוחנן וייצמן:

כן, אחרי זה,

שרון דינור:

במהלך השבוע, כי זה משהו שהוא כל כך כבר היה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון אבני:

אוקי,

שרון דינור:

טוב, רגע, תנו לי שנייה.

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

כנראה שנייה רגע משהו שזה אחרון, בסדר? שנייה רגע,

חיים כהן:

לעזור פה?

שרון דינור:

25.7,

עו"ד בני ליבמן:

משהו אחר מכורזין,

שרון דינור:

זהו. האמת היא שזאת בקשה די קלה, כי סך הכול אישרנו אותה, היא מקובלת. אנחנו מדברים על רחוב כורזין, רחוב כורזין זה בחלק התחתון של נחלאות, אגב זה חלק של נחלאות, שאנחנו לא הכנסנו אותו למשל לתוכנית דרום נחלאות, כי הוחלט שהתוכנית המאושרת שחלה עליה, אתם רואים את המשולש הזה.

לורה ורטון:

שמה? לא שומעת, החלטנו מה?

שרון דינור:

בזמננו כשעשינו את תוכנית נחלאות, היה דיון, האם כדאי להוסיף את, תוכנית דרום נחלאות פחות או יותר מסתיימת בכפר ברן. רגע, כן, והוחלט שלא להכיל עוד תוכנית, כאילו להגדיל אותה לתחום של המשולש הזה, שאתם רואים פה שפונה לגן סאקר, מכיוון שיש עליו תוכנית, שהתוכנית שחלה עליו היא כבר ממצה את הזכויות, בגלל שיש פה חלקות זעירות, אתו רואות, אתם רואים את הגודל שלהם, (לא ברור) של 50 מטר, או 80 מטר או דברים כאלה. ואין מקום פה להוסיף, בכל מקרה אז הוציאו אותם מחוץ לתוכנית של, סתם אני מספרת לכם את הרקע של דרום נחלאות. עכשיו הגיע הבקשה, אני אכתוב רגע, בתב"ע כי הוא כבר ניצל את כל הזכויות שלו. בתב"ע היא פה היא על החלק הכי, אתם רואים את ה - , אם אני אתן לכם פה שטח, זה יהיה שטח,

צפי שלף:

הצ'ופצ'יק.

שרון דינור:

מה זה מין (לא ברור) כאילו,

שרון אבני:

הצ'ופצ'יק של הקומקום.

שרון דינור:

חבל על הזמן, כאילו להגיד משהו כזה, של זה, כן, באמת בסביבות ה- 50 מטר, אם אני כוללת את האזור ה- , שמחוץ לגבולות, אני אראה רגע, לא, לא, אני עושה תוכנית מוצעת, הנה זה, אתם רואים? הנה סליחה, הבינוי שלפני ה- , שגם לפני הצ'ופצ'יק רגע.

שרון אבני:

זה גם,

צפי שלף:

שני צ'ופצ'יקים,

שרון דינור:

הנה, שטח התוכנית, מה זה?

שרון אבני:

מה?

צפי שלף:

0.0, זה 220 מטר,

שרון דינור:

אני חושבת ש- , וזה כולל, השטח הזה הוא כולל גם את השטח ש- ,

שרון אבני:

זה נקודה,

שרון דינור:

שהוא פה, אתם רואים, המפוספס שהוא פה.

צפי שלף:

22.

שרון אבני:

22.

צפי שלף:

22 מטר,

שרון דינור:

לא, משהו, משהו באמת, אני לא בטוחה, כאילו אני רואה את זה, ואומרת לעצמי זה טעות, זה לא יכול להיות שזה כזה קטן, מה שמוצע כאן,

שרון אבני:

רק על האלכסונים או גם על הכתום?

שרון דינור:

האלכסוני הוא שצ"פ של מדרכה כזאת,

צפי שלף:

זכות כאילו, זיקה,

שרון דינור:

עכשיו הם מציעים תכנון מאוד,

לורה ורטון:

3 קומות.

שרון דינור:

של, 3 קומות, הם ממקסמים את זה, והם אומרים אנחנו עולים לגובה של הכביש שלידינו, (לא ברור) את הקומה בתת-הקרקע, היה לנו איתם דין ודברים הם התחילו את התכנון מקומה, בערך מעבר לזה, והם הורידו את זה לגובה הגג פה. והם מנצלים שטחים, גם בתת-הקרקע, סך הכול אנחנו חושבים שזה, הגענו פה לעמק השווה.

לורה ורטון:

שהוא שתי קומות וקומת גג.

יוחנן וייצמן:

יש (לא ברור) איתם?

שרון דינור:

הדבר היחיד ש - , שבעצם שונה, זה שחשבנו שהמדלפות הגג, שוב פעם הסיפור הזה, בגלל שאנחנו נמצאים באזור שהוא, מאוד ייחודי, מבחינת הגגות רעפים, גם סופר נצפה מהכיוון של גן – סאקר. רצינו שהגגות, הגג רעפים יתחיל ממטר,

יוחנן וייצמן:

מטר ולא, איפה ה – 1.80 מטר?

שרון דינור:

אין לי פה כאילו כרגע את הזה, אבל אתם רואים זה 2 מטר משהו כזה. אז זה הסיפור. הגובה שהוא מגיע אליו סך הכול, הוא בסדר מבחינתנו, למרות שאני אומרת לכם שהיה לנו התבלטות עם, הוא צריך להמשיך את הירידה,

לורה ורטון:

בדירוג, כן,

שרון דינור:

מי שמלווה את הטופוגרפיה, בסופו של דבר אמרנו בואו זה קטנצ'יק ניתן לו את הדבר הזה, זה בעצם אומר, הקו, איך אני עושה את זה? יש לי איך לעשות? בוא נראה רגע, להראות לכם. אני אראה, אני אדגים פה על ה - , זה אומר שפחות או יותר, אנחנו מקובל, וכל מה שיש פה, זה באמת הוא גם עשה שיפור תכנוני פה אחרי שהוא ישב איתנו, זה פשוט לעשות כאן את הקו זה.

צפי שלף:

מהקו של המרפסת,

שרון דינור:

והגובה של הבניין, הוא סך הכול מקובל, והנראות שלו.

חיים כהן:

אז בגדול רק את ה - ,

שרון דינור:

זה הדבר היחיד ש - , שכתבנו.

חיים כהן:

יש מישהו בחוץ? מה? יש מישהו בחוץ?

שרון דינור:

אני לא יודעת,

חיים כהן:

על התיק הזה, או ש –

שרון דינור:

כאן זה ארז טובול ו – יצחק.

עו"ד בני ליבמן:

תגיד להם כורזין, תכרוז כורזין והן יבואו.

יוחנן וייצמן:

התוכנית האחרונה היא 50 (לא ברור) בסך הכול. מה? שוב, זה מה שהיה,

שרון דינור:

שמה זה תיקונים, ממש קטנצ'יק.

חיים כהן:

אין? יופי, אז יללה בוא ניקח החלטה.

לורה ורטון:

הם התייאשו אולי.

שרון דינור:

אני חושבת שבגלל עשינו,

חיים כהן:

זה יחסית הרוב מתנאם, אז לא נראה לי שהיה צורך,

משה גורא:

שהם יבואו.

יוחנן וייצמן:

התבי"ע, מה גודל הבנייה כעת בסך הכול?

שרון דינור:

תראו, בנספח הבינוי הוא תוקן אצלנו, אבל היה חשוב לנו לכתוב את הנושא של הגובה, כי הוא עמד בתנאי סף משהו אחר, אז,

חיים כהן:

וכמה סך הכול חורגים?

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא באמת, תבי"ע חדשה,

עו"ד בני ליבמן:

תבי"ע חדשה. זה בסדר, הם הפכו לתבי"ע חדשה,

לורה ורטון:

אז אפשר לאשר?

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים 3 קומות ואנחנו רוצים לאשר להם,

לורה ורטון:

2 פלוס קומת גג.

יוחנן וייצמן:

2.5,

שרון דינור:

2 ו - , וכמובן קומת התת-קרקע, לא, המרתף שהיא קומת מגורים לכל דבר.

יוחנן וייצמן:

בעצם אנחנו מאשרים להם עוד קומה מתחת לאדמה.

שרון דינור:

בשימוש עיקרי.

יוחנן וייצמן:

כן, מאושר. הקומה השלישית?

שרון דינור:

קומה שלישית רצינו רק להבהיר לגבי המרפסת, מה?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור).

שרון דינור:

הם רוצים לבוא לפה?

דובר לא מזוהה:

לא, הישא ברכה.

שרון דינור:

יש אפשרות ברכה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עוד שנייה ושלוש, גם ישא ברכה, עוד שנייה,

לורה ורטון:

אבל אישרנו מספר כורזין, כן?

שרון דינור:

כורזין אישרנו.

יוחנן וייצמן:

כן, אז בוא נגיד לישא ברכה שייכנס, נעשה אותו קודם.

שרון דינור:

שנייה רגע.

דובר לא מזוהה:

מה השם רק?

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

שרון דינור:

אתה יכול אולי להקריא לי את הגוש חלקה שלנו? שנוכל אם יש את זה,

חיים אייזנטל:

גוש 84,

יוחנן וייצמן:

93,

חיים אייזנטל:

חלקה 93,

שרון דינור:

רגע, רגע, עברנו.

יוחנן וייצמן:

8, קידמנו תיק.

שרון אבני:

זה חומה שלישית.

לורה ורטון:

אנחנו לא על חומה שלישית?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו ישא ברכה, כי חומה שלישית לא הוזמנו אז,

דובר לא מזוהה:

דיון פנימי, דיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

זה בהסכמתם הדיון?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

החומה השלישית,

שרון דינור:

בטח בהסכמתם, הם ביקשו מאיתנו להכניס את זה לדיון.

לורה ורטון:

אוקי, אז אנחנו בישא ברכה.

שרון דינור:

היה רק תיקון לאיזה שהיא מרפסת שהיא, כן, זה ה - ,

חיים כהן:

בוועדה מקומית גם כן,

יוחנן וייצמן:

כן, אושר.

חיים כהן:

על המרפסת אושרה.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

המליצו למחוזית.

חיים כהן:

המליצו למחוזית. אז מה הדיון פה? שנה שעברה זה היה.

שרון דינור:

אם, אם,

יוחנן וייצמן:

ישלחו להם את התיקון שלה,

חיים כהן:

שנה שעברה זה היה כולו (לא ברור) המרפסת הזאת.

שרון דינור:

כן, אבל רצינו לעשות הבהרה למרפסת, הוא ביקש ממני להסדיר את זה,

חיים כהן:

זה עבר דנו כבר, החליטו בוועדה מחוזית.

שרון דינור:

מה אכפת לך להוציא הבהרה לנושא הזה? שיהיה ברור.

חיים כהן:

שמה? מה הוא רוצה?

שרון דינור:

הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) למחוזית המלצה שלנו נגד זה.

שרון דינור:

הוא רוצה לשלוח, רגע, אנחנו עושים את הדיון הזה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא נשחרר אותו.

שרון דינור:

זה זה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

זה ישא ברכה.

חיים אייזנטל:

כן, אני רוצה בבה אם אתה יכול להעלות את המצגת, כי אני רוצה להתרכז בשתי נקודות,

שרון דינור:

סליחה זה אני לא הגעתי לשם עדיין,

חיים אייזנטל:

אני רוצה להתרכז בשתי נקודות קטנות.

שרון דינור:

זה לא זה, סליחה. סליחה. הנה. בבקשה, בבקשה.

חיים אייזנטל:

כן, אז ככה זה הבניין הזה, זה הבניין שנבנה בין 1960 ל – 1970, למעשה הוא לא בניין היסטורי, ואנחנו מתכננים להרוס את הבניין, ולבנות בניין חדש לגמרי, בלי קשר לבניין הישן, אין לו ציפוי אבן, אין לו, שום אלמנטים לשימור, הוא בניין ממש פשוט ואין בו שום דבר, למעשה מה שאני רוצה לבקש זה דבר כזה, למעשה אנחנו תכננו בניין של 3 קומות, כשניצב רחוב ישא ברכה, יש לנו 4 קומות, פלוס גג רעפים מוגבה, שהוא כאילו הקומה החמישית. למעשה אבל יש לנו רק 4 קומות, ואנחנו עשינו גג רעפים, אבל מכיוון שהרבה בניינים באזור הזה, בפרט אלה שנבנו מחדש, כבר בלי גג רעפים, הייתה תקופה שהוועדה המחוזית טענה שבניין שהוא בגובה מ – 5 קומות ויותר, אז בין כה לא רואים את הגג רעפים, והם ויתרו על גגות רעפים.

שרון דינור:

עשינו מדיניות לנושא הגגות רעפים, זה גם אישרנו את זה פה בוועדה, גם מול תכנון עיר, זה גם מופיע באתר המחלקה שלנו. בגלל שאנחנו לא רוצים לוותר על גגות רעפים בגדול בעיר,

חיים אייזנטל:

כן,

שרון דינור:

לא אומרת לך לא להרוס את זה, וזה, אנחנו פשוט רצינו לשמור על האלמנט הזה, שהוא נורא מאפיין את השכונה,

חיים אייזנטל:

אז ככה,

שרון דינור:

אז למה שלא פשוט תוסיף את הגג רעפים.

חיים אייזנטל:

אז ככה, דבר ראשון בתוכנית שאנחנו מגישים אנחנו עושים גג רעפים, אבל מכיוון שאנחנו,

שרון דינור:

רגע, אתם רואים שלא, יש לנו שתי הערות לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

אחת, כי באמת אין לנו כל כך מה,

חיים אייזנטל:

אז ככה, האמת בתוכנית שאנחנו נגיש,

חיים כהן:

מה מפריע לך בקטע של, בנושא של ה - ,

חיים אייזנטל:

של הגגות רעפים?

חיים כהן:

כן,

חיים אייזנטל:

כי אני רוצה שאם אני אעשה תוכנית שינויים ואנחנו הולכים לעשות תוכנית שינויים, שאנחנו לא נהיה כבולים בגג הרעפים, מכיוון שבאזור הזה,

חיים כהן:

אבל היא אומרת לך, יש מדיניות, יש החלטה, יש זה, חייבים,

חיים אייזנטל:

אז צריך לפתוח תצלום אוויר,

שרון דינור:

הנה התצלום אוויר, אני חושבת שאפשר להגיד בצורה אבסולוטית שיש רוב של גגות רעפים פה.
כאילו

חיים אייזנטל:

אז ככה, שנייה שנייה,

יוחנן וייצמן:

רוב לא מוחץ.

שרון דינור:

רוב די מוחץ, לדעתי אפשר לעשות ספירה.

יוחנן וייצמן:

לא, ממנו עד בר אילן,

שרון דינור:

כאן, אבל כל השאר הכול רעפים.

חיים אייזנטל:

הבניין הזה, כבר מאושר 5 קומות בלי גג רעפים, הבניין הזה בלי גג רעפים, זה בלי גג רעפים, גם אם יש לו, כבר מאושר כאן 5 קומות בלי גג רעפים. עכשיו שתי הבניינים,

שרון דינור:

אני רוצה לשמור על האופי של הגגות רעפים בשכונות האלה, זה אחד הדברים הכי מיוחדים שיש לנו.

חיים אייזנטל:

כן, אבל,

לורה ורטון:

מסכימה.

חיים אייזנטל:

כבר אין את זה למעשה.

לורה ורטון:

יכול להיות שיש אחד שלא, זה לא אומר, שצריכים לוותר.

שרון דינור:

רגע, ההוא שאמרת לי,

חיים אייזנטל:

מה שיש זה הבניינים שעוד לא עשו תוספות, הבניינים,

שרון דינור:

מה שאמרת לי ישא ברכה 25, זה שאמרת שהוא בלי?

חיים אייזנטל:

הבוכרים 27, שם כבר יש תוכנית מאושרת,

שרון דינור:

בוכרים 27.

חיים אייזנטל:

של תמ"א/38, שאישרה בלי גג רעפים.

עו"ד בני ליבמן:

עכשיו אני בישא ברכה?

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

אם נעשה את הגג, אני שואל, אם נעשה את הגג, פתיחת תיק תב"ע תנאי למתן היתר, זה יהיה לך טוב?

חיים אייזנטל:

מה זה תנאי למתן היתר?

יוחנן וייצמן:

תנאי ליום שאתה מקבל את הטופס הכחול ביד,

חיים אייזנטל:

כן, אבל זה לא יהיה החלטה של שימור, שהבניין הזה צריך גג רעפים, אם בעתיד,

יוחנן וייצמן:

לא, אם אתה תעלה בגובה, אז בוודאי לא נרצה גג רעפים.

חיים אייזנטל:

זהו, אנחנו עלינו לגובה.

יוחנן וייצמן:

על 4, על 4 אנחנו, המדיניות היא גג רעפים, האדריכלית דינור אמרה זה אושר בוועדה, אני לא זוכר את הפרטים, אבל היא כנראה יודעת מה שהיא אומרת, אז מה שאני שואל אותך, האם יש לך,

שרון דינור:

אני רואה, תקשיב, זה פתחתי את ההיתר, אני רואה שיש גג רעפים, זה מה שיש גג רעפים, מה שאמרת לי, הלכתי (לא ברור),

חיים אייזנטל:

זה הבוכרים 27?

שרון דינור:

כן,

חיים אייזנטל:

כי מגישים עכשיו תב"ע,

שרון דינור:

זה הרמוניקה המאושרת, פתחתי את המאושרת. אני חושבת שהוא גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

יש בהפקדה משהו אחר?

חיים אייזנטל:

אני לא מדבר על הפקדה. רק רגע,

שרון דינור:

אולי פתחתי משהו לא נכון, אמרתי לי 27, זה מה שפתחתי.

חיים אייזנטל:

בוכרים 27, כן זה זה.

שרון דינור:

זה זה?

חיים אייזנטל:

כאן זה עם גג רעפים, אבל הבניינים לידם, הם בלי גג רעפים. כל ה –

שרון דינור:

זה לא קשור אליך, פשוט אנחנו רק בדיס – אינפורמציה היום,

חיים אייזנטל:

כן, כן, כל ה - , למעשה שתי הבניינים האלה, ואם את מסתכלת על כל האזור הזה,

שרון דינור:

אני מסתכלת, רואה גג רעפים, רעפים, רעפים, זה מה שאני רואה.

חיים אייזנטל:

תקטיני קצת את האזור, שיראו,

שרון דינור:

הקטנתי ממצמצת בעיניים,

חיים אייזנטל:

לא, לא,

שרון דינור:

אני עדיין רואה.

עו"ד בני ליבמן:

היא רואה רעפים בכל מיני גוונים,

צפי שלף:

כן,

עו"ד בני ליבמן:

אדום, חום,

שרון דינור:

לרדת עוד קצת איפה? עד להעיר החדשה? כאילו, עד איפה?

חיים אייזנטל:

כל האזור הזה הוא בלי גג רעפים. כל האזור הזה הוא בלי גג רעפים.

שרון דינור:

רחוק ממך, נו בחיית.

חיים אייזנטל:

זה לא רחוק.

שרון דינור:

טוב, יללה.

חיים אייזנטל:

גם האזור הזה, רוב הבניינים באזור הזה,

שרון דינור:

לא הבנתי מה מפריע לך, באמת לא הצלחתי להבין, קח את הקומות שלך, תעשה אותם עם גג רעפים. לא פוגע לך בזכויות בנייה.

חיים אייזנטל:

כי אני רוצה לעשות שינוי תב"ע ולשינוי תב"ע,

שרון דינור:

מה יהיה בשינוי תב"ע שלא?

חיים אייזנטל:

בשינוי תב"ע, אנחנו רוצים לשנות את הקומה החמישית,

שרון דינור:

ולמה שלא יהיה פה גג רעפים?

חיים אייזנטל:

אני יכול לעשות, יכול להיות שנרצה לעשות,

שרון דינור:

גג רעפים זה טוב,

חיים אייזנטל:

חצי קומה.

שרון דינור:

לשטחים, זה טוב למערכות, זה טוב לכל מיני דברים,

חיים אייזנטל:

אני לא אומר שאנחנו לא נעשה גג רעפים, גם בתוכנית הזו אנחנו עושים גג רעפים, אבל אנחנו לא רוצים לכבול את התוכנית עם גג רעפים. אם יש החלטה של וועדת שימור על גג רעפים, אז בעתיד, אם אנחנו נרצה להגיש תב"ע על חצי קומה, גם ידרשו מאיתנו גג רעפים על החצי קומה, שזה למעשה לא נותן שום דבר,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר, ב – 10038 אנחנו ביקשנו בקומה,

שרון דינור:

לא, האמת היא שזה כאילו מפתיע אותי, כי כשהתחלנו את הדבר הזה לדיון, אז אמרתי ליונתן שזה בניין חדש, שיבנו, אין מה להגיד, אל תקבע את זה, תכתוב - לפי המדיניות, וגג רעפים. ולא היה להם מושג שזה ייפתר, הייתי בטוחה שזה,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש שלא יהיה גג רעפים.

שרון דינור:

זה בבוכרים כאילו, לא ידעתי, בגלל שהוא מבקש גג רעפים פה, אז תקשיב כשתבקש את המשהו החדש, אז נעשה דיון על המשהו החדש, למה אנחנו צריכים עכשיו?

עו"ד בני ליבמן:

זה יגיע לפה, גם חצי קומה תגיע לפה.

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים אייזנטל:

אנחנו לא מעוניינים שיהיה החלטת וועדת שימור, שכובל,

יוחנן וייצמן:

צריך רעפים.

לורה ורטון:

אנחנו דווקא רוצים לכבול אתכם.

יוחנן וייצמן:

אתם מה? לא, לא,

עו"ד בני ליבמן:

תהיה החלטה.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה החלטה שככל שהתב"ע החדשה לא תאושר, יישאר במקומות, אז תעשה רעפים, ככל שתאושר, בוא אז אני הצעתי לך הצעה שהיא יכולה להיות טובה.

חיים אייזנטל:

זאת אומרת ככה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, אין לנו בעיה שתצייר רעפים, אין לנו בעיה שבסוף לא תעשה את הרעפים, אם,

שרון דינור:

מקודמת בתב"ע החדשה אנחנו נחליט עכשיו החלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, אם יהיה 6 קומות, לא צריך רעפים.

שרון אבני:

אפשר להחליט החלטות על התב"ע שמולנו?

שרון דינור:

יש לך משהו מולך, תחליטו עליו.

שרון אבני:

זה שאלה משפטיות, ברצינות, אני שואלת.

עו"ד בני ליבמן:

הוא יכול להגיד, מה, מה

יוחנן וייצמן:

ככל שתופקד, לא סליחה, אז אני אנסח את זה אחרת. ככל ש - ,

לורה ורטון:

יהיה דיון,

יוחנן וייצמן:

ככל, לא, לא, הפוך, עדיף שזה יהיה, אתה יכול להגיע להבנות, ולא נצטרך אחרי זה יגיע להצבעות ול
- , בוא נסגור את זה בצורה,

שרון דינור:

זה לא יגיע להצבעות.

יוחנן וייצמן:

לכן אני מנסה, אני מנסה להסדיר את זה בצורה פשוטה יותר,

שרון אבני:

זה לא כל כך פשוט,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון אבני:

כי זה ביצה שלא נולדה.

חיים אייזנטל:

אז אפשר להחליט ככה,

עו"ד בני ליבמן:

רגע,

חיים אייזנטל:

לבניין, לבניין המוצא בן 4 קומות, יהיה גג רעפים, עכשיו אם הבניין יהיה בן 5 קומות, אין החלטה.

לורה ורטון:

נדון בזה.

חיים אייזנטל:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ככל שתאושר, ככל שייפתח תיק תב"ע,

לורה ורטון:

חדש.

יוחנן וייצמן:

חדש, ולא יהיה בו רעפים,

עו"ד בני ליבמן:

תיק תב"ע כבר פתחת?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כן,

חיים אייזנטל:

עוד לא,

עו"ד בני ליבמן:

אז יוחנן, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יפתח כעת תיק תב"ע,

עו"ד בני ליבמן:

אז תקשיב, בסדר.

יוחנן וייצמן:

עד שיש לו את ההיתר, הוא אסור לו לפתוח.

עו"ד בני ליבמן:

יפה, אז בוא, נעשה דבר, אני מציע דבר כזה, אנחנו נכתוב שההחלטה שלנו על הגג רעפים, מתייחסת לתוכנית שאנחנו עכשיו שהיא, נניח 4 קומות,

חיים אייזנטל:

4,

עו"ד בני ליבמן:

אוקי, תעשה לפחות את ה- 4 קומות, תכתוב בבולד ועם קו מתחת.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בני ליבמן:

זהו,

יוחנן וייצמן:

ככל,

עו"ד בני ליבמן:

אז מזה יבינו שאם הוא יגיש 8 קומות,

יוחנן וייצמן:

נשנה לו את ההחלטה,

עו"ד בני ליבמן:

הוא לא יהיה, 8 אוקי לא יהיה, עכשיו אין לנו תב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, בוא, יש לנו הבקשה, מה הבעיה בתב"עות בסמכות מקומית ב – 20% הזה? הוא בא לבקש 20%, מעל אחרי היתר שמכוח תמ"א, הוא לא יכול לעשות את זה, עד שאין לו את ההיתר, הוא לא יכול, אז היה בדיוק אותו סיפור,

עו"ד בני ליבמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

הוא במלכודת של זמנים פה. אז לכן מה שאני מציע, הפתיחת תיק תב"ע כמו שעשינו בבוקר, ככל שתפתח תיק תב"ע עלי גג רעפים, אז ניתן לך טופס 4 בלי רעפים.

לורה ורטון:

לא,

עו"ד בני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

אני לא רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד בני ליבמן:

זה משהו אחר, לא,

שרון אבני:

זה בעיה.

עו"ד בני ליבמן:

לא, לפתוח סתם, זה לא מספיק. מי אמר?

שרון אבני:

אולי הוא יפתח ויעשה מיליון דברים שצריך לדון בהם?

יוחנן וייצמן:

אבל הבן אדם שפותח תיק תב"ע, רוצה לבנות את השתי קומות שלו,

שרון אבני:

אני לא יודעת מה הוא ירצה לעשות, וזה הכול בחיק העתיד, להחליט על משהו שלא נולד, בלי לדעת שהוא לא (לא ברור),

עו"ד בני ליבמן:

רגע,

שרון אבני:

זה לא נכון.

עו"ד בני ליבמן:

אתה מדבר על תב"ע בסמכות מקומית?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בני ליבמן:

בסדר, אבל אנחנו לא הוועדה המקומית פה, אולי לא יאשרו לו את התב"ע הזאת.

יוחנן וייצמן:

בגדול מאשר את התב"עות האלה ביום יום,

עו"ד בני ליבמן:

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן, זה הרי לא פעם ראשונה שאנחנו דנים בכזה סוג תב"ע, הוועדה המקומית מאשרת את זה מעשים שבכל יום את הסוג של התב"עות הזה של השלמה לתמ"א זה לא, אז אין סיבה לחשוב, שבסיומו של תהליך, משהו פה הגיש התנגדויות ל – 5 קומות ול – 4 קומות הוא לא יגיש, זאת אומרת אני לא רואה פה את הבעיה, את הבעייתיות איך ה - , איפה אנחנו באמת נופלים עם הסיפור הזה.

שרון אבני:

תמיד יש אפשרות ליפול, זה הנחת המצב.

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון אבני:

עם ישראל לא יתנגד.

עו"ד בני ליבמן:

אבל פה רגע,

יוחנן וייצמן:

ומה יהיה הדבר,

שרון אבני:

אנחנו בעמנו אנחנו יושבים,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

שרון אבני:

אתה אומר אין סיבה לחשוב, תמיד יש סיבה לחשוב.

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד בני ליבמן:

אבל פה אני רואה שאתם מבקשים, אבל פה כתוב שמבקשים 5 קומות,

חיים אייזנטל:

זה למעשה לא 5 קומות, רחוב ישא ברכה זה 4 קומות פלוס גג רעפים.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הנמוכה לא,

שרון אבני:

ההצעה של דני היא מצוינת,

שרון דינור:

למה? הנה 1, 2, 3, 4,

יוחנן וייצמן:

הוא מציע לצמצם, הוא לא מציע להוסיף.

חיים אייזנטל:

ישא ברכה, אין להם 5.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלו היא כרגע, היא צמצום הבינוי. למה הוא מציע את הצמצום הבינוי לא בגלל נדיבות ליבו הרחבה, ולא בגלל שהוא שונה בנייה, כי הוא רוצה לבנות שמה משהו אחר, אין לנו פה, הרי ברור אם יבוא אליהו הנביא ויגיד - לא, לא יאשרו לך את התב"ע, אז זה יבוא לפה על 4 (לא ברור), ויבקש שניתן לו לפחות (לא ברור).

שרון דינור:

אני לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כן, למה את עושה לי פרצוף?

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

את יודעת שזה מה שיקרה. בהנחה שהוא לא מקבל קומה חמישית בתב"ע, תב"ע מקומית, או קומה שישית לתב"ע מחוזית, הוא יבוא לבקש את הרעפים שהוא יכול לקבל מכוח התמ"א?

דובר לא מזוהה:

ברור.

יוחנן וייצמן:

בוא, אנחנו לא צריכים, אנחנו,

שרון דינור:

הוא מבקש את זה, לא כל כך הבנתי מה,

צפי שלף:

למה לא לבקש עכשיו את כל מה שהוא רוצה,

שרון דינור:

הוא מבקש את המקסימום שהוא יכול לבקש.

יוחנן וייצמן:

כי ככה זה ההליך, אי-אפשר,

שרון דינור:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

את ה – 20%, להוסיף בסמכות מקומית.

שרון דינור:

20,

יוחנן וייצמן:

כן, אין לו, אין לו ברירה, נו, היה לנו את הסיפור הזה הבוקר, רק הבוקר, אני לא זוכר באיזה תיק.

שרון דינור:

ומה יקרה את ה – 20% האלה, יהיו בתוך הגג רעפים? בוא נגיד שהוא מוסיף עוד קומה.

חיים אייזנטל:

זה אנחנו לא רוצים לכבול את עצמנו.

יוחנן וייצמן:

זה קומה שישית, בשביל מה צריך רעפים?

חיים אייזנטל:

שזה יהיה בתוך גג רעפים.

יוחנן וייצמן:

קומה שישית, אנחנו לא רוצים רעפים,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה החלטה שלנו.

שרון דינור:

הגג הוא 5 עד 6 קומות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז שישית זה תלוי, אין סיבה לחייב את בן אדם רעפים,

לורה ורטון:

למה לא רק להגיד, שאנחנו מבקשים, דורשים, או,

שרון דינור:

אבל אנחנו,

לורה ורטון:

את הגג רעפים, וככל ש - , תהיה בקשה לתב"ע חדשה,

שרון דינור:

אנחנו נבחן את התב"ע בנפש חפצה, לא, זה לא נועל,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

כי אם הוא עולה בקומות, ואתה אומר בעצם שבקומה שישית ומעלה, לא צריך גג רעפים, אז תחליט אחרת, למה? מה זה משנה לעכשיו? אני לא מבינה את זה.

יוחנן וייצמן:

כי הוא לא יקבל היתר, הוא לא יקבל טופס 4, הוא צריך להתקדם.

שרון דינור:

הוא יקבל היתר,

יוחנן וייצמן:

היתר הוא יקבל, כי בהיתר לא יודעים,

שרון דינור:

הוא יקבל היתר, שזה מה שיש לנו עכשיו, וכשהוא יעשה שינוי, אין בעיה, אתה תגיד שזה יותר מידי לקומה שישית, אני אגיד יכול להיות שצודק, יכול להיות שלא, וזהו, נקבל החלטה.

עו"ד בני ליבמן:

אם הוא יקבל. ואם הוא יעשה תב"ע בסמכות מקומית, הוא יצטרך עוד היתר.

יוחנן וייצמן:

ברור.

עו"ד בני ליבמן:

ועוד פעם הוא יבוא לדיונים, ועוד פעם, הוא יבוא, ושמה יחליטו, אם על הקומה נוספת,

חיים אייזנטל:

כן, אבל, אבל אם כרגע יש החלטה, על גג רעפים,

עו"ד בני ליבמן:

גג רעפים לבינוי,

יוחנן וייצמן:

הגג רעפים הוא רק ל – 4,

עו"ד בני ליבמן:

הגג רעפים לבינוי הזה, ואם עכשיו יהיה מדיניות, שיהיה מדיניות של מהנדס, עכשיו יש 20 קומות, יכול להיות שירד הגג רעפים, בכל שכונת הבוכרים.

יוחנן וייצמן:

מתי אישרנו את התוכנית הזאת?

שרון דינור:

לפני כמה וועדות, אני לא זוכרת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אישרנו,

שרון דינור:

הצגתי בפניכם את ה - , את המדיניות הזאת, ואחרי זה העליתי את זה לאתר. אז אמרתי את זה כאילו בין הדברים יש לנו זה, הצגתי בפניכם, לא,

יוחנן וייצמן:

תשלחי לי את ה - , אני לא זוכר מתי דיברו על זה.

דובר לא מזוהה:

מזמן,

שרון דינור:

זה היה מזמן בקדנציה הקודמת כמובן.

יוחנן וייצמן:

תנסי למצוא לי מתי זה היה, אני לא זוכר את הדבר הזה,

לורה ורטון:

אפשר חזרה?

שרון דינור:

לא, אני אומרת אולי יש את התאריך, מתי,

יוחנן וייצמן:

יש מדיניות, בוא זה גם מפריע לי אם אנחנו חורגים מהמדיניות, כמו אמרו לו,

לורה ורטון:

אבל אנחנו לא, אם אנחנו אומרים, אנחנו דורשים גג רעפים, וככל ש - , תוצג תב"ע אחרת, נדון כל דבר ודבר.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

עו"ד בני ליבמן:

בסוגריים תכתוב,

חיים אייזנטל:

זאת אומרת שזה מתייחס רק לבקשה הזו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ברור שזה מתייחס, זה כאילו ברור.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא, בסדר, נרשום את זה בניסוח.

לורה ורטון:

סיכמנו, בסדר?

יוחנן וייצמן:

סיכמנו את ההצעה של לורה ורטון,

לורה ורטון:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יש עוד דברים?

חיים אייזנטל:

כן.

לורה ורטון:

לגבי צמחייה.

חיים אייזנטל:

לפי הדרישה כאן בצמחייה הבוגרת, זה עץ בוגר מיועד להעתקה, ולשתול לפחות שלוש עצים בוגרים בחזיתות לרחוב.

שרון דינור:

זה לא כתוב פה תאריך.

חיים אייזנטל:

עכשיו למעשה אנחנו ניסינו לבדוק את האפשרות של שתילת שלוש עצים בוגרים, ולא הצלחנו להגיע לזה, בגלל

שרון דינור:

סליחה סליחה רגע,

חיים אייזנטל:

בגלל שיש לנו כאן במקו הזה, עשיתי את זה במצגת בצורה יותר ברורה, למעשה החנייה,

שרון דינור:

(לא ברור).

חיים אייזנטל:

לדף ה - , זה דף אחד לפני האחרון. שני הדפים, לא זה, כאן, למעשה כל השטח הזה, מתחת לזה יש חנייה, זאת אומרת שכאן אנחנו לא יכולים לשים עצים בוגרים.

שרון דינור:

למה? אבל אתה יכול להעמיק את החנייה, ולעשות אדמה גננית, כמו שעושים בכל העיר.

חיים אייזנטל:

אין לנו שמה מספיק גובה לפי ה - ,

שרון דינור:

תוריד את החנייה יותר, תרד איתו,

חיים אייזנטל:

אין אפשרות, ניסינו עם החנייה לשחק, במפלסים, ולגבהים, כי יש,

שרון דינור:

לא הבנתי מה אין אפשרות.

חיים אייזנטל:

יש את הטופוגרפיה, יש שמה,

יוחנן וייצמן:

אמרת שיפועים ירידה ללמטה,

שרון דינור:

כל העיר אנחנו עושים את זה, אז פה דווקא פה אי-אפשר? כאילו באמת, ממש מצחיק. אנחנו מדברים פה, נכון?

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני הייתי נותן על זה,

שרון דינור:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

זה עץ אחד,

שרון דינור:

רגע, סליחה,

יוחנן וייצמן:

זה עץ אחד מדובר?

שרון דינור:

שנייה רגע, תסתכלו,

לורה ורטון:

עץ אחד אפשר, אפשר שלושה.

חיים אייזנטל:

לא,

שרון דינור:

הגובה הזה, יכול בוודאות להצטמצם, בלי קשר ל - , לזה, אפשר לצמצם את הגובה של הקומת חנייה במקום הזה, לא צריך אותה כל כך גבוה. אין, צפי שלף:
אין שום בעיה לעשות את זה. זה הקומת חנייה, או שהקומת חנייה,

יוחנן וייצמן:

עץ ברחוב בתיאום שפ"ע, הערות עץ, שלום, שתי עצים בחלקה, עוד עץ ברחוב.

חיים אייזנטל:

זה שני העצים שאנחנו מציעים,

יוחנן וייצמן:

בוגר.

חיים אייזנטל:

שתי עצים בוגרים, כן,

יוחנן וייצמן:

שתי עצים בחלקה להוסיף, ועץ אחד ברחוב, באמת על העץ אחד, לא נורא.

לורה ורטון:

אבל למה לא שלושה?

יוחנן וייצמן:

כי אנחנו עושים על קו החלקה.

לורה ורטון:

עדיין עם העומק, לא,

יוחנן וייצמן:

לעומק זה צריך לרדת, איך הוא,

לורה ורטון:

כן, אז אם הוא שם אחד, אז הוא יכול לשים,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים אייזנטל:

את האחד אנחנו שמים לא במקום של החנייה, ואת השני אנחנו שמים יותר למטה בדוד חזן. וגם למעט זית להעתקה,

שרון דינור:

אתה רוצה לשנות משהו בראשון? סליחה,

יוחנן וייצמן:

בראשון אנחנו נוסיף לו עוד כמה מילים, בוא תעזור לנו להוסיף את ה - , את ההצעה של ד"ר ורטון,

שרון דינור:

הנה הוספתי שתי עצים,

יוחנן וייצמן:

לסעיף אחד.

חיים אייזנטל:

כן, עכשיו ההעתקה זה בעיה עם זה, כי אנחנו בונים עד 2 מטר מגבול מגרש,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיים אייזנטל:

כך שאת העץ בזמן של הבנייה אנחנו נצטרך להעביר למקום אחר. כך ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה זית, זה זית, מה הבעיה?

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זית אתה יכול להעתיק.

חיים אייזנטל:

אז רק במידת האפשר,

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה (לא ברור).

לורה ורטון:

למה במידת האפשר?

חיים כהן:

שלום.

חיים אייזנטל:

כי אם אנחנו מוציאים את זה לשננה וחצי,

יוחנן וייצמן:

תקופת הבנייה הוא יוציא את זה, זה בסדר.

חיים אייזנטל:

אנחנו לא יודעים אם אנחנו נוכל להחזיר את זה, או לא נוכל להחזיר את זה,

יוחנן וייצמן:

למה לא? תוכל.

חיים אייזנטל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול, מה?

שרון אבני:

צריך משתלה בשביל זה,

יוחנן וייצמן:

זה בית, מה?

חיים אייזנטל:

או שאנחנו נביא משהו אחר במקומו.

לורה ורטון:

אותו גודל, אבל כן,

חיים אייזנטל:

כן, מה זה משנה? אם אנחנו מביאים,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה,

שרון אבני:

זה עץ בן 50, אז מצוין. אבל לא תביא עץ בן 10 זה פחות,

לורה ורטון:

לא, עוד עץ באותו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

איכות.

יוחנן וייצמן:

להעתיק זה בסדר.

חיים אייזנטל:

אז רק במידת האפשר.

לורה ורטון:

לא, לא במידת האפשר.

חיים אייזנטל:

כן, מה?

יוחנן וייצמן:

איפה הבעיה שלך?

צפי שלף:

(לא ברור) עץ, ומביא עץ אחר,

יוחנן וייצמן:

אם לקחת אותו משתלה,

לורה ורטון:

עץ אחר באותה,

יוחנן וייצמן:

תחזיר אחר או דומה במשתלה תחליף אותו, מה העסק הגדול? תעזור לנו לנסח את סעיף א', כמו שאתה רצית.

חיים אייזנטל:

לכתוב שהגג הרעפים מתייחס רק לבקשה זו, כשהבניין הוא 4 קומות,

עו"ד בני ליבמן:

אז אפשר לכתוב ככה, יוחנן, תראה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בני ליבמן:

הגובה תואם למדיניות כפי שהיא קיימת כיום, וגגות רעפים בהתייחס ל - , לגובה הנ"ל.

חיים אייזנטל:

בהתייחס לגובה,

יוחנן וייצמן:

אז אני רוצה, ההצעה שלי יותר, זה בסדר, זה בסדר,

עו"ד בני ליבמן:

לא חורגים,

לורה ורטון:

אפשר?

עו"ד בני ליבמן:

כרגע אנחנו לא חורגים מהמדיניות של היום,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים אייזנטל:

כרגע יש לנו פחות מהמדיניות, כי יש לנו 4 קומות.

עו"ד בני ליבמן:

לא, לא, בסדר.

יוחנן וייצמן:

ככל שתוצע קומה נוספת, ידונו מחדש.

חיים אייזנטל:

כן.

יוחנן וייצמן:

ייבחן הדבר מחדש,

חיים אייזנטל:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, מצוין.

חיים אייזנטל:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

יללה בואו נחזור לחומה השלישית.

חיים אייזנטל:

תודה רבה. תודה רבה, כל טוב.

לורה ורטון:

כל טוב.

שרון דינור:

בסדר, רק העתקתי את זה לסעיף אחר, כאילו.

חיים כהן:

יוחנן, לזוז.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מסיימים דקה, שתי דקות.

שרון דינור:

זהו,

חיים כהן:

רגע, אז מה עשינו ב - ?

שרון דינור:

רגע, לא, יש לנו עוד את ה - , עוד את החומה השלישית.

יוחנן וייצמן:

חומה שלישית תציגי את זה, דקה.

חיים כהן:

אני רוצה להבין, בחומה השלישית היה דיון,

שרון דינור:

החומה השלישית אמרנו לו שהוא יכול, אני, זה היה טעות שלי, אוקי, כבר אני לוקחת את זה על עצמי, היה שמה בחזית מרפסת עגולה,

חיים כהן:

נכון,

שרון דינור:

שהוא רצה לסגור אותה, ואני אמרתי לו - כן, ותתאם את זה איתנו. ואז כשהוא הגיע אלינו, אמרתי את זה בדיון בניגוד להמלצה שלנו. אוקי, ההמלצה שלנו הייתה, המלצה של, של מחלקת התכנון הייתה לא לסגור את המרפסת, הוא אמר, מה זה זה 20 שנה ככה, זה סגור, ואני אעשה את זה יפה וזה.

חיים כהן:

אבל זה רק קומה אחת סגור.

שרון דינור:

כן, לא, הוא סגור, הוא סגור לדעתי,

חיים כהן:

באלומיניום,

שרון דינור:

אפשר להסתכל.

חיים כהן:

לא, אני ראיתי את זה, ביקשתי בכוונה.

צפי שלף:

יש לך פה תמונה.

שרון דינור:

יש פה תמונה פה, שתיהן סגורות, אוקי, שתיהן סגורות.

חיים כהן:

כן, אבל אחד הוא,

שרון דינור:

פה סגור, ופה סגור.

חיים כהן:

בדיוק,

שרון דינור:

הדיון, עכשיו הוא אמר,

חיים כהן:

על זה, היה דיון.

שרון דינור:

עכשיו אני, למה טעיתי? כי אני חשבתי שהוא יבוא אלינו ונתאם איתו את אופי הסגירה ונעשה לו פה סגירה יפה כזאתי עם (לא ברור). הגיע אלי, ואז הסתבר שכל המרפסת הזאתי, היא שונה מהמרפסת המקורית בצורה מהותית. ואמרתי לו - זה משהו שאני לא יכולה לאשר, אני לא,

חיים כהן:

אז מה שאני ביקשתי,

שרון דינור:

אז אני רציתי להחזיר את זה לצורה המקורית של המרפסת המקורית, הוא אמר - אני לא יכול את זה, ואני מבינה את זה, אמרתי לו - בסדר, אבל שיבוא לדיון שיאושר הוועדה.

חיים כהן:

בסדר, שאלה, את החלטת לתקן את מה שהוחלט בוועדת שימור,

שרון דינור:

אני לא,

חיים כהן:

בוועדת שימור היה, לפרק לו את ה - , את כל ה - , את כל, מה שהוא סגר שם במרפסת.

שרון דינור:

זה היה החלטה?

חיים כהן:

זה אני עמדתי על זה,

שרון דינור:

אז צריך לתקן את זה גם.

חיים כהן:

אני אמרתי,

שרון דינור:

הם החזירו אותו אלינו.

חיים כהן:

זה מה שהתבססתי,

שרון דינור:

הם החזירו את,

חיים כהן:

אבל היה בשימור,

שרון דינור:

לא צריך עוד וועדה, כי החזירו אותו אלינו, ואנחנו נגיד את זה כאילו,

חיים כהן:

טוב, בבקשה.

שרון דינור:

אז הנה, זה פשוט, אני ביקשתי את המרפסת הזאתי, הוא לא פה, הוא לא נמצא פה?

חיים כהן:

לא יודע איפה הוא, אני לא יודע, זה דיון פנימי כתוב, לא?

שרון דינור:

אוקי, סליחה,

חיים כהן:

אני אומר מה שהיה ביום רביעי, אני דווקא עם אמי דיברתי.

שרון דינור:

הנה - "לאחר הדיון הסתבר כי המרפסת אינה מקורית, היא לא",

חיים כהן:

וגם היא סגורה עם אלומיניום.

שרון דינור:

ולכן אנחנו מבקשים ש - , לשחזר לשקם את זה, לפי המקור. זה,

חיים כהן:

אז מה שסגור בכלל.

צפי שלף:

שזה בלי הקומה, ש - ,

חיים כהן:

טוב, זה כבר אמרנו שמה, זה לא משנה. טוב.

שרון דינור:

יש לכם משהו להגיד על זה? כאילו זה.

חיים כהן:

מאושר, שלום.

שרון דינור:

רגע, עכשיו,

חיים כהן:

עד שכבר אומרים כן, כן, את מתעכב עכשיו זה, נו באמת.

שרון דינור:

אני לא האמנתי למשמע אוזניי, טוב, רגע, יש לנו עוד משהו, הכי חמוד של היום, שזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

משהו שרציתי שצפי תציג.

יוחנן וייצמן:

המועצה לשימור תציגי.

שרון דינור:

איפה זה נמצא?

חיים כהן:

מה זה? אני מבקש לדחות את זה לוועדה, אני לא יכול להישאר. אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה ככה לא, אז בוא נעשה שנייה אחת, את הראשון להכניס, את האחרים לא.

שרון דינור:

נכון,

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

את האחרים ילך לוועדה הבאה, את התיק שלהם להכניס,

חיים כהן:

אבל אני לא מכיר את זה, לא הסתכלתי על זה, לא יודע מה זה, אתה רוצה תעשה את זה לבד עם לורה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיזוקים תעשה מה אתה רוצה. שרון, אני צריך לצאת,

לורה ורטון:

רגע, זה המגדל קרוב לאורה?

צפי שלף:

כן,

לורה ורטון:

הבת שלי (לא ברור) שם.

חיים כהן:

אז את בניגוד עניינים.

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

להתראות כולם.

שרון דינור:

יש לנו שלושה תיקים שאנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

נדבר רק על התיק של המועצה לשימור, את האחרים נשאיר לוועדה הבאה,

לורה ורטון:

איזה כף.

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי חיים יצא. הבנתי שזה חשוב ודחוף הרגע.

שרון דינור:

שום דבר לא דחוף.

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

בירת הנצח. אבל אני אשמח אם נעשה את זה, כי,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה את זה.

צפי שלף:

בוא נעשה את זה, אז ראיתם ב - ,

יוחנן וייצמן:

כן, ראינו והיה גם את ההסברים.

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

תסבירי קצת.

צפי שלף:

אפשר גם להראות לכם את זה במרחב הציבורי הזאתי במרחב של ה - ,

שרון דינור:

אני אראה את זה במפה.

צפי שלף:

אז בעצם,

יוחנן וייצמן:

זה לא נמצא באתר טבע עירוני דברים כאלה?

צפי שלף:

לא, לא,

שרון דינור:

הנה אני אעלה.

צפי שלף:

הוא פשוט, הוא בתחום השיפוט העירוני, זה מגדל שהיה בזמנו בתחום השטח של, מה?

עו"ד בני ליבמן:

מטה יהודה?

צפי שלף:

לא, לא, הוא בתחום שטח עיריית ירושלים, הוא היה בעברו חלק משטחי הכנסייה שהופקעו ממנה לצורך יצירת הכביש שיוורד להדסה. מה שמספרים על היזם, שהוא היה איש אשכולות ולמד גם ארכיאולוגיה,

יוחנן וייצמן:

קודם תראי לנו איפה אנחנו, לפני שאת,

שרון דינור:

אני התחלתי להראות,

יוחנן וייצמן:

לא, המפה הייתה יותר טובה.

צפי שלף:

כן,

יוחנן וייצמן:

בשלב א' לפחות, תמקמי אותנו.

צפי שלף:

הנה,

שרון דינור:

צומת אורה,

יוחנן וייצמן:

יופי, צומת, כן, כן, רציתי להבין איפה אנחנו במרחב.

שרון דינור:

זה צומת אורה,

צפי שלף:

אורה, עמינדב,

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

צפי שלף:

(לא ברור),

שרון דינור:

ירידה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז, כן מהרגע אני הבנתי.

שרון דינור:

הכנסייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הבן הקטן שלי הוא רואה את זה מהגן, הוא אומר לי הכנסייה הארסית,

לורה ורטון:

מה? מה?

שרון דינור:

הבן שלי שהוא היה בגן, זה מול הגן רואים את ה - ,

לורה ורטון:

כנסייה הארסית.

שרון אבני:

נושכת.

שרון דינור:

בקיצור, הנה זה הבניין, אתם רואים שיש עליו נקודה קטנה?

לורה ורטון:

יש לי תמונות מבפנים וזה,

צפי שלף:

עכשיו, הסיפור שלו, זה ש - , הוא הוקם ע"י, הוא הוקם ביוזמת אנטונין, והאיש שהיה בחלק מתחביביו, חוץ מזה שהוא היה גם מומחה לארכיאולוגיה, למדעי הדתות, עתיקות, הוא גם היה חובב אסטרונומיה, וככל הנראה מבדיקה של הכתבים האישיים שלו שנכתבו ברוסית, באיזה שהוא חוקר ישראלי נוכחי, רוסי, דובר רוסית, פשפש ביומנים האישיים שלו, וגילה שאנטונין קפוסטין כתב בעצמו על כך שהוא היה יוצא לתצפיות כוכבים מהמגדל הזה, שהיה כמובן בקצה העיר, בלי זיהום אור וכן הלאה. הסיפור מעבר, זאת אומרת המגדל הופקע והוא כרגע בתחום השיפוט העירוני הוא מחוץ לגדר של הכנסיות.

שרון דינור:

הנה זה הכנסייה. רק שתבינו את המרחק, וזה המגדל.

לורה ורטון:

זה בצד ה - ,

צפי שלף:

זה בצד השני,

שרון דינור:

הוא היה הולך לשם ברגל,

צפי שלף:

כן, עכשיו נבנו,

לורה ורטון:

כשנוסעים להדסה רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, לעבור, לעבודות רכבת הוא בוודאי לא יכול.

צפי שלף:

הוא הוקם ב – 1873, גובה שלו 10 מטר, הרוחב 4, אפשר לעלות גם לקומה השנייה,

יוחנן וייצמן:

זה פתוח היום?

צפי שלף:

לגג, הוא פתוח לציבור אתה מוזמן ללכת.

שרון דינור:

צריך ללכת ברגל,

צפי שלף:

יש סולם.

יוחנן וייצמן:

אל תדאגי, אני אעשה את זה,

צפי שלף:

כן, הוא מרשים מאוד, יש סולם שעולה, ו - ,

לורה ורטון:

לציין את זה, קבוצה של התיירות של קק"ל של החברה להגנת הטבע, לקחה על עצמם לעשות מזה פרויקט ולנקות מסביב, ועשב ולנקות,

צפי שלף:

אז בינתיים רט"ג הרחיבה שם את הדרך גישה והיא גם מעבירה לכלי רכב, אם השער לא נעול, על מבנה כמובן ננטש, ברגע ש - , בנו את הכביש, יש לו סיפור מורשת גם במלחמת העצמאות, וגם בתקופה הבריטית, הוא תמיד היה בקצה, הוא תמיד היה נצפה ומבחינה אסטרטגית, אז מצאנו לנכון להסב את תשומת ליבם של נכבדי הוועדה על חשיבותו של המבנה, ולמצוא איזה שהיא דרך, לשים עליו איזה כוכבית שבמסגרת כל תכנון עתידי שהיא, שתוצג במקום, יילקח בחשבון המבנה, הוא תמיד יכול להיות חלק ממתחם פיתוח כלשהו, ככל שהוא יהיה במרחב ציבורי, ונגיש לציבור, נברך על כך.

יוחנן וייצמן:

מצוין, אמרת לנו שדרך מובילה אליו, מאיפה הדרך מובילה?

צפי שלף:

הנה עכשיו אני אראה לך בתצ"א, כדי שתלך איך אתה הולך בשבת.

יוחנן וייצמן:

אני בלי וויז, את יודעת כן,

צפי שלף:

רגע, עוד פעם את התצ"א,

יוחנן וייצמן:

האמת היא כשאני הולך בשבת להדסה, אני הולך מעין כרם למטה, ולא למעלה.

צפי שלף:

אוקי, רגע. זה, זה הכביש שיורד להדסה,

יוחנן וייצמן:

כן,

צפי שלף:

ויש עכשיו את המדרכה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

צפי שלף:

אז יש כאן ממש אתה תראה עלייה ודרך לבנה רחבה, של זה, 5 מטר, כבושה, פשוט הולך לאורכה, כל הדרך המפותלת הזאת, זה 500 מטר. ואז אתה מגיע לפה, אתה תראה שלט אפור, כתוב מגדל אנטונין בצבע אפור, לא כחול, אפור, אתה תראה את הגג שלו, ויש שביל מסומן של שלושה,

דוד היימן:

בקיצור, אפשר להגיע (לא ברור) כמעט.

יוחנן וייצמן:

תודה.

שרון אבני:

מה (לא ברור) עם המגדל הזה?

צפי שלף:

סליחה, זאת, הנה רואים כאן,

שרון אבני:

כן,

צפי שלף:

בררכת מים בנויה, מאגר מים, יש גם גתות, יש המון טרסות, זה ממש, אתר טבע ראוי.

יוחנן וייצמן:

זה לא נמצא בתב"ע של האתרי טבע של העיר?

שרון דינור:

באתרי טבע יכול להיות שהוא כן נמצא, סביר להניח, כי אתה ראית,

צפי שלף:

לא המבנה.

שרון דינור:

הם לא אומרים נקודה, הם פוליגונים טבע עירוני.

צפי שלף:

המבנה לא מסומן.

שרון דינור:

טבע עירוני, (לא ברור). הנה הוא בתוך אגן כזה רחב של ה – בתוך פוליגון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בתוך מופעים.

יוחנן וייצמן:

כמה גגות, תמצאי לנו עוד דברים כאלה, אדריכלית שלף.

שרון אבני:

בסדר, יש על זה,

יוחנן וייצמן:

למי זה שייך בטאבו? מדינה?

שרון דינור:

זה לדעתי,

עו"ד בני ליבמן:

כתוב - קק"ל.

צפי שלף:

לא, קק"ל מתחזקת,

עו"ד בני ליבמן:

רשום קק"ל, בסדר יום כתוב בעלים, קק"ל, מי כתב את זה? אני לא יודע,

דובר לא מזוהה:

כן, כן, זה הנסח טאבו,

עו"ד בני ליבמן:

הם רוצים נסח טאבו של כל תיק שמגיע לרשימת שימור, אז כנראה מה שהיה כתוב שם.

צפי שלף:

זה מה שרשום על הגובה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, תודה רבה לכולם. תביא לנו עוד כאלה דברים.

שרון דינור:

זה חמוד אה, הסיפור הזה?

יוחנן וייצמן:

מאוד,

שרון דינור:

אמרתי את זה לדוברות, הם אמרו לי שהם לא בטוחים שזה מעניין.

שרון אבני:

זה מאוד מעניין, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

למה? השאלה איך הם יודעים לצבוע את זה,

שרון דינור:

מה שהם לא סופגים, הטוויטר שלי סופג, אין שום בעיה כאילו, הם אמרו שהם יוציאו איזה ידיעה כזאתי בתאריך זה וזה, וועדת שימור.

שרון אבני:

זה באמת יפה.

דוד היימן:

יפה מאוד מצידם.

לורה ורטון:

לא, באמת יפה. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לכבות את ההקלטה.

לורה ורטון:

אפשר לכבות את ההקלטה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לכבות את ההקלטה? דניאל.

סיום הדיון